

ምኞታችንን ለመፈጸም ስንታገል ያተረፍነው ነገር ቢኖር እግዚአብሔርን ማሳዘን፤ ራሳችንን ለውድቀት መዳረግና ሕዝቡንም ምንጭ በሌለው ምድረ በዳ ማቅበዝበዝ ብቻ ነው። ማንንም ከማንም ሳይለይ በዚህ ነጥብ ላይ ብቻ እንደ ቤተክርስቲያን አገር አቀፍ ንስሃ ገብተን መመለስና ቃል ኪዳናችንን እንደገና ማደስ እጅግ አስፈላጊ ይመስለኛል።

በመግቢያዬ ላይ ያነሳሁትን ዳርት ጨዋታ፣ ተጫዋቾቹንና ተመልካቾቹን እንደገና አስታውሼ ልሰናበት። እውን የቱ ይበጀናል? እነዚህን ወርቃማ ያልኳቸውን ስጦታዎች ለታለመላቸው ግብ ተጠቅመን፤ ከሰጪው ቀዳሚ ምኞት ጋር ተገናኝተን ... ጎሽ ታማኝና በጎ የሰማይ መንግሥት አምባሳደሮች! መባል ወይስ ዒላማውን በሳተው ተጫዋች ላይ እንደተቀለደው ዓይነት በሰማይም በምድርም በሚታዘቡን ታዳሚዎች ፊት ቲአትረኞች ብቻ ፤ ... መባል ?። አንዱን የግድ መምረጥ አለብን ፤ መስቀለኛ መንገድ ላይ እንደቆምን ይሰማኛል።

የማር እንጀራ ወይስ ስፖንጅ ?

ሕይወት በመስጠትና በመቀበል የተሞላ ግንኙነት ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ልብ ብለን ብናስተውል ፤ ከትንሿ የገጠር ደላላ ጎጆ እስከ ከተሞች የተንጣለሉ ሺላዎችና ሰማይ ጠቀስ ፎቆች አልፎም ቤተመንግሥቶችና ቤተሃይማኖቶች ድረስ መቀበል ወይም መስጠት የማይመለከተው ማንም የሌለ ሲሆን አፈጣጠሩም ሆነ ጅማርው ከሰማይ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት እስከ ራእይ ያስተምረናል።

እግዚአብሔር አብ፤ እግዚአብሔር ወልድ፤ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፤ አንድ አምላክ የበጎ ሥጦታና ፍጹምም በረከት ሁሉ ምንጭ ነው። እርሱ ምድርን ተስማሚ መኖሪያ አድርጎ ሰጠ ፤ ሕይወትን ሰጠ ፤ የኃጢአት ይቅርታን ሰጠ ፤ አንድያ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስንና በእርሱም በኩል ሁሉን ነገር እንዲሁ ሰጠ። ይህ ብቻ አይደለም ሥጦታን ከእርሱ ለተቀበሉ ሁሉ ... በከንቱ (በነጻ) ተቀበላችሁ፤ በከንቱ (በነጻ) ሰጡ።... የሚል ትእዛዝንም ጨምሮ ሰጠ።

እዚህ ላይ ማሰብ የሚኖርብን ነጥብ በአንድ በኩል አንጻራዊ በሆነ መንገድ ምድራዊ ሥጦታዎችን ለመስጠት የተገደበ ችሎታ ከእግዚአብሔር የተሰጠው ሌላ ወገን መኖሩንም መገንዘብ እጅግ ጠቃሚ ይሆናል ፤ እርሱም ዲያብሎስ (ማቴ. 4:1-10) ። በመሆኑም ማንም እንሁን ምን ስለ መስጠት ማሰብ ከመጀመራችን በፊት በእጃችን የጨበጥነውን ማንኛውንም ጥሪት ከማን እና እንዴት እንደተቀበልነው አጥርተን መረዳት ያለብን ይመስለኛል።

ምንም እንኳ «ከአንድ ብልጽግና በስተጀርባ የተሰወረ አመጽና ታላላቅ ወንጀሎች አይታጡም» የሚለውን ፍልስፍና ሙሉ በሙሉ ለመቀበል ቢቸግርም ፤ በክርስቲያኑ ማኅበረሰብም መካከል እንኳ የክርስትናን

መሠረታዊ አስተምህሮዎች ባለማወቅ ወይም በመዘንጋት አንዳንድ ሰዎች ሐብት ንብረትን የሚያካብቱበት ሁኔታ ጤናማነት የጎደለው ሊሆን እንደሚችል ማሰብ ግን ስህተት አይሆንም። ጥቂት የማይባሉ ምልክቶች በመካከላችን አፍጥጠው ይገኛሉና፤ የትም ፍጩው ዱቄቱን አምጪው ብሎ ነገር በጌታ ዘንድ ስፍራ አይኖረውምና አንታለል።

ማንንም ከማንም ሳይለይ ሥጦታ ሰጪዎችም፤ ተቀባዮችም ተደርገን ስለተፈጠርን ጌታ ይመስገን። በመካከላችን የሚሰጠውም ሆነ የሚቀበለው አንዳች ነገር የሌለው አንድም ሰው የለም። አማኞች ሁላችንም ብንሆን ከጌታ የተቀበልናቸው ጊዜ፤ ጉልበት ወይም ኃይል፤ አውቀት፤ ብርና ወርቅ፤ ንብረት እንዲሁም መንፈሳዊ ጸጋዎች አሉን። ይሁንና መቀበል ብቻ እንጂ መስጠት ለማንኛችንም ቢሆን ምጥ እየሆነ በመምጣቱ ምክንያት የሁለቱ ሚዛን በቅርቡ በዓለም ዙሪያ እንደተከሰተው የፋይናንስና አየር ንብረት ቀውስ እጅግ ተዛብቶአል፤ መለኮታዊውን የመስጠትና መቀበል መንፈሳዊ ሕግ ባለመታዘዛችን ለማይም ይሁን ምድር ደስታው ፍጹም አልሆነም። በዙሪያችን የሚገኘው ዓለምም በቀቢፀ ተስፋ ቆሞ በትዝብት ይመለከተናል። በአምላካችን ፊት ለቅጽበትም ቢሆን ተንበርክክን ውስጣችንን ብናዳምጥ የመንፈስ ቅዱስም ይሁን የሕሊናችን ጩኸት ምን ይሆን? (ሮሜ. 14:11-12)

ጆን ደብልዩ ሎረንስ የተባሉ የእግዚአብሔር ሰው «በአሜሪካኖች አባባል ሦስት ዓይነት ችሮታ አድራጊዎች አሉ። እነርሱም በባልጩት፤ ስፖንጅና የማር እንጀራ የሚመሰሉ ናቸው።» ይሉናል። ብሂሉ አጠቃላይን የሰው ልጅን አስመልክቶ የተነገረ እንደሆነ ቢገባንም፤ መርኅ እኛን ክርስቲያኖችንም የሚመለከት መሆኑ ሳይታለም የተፈታ ጉዳይ ይሆናል። በመሆኑም ከመጽሐፍ ቅዱስ እይታና መመሪያዎች አኳያ በአጭሩ ራሳችንን ለመፈተሽና ብርታታችንን የበለጠ እንድናጎለብት፤

ድካሞቻችንን በማረም በተጠራኝበት ጥሪ ደረጃ መጠን መኖር እንድንጀምር ሶስት ዓይነት ለጋሾች በተሰኙት ዙሪያ ጥቂት እግዚአብሔር።

በማር እሸት የተመሰሉ ችሮታ አድራጊዎች ዱሮ ዱሮ በደብረዘይት ወይም ቢሾፍቱና ዱክም መሥመር ላይ የማር እንጀራ (Honeycomb) በሰፊ ይዘው ለመሸጥ የሚረጡ ልጆች መመልከት የተለመደ ነበር። የማር ቆረጣ ወቅት ሲደርስ ንብ አናበዎቹ እሸቱን ይቀምሳሉ፤ ለጎረቤት ያቃምሳሉ፤ ለእኔ ቢጤው ከተሜ ለማቋደስ ደግሞ ወደ አስፓልቶች ዳር ይዘው ይዘልቃሉ፤ እግዚአብሔር ይባርካቸው። ወጣት ሳለሁ ወለላውን በጉሮሮዬ ማንቆርቆር እወድድ ነበር፤ የማር እንጀራ ገር ስለሆነ ዝም ብሎ ወለላውን ይለቅቀዋል። እንዲሁ በማር እሸት የተመሰሉት ሰዎች ሳይጠየቁ መስጠት የሚያስደስታቸው ናቸው። ልባቸው ለእግዚአብሔር ስለ ተሰጠ በፍቅሩ ተሞልቶ የጌታ መልካም በረከቶች ማስተላለፊያ ሆኖአል፤ ራሳቸው ገንዘባቸው ንብረታቸው የተሰጠ ነው። መንፈስ ቅዱስን ያማክራሉ፤ ውስጣቸውን ያዳምጣሉ፤ ዙሪያቸውን አጥርተው ይመለከታሉ፤ ማንም ማመልከቻ ጽፎ ደጅ ሳይጠናቸው ወይም አንድ የተለየ ፍላጎት ያስተሳሰረው ቡድን በራቸውን እያንኳኳ ለእኩሉ አዋጡልን ሳይላቸው ያላቸውን ለመስጠት የሚከፈሉላቸውን ዕድሎች ሁሉ ይጠቀማሉ።

እነዚህ ወንድሞችና እህቶች አሁን በዚህ ሁኔታ ውስጥ ጌታ ቢሆን ምን ሊያደርግ ይወድድ ነበር? ብለው ጠይቀው ራሳቸው መልስ የሚሰጡ፤ በእጃቸው ላይ የተገኘው ነገር ተቀባዮችና ሞግዚቶች እንጂ ባለንብረቶች እንዳልሆኑ አድርገው የሚቆጥሩ ብሩካን ናቸው። በሕይወት ዘመኔ እንዲህ ያሉ በጣት የሚቆጠሩ ቤተሰቦች አውቁአለሁ፤ ሁለቱ ደግሞ ልዩ ይሆኑብኛል፤ እንዲሁ በአሜሪካን አገር ሌላው እዚሁ አዲስ አበባ ውስጥ የሚኖር ቤተሰብ ናቸው። እኔና እርስዎ አይደለም ለሌላው ለመስጠት

ቢሰጡን እንኳ አምነን ለመቀበል የሚቸግረንን ያህል ትልቅ መጠን ላለው ገንዘብ ቼክ ፈርመው ለእግዚአብሔር ቤተሰቦች ሲሰጡ ወይም የሚያስደነግጥ ዋጋ የሚያወጣውን ንብረት አንስተው ሲለግሱ ማመንታት የማይታይባቸው እውነተኛ የጌታ አምባሳደሮች።

አብዝተው ባፈሰሱ መጠን እግዚአብሔር እጅግ አብዝቶ እየሞላቸው ጌታ ለህይወታቸው የሰጣቸውን ዓላማ በመፈጸም ስለሚኖሩ ጌታንም እነርሱንም አመሰግናለሁ፤ ምክንያቱም እነርሱ... ብሩ የእኔ ነው፤ ወርቁም የእኔ ነው ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር... (ሐጊ.2:8፤ 1ዜና.29:9) የሚለው አሳብ ገብቷቸዋልና ብጹዓን ናቸው። ምስጋናዬ እኔ በአጋጣሚ በግል ላወቅኳቸው ለእነዚህ ወገኖች ብቻ ሳይሆን ጌታ ራሱ ለሚያውቃቸውና ለሚከራባቸው ሁሉ ይድረስ ምርጫችሁን አደንቃለሁ፤ አከብራለሁም። ልባችሁና ቤታችሁ በመንፈስ ቅዱስ ሰላምና ደስታ፤ አረፍትና አርካታ የተሞላ ይሁን። ጌታ እኔንና ቤተሰቤን መሳሪያ አድርጎ ምድራዊ ሕይወታቸውን ሥር-ነቅል በሆነ መንገድ የለወጠላቸውን፤ እንባቸውን አብሶ የመኖር ተስፋ የፈነጠቀላቸውን ሴንጤ የሆኑም ያልሆኑም ኢትዮጵያውያን ወገኖቼን ሳስብ ጥልቅ መጽናናት ይሰማኛል።

በስፖንጅ የተመሰሉ ችሮታ አድራጊዎች

ስፖንጅ ወይም ሰፍነግ ውሃን የመምጠጥ ባህርይ ያለውና በዕለት ተዕለት ህይወታችን በጣም የምናውቀው መገልገያ ነገር ሲሆን፤ መጥጦ የያዘውን ውሃ ማስወጣት ከፈለግን እንጨምቀዋለን አብዝተን ስንጨምቀው አብዝቶ ውሃውን እንደሚለቅቅ ሁሉ፤ በስፖንጅ የተመሰሉት ችሮታ አድራጊዎችም እንዲሁ ናቸው። የልብ ቅንነት ላላቸው፤ ያላቸውን ለሌሎች የማካፈል ኃላፊነት እንዳለባቸውም ያስተውላሉ ይሁንና በግል ተነሳሽነት የያዙትን ለመልቀቅ እምብዛም አይሞክሩም።

እነዚህ ወንድሞችና እህቶቻችን የሚያስፈልጋቸው አንድ ነገር ክቡር

ህይወቱን በመስቀል ላይ ስለ እነርሱ መስዋዕት አድርጎ በመስጠት ከጨለማ ሥልጣንና ዘላለማዊ ሞት ፍርድ ነጻ ካወጣቸው ኢየሱስ ክርስቶስ የተጣለባቸውን አደራ ደግሞ ደጋግሞ ማስታወስ እንዲሁም በእግዚአብሔር መንግሥት አጀንዳ ውስጥ በየትኛውም አቅጣጫ ድርሻችንን እንወጣ ዘንድ የተሰጠን ቀን አሁን፤ ዛሬ ብቻ መሆኑን በማስገንዘብ ማደፋፈርና ማነቃቃት ይሆናል። ... ወንድም ወይም እህት ራቁታቸውን ቢሆኑ የዕለት ምግብንም ቢያጡ፤ ከእናንተ አንዱም፡- በደኅና ሂዱ፤ እሳት ሙቁ፤ ጥገቡም ቢላቸው ለሰውነት ግን የሚያስፈልገውን ባትሰጡአቸው ምን ይጠቅማቸዋል?... የምትዘገይ ተስፋ ልብን ታሳዝናለች፤ የተገኘች ፈቃድ ግን የህይወት ዛፍ ናት ... ለተቸገረው ሰው በጎ ነገርን ማድረግ አትከልክል፤ ልታደርግለት የሚቻልህ ሲሆን ወዳጅህን፡- ሂድና ተመለስ ነገ እሰጥሃለሁ አትበለው፤ በጎ ነገርን ማድረግ ሲቻልህ።... (ያዕ.2:15-16፤ ምሳ.3:27-28፤ 13:12፤) የሚሉትንና መሰል የእግዚአብሔር ቃል ክፍሎች በትህትናና በቅንነት አብሮ በመካፈል ልባቸውን ማጠንከር ያስፈልጋል።

ሁላችንም ልናስተውለው የሚገባ ቁልፍ ነገር « ትናንት ታሪክ ሆኖአል፤ ነገም ምሥጢር ነው፤ ጌታ ለእኔና ለእናንተ የቸረን ሥጦታ ዛሬ ስለሆነ እንስራበት። » አንተ/እንቺ ስታመነታታ እውነተኛው የእግዚአብሔር አገልግሎት አይተጓጎል፤ ራእይ በጮርቃ ዕድሜው አይጨንግፍ፤ የሕክምና እርዳታ አግኝቶ ቢፈወስ አብሮን ሊሮጥ ይችል የነበረ ወንድም ከቤት አይዋል፤ እያጣጣረ ያለው ወንድም/እህት አይሙት፤ እውነተኛ የእግዚአብሔር ባሪያዎች አንተን/እንቺን ሊያፈላልጉ የመጫሚያዎቻቸው ተረክዞች አይጣመሙ።

በባልጩት የተመሰሉ ችሮታ አድራጊዎች

ባልጩት ጥቁር አንጻባራቂ ድንጋይ ሲሆን፤ ከእርሱ ውስጥ አንዳች ነገር

ማግኘት ብንሻ መሮና መደሻ ወስደን መውገር የግድ ይሆናል ፤ ያም ሆኖ ግን ከስብርባሪና ፍንጥርጣሪ የዘለለ ነገር አይሰጠንም ። ልክ እንዲሁ በባልጨት የተመሰሉ ለጋሾች ለዚህ አላፊ ዘመን ነገሮች ካላቸው ጽኑ ፍቅር የተነሳ ሁሉን ለራሳቸው ብቻ ማግበስበስን እንጂ ለሌሎች ማካፈልን አያውቁም ወይም አይፈልጉም ። በተለያዩ ምክንያቶች ለማካፈል ቢገደዱ እንኳ ሥጦታቸውን በነጻ አያደርጉትም።

በዊልያም ሸክስፒር የቪኑሱ ነጋዴ ተውኔት ውስጥ ዋና ገጽ ባህርይ ሆኖ የተሳለውን አይሁዳዊ በዚህ ጎራ የተመደቡት ሰዎች ወካይ አድርጌ እቆጥረዋለሁ ፤ ፍልስፍናው በሚንጸባረቅበት ጋይሉቃል « ...የምን ልጅ ፤ ልጅን ሳይሆን ሠንዱቅን ነው ማመን !... » ይለናል። ንፋግነት እንደ በሽታ አምጪ ተሃዋስያን የሚዛመት፤ የሚራባም መንፈስ መሆኑን ስንቶች እንገነዘበው ይሆን?።

እውነትን በፍቅር እንግልጥ ካልን ብዙዎቻችን ቃሉን ከእንደበታችን አውጥተን በገሃድ ባናውጀውም ድርጊታችን ጮሆ የሚናገረው ይህንን ስስት ይመስለኛል፤ ተጋብቶብናል። ...በአሁኑ ዘመን ባለጠጎች የሆኑት የትዕቢትን ነገር እንዳያስቡ፤ ደስም እንዲለን ሁሉን አትርፎ በሚሰጠን በሕያው እግዚአብሔር እንጂ በሚያልፍ ባለጠግነት ተስፋ እንዳያደርጉ እዘዛቸው። እውነተኛውን ህይወት ይይዙ ዘንድ ፤ ለሚመጣውም ዘመን ለራሳቸው መልካም መሠረት የሚሆንላቸውን መዝገብ እየሰበሰቡ ፤ መልካምን እንዲያደርጉ በበጎም ሥራ ባለጠጎች እንዲሆኑ፤ ለረዱና ሊያካፍሉም የተዘጋጁ እንዲሆኑ ምክራቸው ።... በሚለው መለኮታዊ ኃላፊነት መሠረት እነዚህ ወንድሞችና አህቶች እንደ እግዚአብሔር ቃል መመከር ፤ መገሰጽ በመንፈስ ቅዱስ ጋይል ተሞልተው እንዲለወጡ በጸሎት መረዳት ይኖርባቸዋል።

...ንጹሕ የሆነ ነውርም የሌለበት አምልኮ በእግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው፤ ወላጆች የሌላቸውን ልጆች ባልቱቶችንም በመከራቸው መጠየቅ ፤ በዓለምም ከሚገኝ እድፍ ሰውነቱን መጠበቅ ነው (1ጢሞ.6:3-10, 17-

19፤ያዕ.1:27) ።

አሳዛኙ እውነታ ግን ችግሩ ሥር ሰድዶ የሚገኘው ባለጠጎች ይህንን አምላካዊ መመሪያ እንዲጠብቁ መምከር ይጠበቅብን በነበርነው አገልጋይ-መሪዎች በተባለነው በእኛ መካከል መሆኑ ነው ።

እዚህ ላይ ራሴን ግልጥ ማድረግ ሳያስፈልገኝ አይቀርም፤ የወንጌል አገልጋይና ቤተሰቡ በድኅነት እያከኩ መኖር አለባቸው ብዬ ድኅነትን እየሰበከሁ ወይም አግባብ በሆነ መንገድ መሻሻል አያስፈልገኝም እያልኩ አይደለም። የተቀበሉትን እውነተኛ መንፈሳዊ ጸጋ በማካፈል መንጋውን ለማነጽ የሚደክሙ የእግዚአብሔር ሰዎች ከዚህ ያለፈ ቢደረግላቸው እንኳ ያንስባቸዋልና ፤ እንደ ቃሉ እጥፍ ክብርም ይገባቸዋል።

በጌታ መልካም አረኝነት ሁሉ ሙሉ የሆነላቸውን የእግዚአብሔር ሰዎች ሥኬት ዋጋ መንፈጌም አይደለም። በትክክለኛ መንገድ ጥሮ-ግሮ መበልጸግ የጥሪያችን ሌላኛው ገጽታ መሆኑን እንገነዘባለሁ። ሌሎችን እናስቀድም ደግሞም በእጃችን የያዝነውን በማካፈል ምሳሌ እንሁን ማለቱ እንጂ ።

በረከትን በእርግጥ ከጌታ ተቀብለን ከሆነ ከጎናችን ያለውን የእኛን ድጋፍ አጥብቆ የሚፈልገውን የጌታ ልጅ እጆቹን ደግፈን እንዲቆም እንርዳው። ይህ ሳይሆን ቀርቶ የንፋግነትን መንገድ የመረጠውን ምስኪን ሰው መጽሐፍ ቅዱስ "...ብርን የሚወድድ ሰው ብርን አይጠግብም፤ ባለጠግነትንም የሚወድድ ትርፉን አይጠግብም፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። ሀብት ሲበዛ የሚበሉት ይበዛሉ፤ ሀብቱን በዓይኑ ብቻ ከማየት በቀር ለባለቤቱ ምን ይጠቅመዋል? እጅግ ወይም ጥቂት ቢበላ የሠራተኛ እንቅልፍ ጣፋጭ ነው የባለጠጋ ጥጋብ ግን እንቅልፍን ይከለክለዋል (መክ.5:10-12)፤ በማለት ይገልጻል።

ለዚህ ሰው የእግዚአብሔር ቃል አልወጥልህ ካለው እውቁ ኢትዮጵያዊ ባለቅኔ ተስፋዬ አበበ ከአያሌ አሠርተ-ዓመታት በፊት፡-

...ጣሪያና ግድግዳ በወርቅ ቢሰራ፤
 ገንዘብ ተቆልሎ ቢመስል ተራራ፤
 በከፋው ጨለማ በዚያ የሞት መንገድ፤
 ተከትሎ አይሄድም ሀብት የሥጋ ዘመድ...።

ሲሉ የጽጦሩትን ዓለማዊ ቅኔ በማስታወስ አሳዛኝ ፍጻሜ እንዳያገኘው መታደግ/ ከእሳት ነጥቆ ማዳን ያሻል። በተጓዳኝም ...በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጸናኑኛል...(መዝ.23:4) ተብሎ መጻፉን ለዚህ ንፋግ ሰው መግለጥ ያሻል። በተጓዳኝም ለእርሷት ተስፋዬ አበበና በኢነጥበብ ዘርፍ ለተሰማሩ ለማከብራቸው ውድ ኢትዮጵያውያን ወገኖቼ ሁሉ ማንም ተስፋውንና አለኝታውን ከመቃብር ወዲህ በሚቀር ማናቸውም ጊዜአዊ ነገር ማለትም ሃብት፣ዝና ክብር ወ.ዘ.ተ ላይ ከመመሥረት ይልቅ አስተማማኝ ዋስትና ባለው፣ሞትን አሸንፎ ከሙታን በተነሳው ጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንዲያደርጉ ተግባራዊ ማበረታታት/አምነታችንን ማካፈል ይገባል።

ውድ ወንድሜና እህቴ ከዚህ በላይ ከቃኝናቸው ችሮታ አድራጊዎች የትኛውን ናችሁ፤ወይም የቲን መሆን ትፈልጋላችሁ ? ልብ በሉ ሕያው ቃሉ፡- እኛ ፍጥረቱ ነንና ፤እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን እንደሚለን (ማቴ.12:36፤ሮሜ.14:12፤ ኤፌ.2:10) ኖረን ለማለፍ ያነሳነውን ርእሰ-ጉዳይ እንዴት እንፈጽመው ? በሚለው ነገር ላይ አጥብቆ መነጋገር መመካከር ደግሞም አስቸኳይ ርምጃ መውሰድ ለማይም ምድርም የሚጠብቅብን አደራ መሆኑን ተረድተን ፡-

አንደኛ ችሮታችንን /ልግስናችንን በኢየሱስ ክርስቶስ ሥም እናድርግ ።...እግዚአብሔር አብን በእርሱ እያመሰገናችሁ፤ በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉቷን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም እድርጉት (ቆላ.3:17)

ለራሱ ለጌታ እንደ ሰጠነው ወይም የእርሱ በረከት መተላለፊያ ሆነን የሰጠንን አደራ እየተወጣን እንደሆነ እንቁጠር እንጂ ይህንና ያንን አድርጌ እያልን በከንቱ አንመካ፤ መባል ያለበት ልናደርግ የሚገባንን አድርገናል የማንጠቅም ባሪያዎች ነን ነው። አጉል ልታይ ልታይ በማለት ዋጋችንን እንዳናጠፋ እየተጠነቀቅን እናድርግ

ሁለተኛ ችሮታችንን /ልግስናችንን ለእግዚአብሔር ክብር እናድርገው ።...እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ማናቸውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር እድርጉት (1ቆሮ.10:31፤1ሳሙ.2:30)።ችሮታችን ለቤተክርስቲያኑ መታነጽ ፤ ለሰው ልጆች መጽናናትና መገንባት ውሎ ከቤተሰባችን ፤ከቀዳሳችን ፤ከአጥቢያችን ቅዱሳን ኅብረትና ከምድራችን ምስጋና ክብርና ወዳሴ ለአምላካችን እንዲገኝ እንጂ ክብሩን እንዳንሻማ እየተጠነቀቅን እናድርግ

ሦስተኛ ችሮታችንን /ልግስናችንን በሙሉ ደስታና ፈቃደኝነት እናድርገው ።...እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳለበ ይስጥ፤ በጎዘን ወይም በግድ አይደለም (2ቆሮ.9:1-15፤1ጴጥ.4:9-10) ። ሁልጊዜ የልብ አቋማችንን መፈተሽ መልካም ይመስለኛል ፤ይሉኝታ ወይም ሌሎች ግፊቶች ሚዛን ሳያስቱን ቅንና ትሁት በሆነ መንፈስ እናድርግ።

አራተኛ ችሮታችንን/ሥጦታችንን በማስተዋል እናድርገው ።...እንዲሁ እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ፡- ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው እንዳለ የጌታችን ኢየሱስን ቃል ልታስቡ ይገባችሁ ዘንድ በሁሉ አሳየኋችሁ (ሐዋ.20:35) ።ችርነት ስናደርግ ለአንዱ የሚገባውን ለሌላኛው ማለትም ከሰማይ ለጳውሎስ የተፈቀደውን ለዴማስ አሳልፈን እንዳንሰጥ፤ቅን መስጠታችንን ተገቢ ላልሆነ ዓላማ

ሊጠቀሙበት ከሚያጠምዱን መሰሪዎች መዳፍ ውስጥ እንዳንወድቅ አየተጠነቀቅን፤ ከመንፈስ ቅዱስና ከቤተሰባችንም ጋር እየመከርን እናድርግ።

አምስተኛና የመጨረሻው ልግስናችን/ሥጦታችንን ሳናድርጥ እናድርገው።... ስለዚህ ወንድሞች ሆይ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ፤ እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉምና (2ጴጥ.1:10፤ኤፌ.4:1) ። በምድር መኖራችን ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን እስከ ተመረጥንና እኛም ምርጫውን እስከ ተቀበልነው ድረስ ልግስናን የሕይወት ዘይቤአችን በማድረግ የለማዩ አባታችንን ቸርነት እናንጸባርቅበት፤ በግድርግም ሳይሆን ልክ የጠፈር ክዋክብት የተቀበሉትን ብርሃን እንዲሁ እንደሚለቅቁ።... እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን አንድንሰጥ ይገባናል ...የሚለውን እያሰብን ድርሻችንን እንዲህ ስንወጣ አምላካችንም እንደ ባለ ጠገነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሞላብናል። ባንዝልም በጊዜው እንጭዳለን! አሜን ይሁን

ሊጨነግፍ የማይችል ሕልም

እግዚአብሔር ለፍጥረቱ በተለይም ለሰው ልጅ የነበረውን በጎ ዓላማ ሐጢአት ካበላሸው በኋላ ያለችውን ዓለማችንን እንጸራዊ በሆነ ሁኔታ ቢሆንም የለወጡ፤ የተሻለች የመኖሪያ አካባቢ እንድትሆን ራሳቸውን በመስዋዕትነት ያቀረቡ ሕልመኞች ወይም ባለራዕዮች ነበሩ፤ እሱ፤ ወደፊትም ይኖሩ ይሆናል።

በቅርቡ የዓለም ኢኮኖሚያዊ፣ ፖለቲካዊ፣ ዲሞክራሲያዊ ምልክትና ማዕከል ተደርጋ በምትቆጠረው ታላቋ አሜሪካ የተፈጠረው ክስተት ይህንኑ ሁኔታ ያንጸባርቃል። አገሪቱ በታሪኳ ውስጥ አፍሪካ አሜሪካዊ የሆኑት ባራክ ሁሴን አባማ ጥር 12 ቀን 2001 ዓ. ም ወደ ነጮቹ ቤተመንግስት በድል አድራጊነት የገቡበት ሃይል ቢፈተሽ በድርጅቱ ዋሺንግተን፤ አብርሃም ሊንኮንና ማርቲን ሉተር ኪንግ መንፈስ ውስጥ ያደረ ሕልም ጽንሰ ለልደት መብታት መሆኑን ማንም አያጣውም፤ ከራሳቸው አንደበትም ሳይቀር ሰምተናል።

ዕውነቱን ለመናገር በዓለማዊውም ይሁን መንፈሳዊው ሕይወት ሕልምና ሕልመኞች ማስፈለጋቸው የግድ ነው። ራዕይና ሕልም በሌሉበት የሚነግሰው መረንነት ወይም ልቅነት ነውና (ምላ.29:18) መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ በሕልሞች፤ ራዕዮችና መገለጦች የተሞላ ሲሆን ምክንያቱ ቢመረመር በመጽሐፍ ቅዱስ የተሰጠን መገለጦች የተዋቀሩት ቃል ኪዳናዊ በሆነ የመለኮትና የሰው ግንኙነት ላይ በመሆኑ ነው።

ዓባይን በጭልፋ ባይሆንብን ትልቁ መሣፍርት ከሆኑት የእግዚአብሔርና ሕዝቡ ታሪክ ከዘፍጥረት ምዕራፍ 37 እስከ 50 ከሚገኘው ምንባብ ቀንጨብ አድርገን ብንቃኝስ፤ እግዚአብሔር ባለመታዘዝ ጠንቅ የወደቀውን የሰው ልጅ(ዘፍ.3: 1-24) ለማንሳት የጀመረው አንድን

ግለሰብ፣ አንድን ቤተሰብ፣ አንድን ሕዝብ መርጦ ከራሱ ጋር በኪዳን በማቆራኘት ሲሆን ፤ ለቃል ኪዳኑ ማሰሪያ ይሆኑ ዘንድ የተሰፋ ምድርን ፣ በሂደትም ሕግንና ታቦትን ሰጥቷል። ለምድር አህዛብ ሁሉ የሠማያዊ በረከት ምክንያት ሲሆን የተጠራው ይህ የቃልኪዳን ቤተሰብ የተመሰረተው የጥንት ሥልጣኔ መገኛ በነበረው ሰሜን ምዕራብ ሜሶፖታሚያ በኤፍራጥስና ጤግሮስ ወንዞች መካከል በሚገኝ አገር ሲሆን፣ የቤተሰቡ አባወራም ያዕቆብ ይባላል።

ያዕቆብ ወደዚህ ሥፍራ ሊመጣ የቻለው ከታላቅ ወንድሙ ጋር በተፈጠረ የብኩርና ጥያቄ ግብግብ ምክንያት በኩብላላ ነበር። ሁሉን ዐዋቂው እግዚአብሔር ግን በጠፍ ጨረቃ ብቻውን የተሰደደ ይህን ሰው ሞገስ ሰጠው፤ ወግ ማዕረግ አሳየው (ዘፍ. 29:13-30)። የእግዚአብሔር ቀጠሮ ሲሞላም በካራን ይገኝ የነበረው በስጋ አጎቱ የሆነው ላባና ቤቱ አልመች አሉት ፤ ተደላድሎ እንዳይቀመጥ ሥፍራው የድንጋይ መቀመጫ ሆነበት፤ ቆረቆረው ። የላባ ልጆች ማግረምረም ፣ የአባታቸው ፊትና ቃል አስር ጊዜ መለዋወጥ ፣ ለፍቶ መና ያደረገው መሰለው (ዘፍ. 31:1-55) እናም አንድ ብቻውን ሆኖ የጀመረውን ኩብላላ ብዙ ሠራዊት ሳለም ሊደግመው ተገደለ። ጉዞው ከበስተጀርባ በላባ ከፊትለፊት ደግሞ በዲሳው የብቀላ ክንድ ፍርሃት የተከበበ ነበር። ይሁንና ሁሉንቻዩ አምላክ ሁሉን አሳልፎ አባቱ በሰደት በኖረበት አገር በከነዓን ምድር አኖረው (ዘፍ. 37:1)። መለኮታዊ የነውጥ ነፋስ!

በዚህ ክፍል መለኮታዊው የቅኝት ካሜራ አፈሙዝ ከቤተሰቡ መካከል በአንድ ግለሰብ ላይ ሲያነጣጥር እንመለከታለን። የያዕቆብን ትውልድ ታሪክ ምናልባትም በሰው መለኪያ የሁሉ ታናሽ በሚመስለው ልጅ መጀመሩ አጋጣሚ አይመስለንም፤ መለኮታዊውን ምርጫ ተከትሎ በቤተሰቡ መካከል የፈነዳው አሳተ ገሞራም እንዲሁ።

አስገራሚው ጉዳይ በልዩ ልዩ ውጫዊ ተግዳሮቶች ሳይኖወጥ ፣ እንዳችም ኮሽ ሳይልበት አንድነቱን ጠብቆ የዘለቀ ይህ ቤተሰብ እግዚአብሔር

በመካከሉ መንቀሳቀስ ሲጀምር የተያያዘበት ሠንሠለት መበጣጠስ፣ የተጣበቀበት ሙጫ ወይም ሲሚንቶ መፈረካክስ ጀመረ ፣ የግንኙነቱ ምስሃ ሥጋዊ ብቻ ነበረና።

በእኔ መረዳት መለያየቱ ሥጋዊና መንፈሳዊ መሠረቶች ነበሩት። ቀዳሚው ያዕቆብ ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ ለዮሴፍ ያሳየው የነበረው ፍቅር ሲሆን ፣ ሁለተኛው ደግሞ እግዚአብሔር ከዚሁ ሰው ጋር ምስጢራዊ ግንኙነት መጀመሩ ነበር። በምድራዊም በሠማያዊውም አባት ፊት ሞገስ ማግኘት ሁላችን የምንመኘው ግን ብዙዎች የማይታደሉት ልምምድ ይመስለኛል (ሉቃ. 2:52) አባታቸው በገሃድ በሚያሳየው ድርጊትና ዮሴፍም በገዛ አንደበቱ «እኔ ያለምሁትን ሕልም ስሙ፤ እነሆ እኛ በእርሻ መካከል ነዶ ስናስር ነበርና፤ እነሆም፤ የእኔ ነዶ ቀጥ ብላ ቆመች ፣ የእናንተም ነዶች በዙሪያ ከብበው እነሆ ለእኔ ነዶ ሰገዱ።... እነሆ ደግሞ ሌላ ሕልምን አለምሁ፤ እነሆ ፀሐይና ጨረቃ አሥራ አንድ ክዋክብትም ሲሰግዱልኝ አየሁ።... » እያለ ባካፈላቸው ምስክርነት ልጁ ከጥርሳቸው ገባ። ዮሴፍ የእግዚአብሔር ነቢይ እንጂ ብልጣ -ብልጥ የሥልጣን ወንበር ናፋቂ ስላልነበረ፤ ነገሩ ደስ ያሰኛቸው ይሆናል መስሎት የሆዱን ዘረገፈላቸው (ዘፍ. 37: 5-10)።

ነቢይን መቀበል ወይስ መገፍተር?

ፍቅር ወይም ክብር ባልጠበቁት መንገድ ወደ ሌላ ያለፈ በመሰላቸው ሥጋ ወንድሞቹ ልብ ውስጥ በተወለደው ቅንነት፤ ጥላቻና አድመኛነት የገነፈለ ስድ ሥሜታቸውን ልገም ሊያበጁለት ፈቃደኛ ስላልነበሩ «ይህቺ ባቄላ ካደረች አትቆረጠምም» አሉና ሲገድሉት ጊዜና ሁኔታ እስኪገጣጠሙ ሽመቁበት። ታዲያ ከእለታት በአንዱ ቀን ዮሴፍ እንደወጣ ቀረ ። በምድረበዳ ተቅባብቶ ካገኛቸው በጊላ በየዋህ ፍቅር ሊያቅፋቸው እጆቹን ሲዘረጋ ገጽሐ ልቡን ወጉት ፣ ያቺን ሁልጊዜ ሲያዩዋት በቅናት ይቃጠሉባት የነበረችቱን በብዙ ሕብር ያጌጠች ቀሚሉን ገፈፋት፤

በጉድጓድ ጣሉት፤ ለሃያ ብር ሸጡት። አልበቃቸው ብሎም ለአባታቸው ግማሽ እውነትን ብቻ በማሳየት ልጄ ክፉ ዐውሬ በጫጭቆ በልቶታል ብሎ እንዲያምን አሳቱት፤ በመስሪነታቸው ሠለጠኑበት ። ወንድማቸውን ከፀነሰው ሕልም ጋር ከመካከላቸው አስወገዱት። እዚህ ሠፈር ሕልመኛ በዐይናችን አያሳየን ተባለ፤ ለጊዜው አንድ አሳብ ወደቀ። የሚገርመው ግን ያስወገዱት “ሕልመኛው” ሲሉ የተሳሰቁበትን፤ በጎ ሕሊና ኖሮአቸው ቢሆን ምናልባትም በረከታቸው፤ ከራታቸው ሊሆን ይችላል የነበረውን የሴፍን ብቻ ሳይሆን የሕልሞቹን ሰጪ እግዚአብሔርንም ጭምር ነበር። ውስጣቸው ፈረሰ፤ ኅብረታቸው ፈረሰ፤ አባታቸው ፈረሰ።

እዚህ ላይ ቆም ብለን በኢትዮጵያ ያለችውን የክርስቶስ ኢየሱስ ቤተክርስቲያን ሁኔታ ከክፍለ ምንባቡ አኳያ መቃኘት እንዳለብን አስባለሁ ። ሐቁን ለመነጋገር እውነተኛው ዕምነት ፈተና ተለይቶት ባያውቅም እንጻራዊ በሆነ መልኩ በእኛ አቆጣጠር ከ1965 ዓ.ም አካባቢ አንስቶ እስከ 1983 ዓ.ም ስለነበረው ሥደት ዘመን እንዳየነው እንደሰማነውም ይሁን እንዳነበብነው በቅዱሳን መካከል የላቀ የሕይወት ጥራት፤ የእምነትና የፍቅር ዕናት ያልተበከለ ኅብረትና እርስ በእርስ መተሳሰብ መታወቂያችን ነበረ ። የእምነት ነፃነት ሕገ-መንግስታዊ ዋስትና ባገኘ ማግስት ግን ለእውነት እንዳንታዘዝ ምን ዐዚም እንደወደቀብን ሳይታወቅ ምስክርነታችን ጠረን ቀየረ።

እግዚአብሔር ነገሮችን ስለገለገበጠ ጊዜው ለወንጌል እወጃ ምቹ ሆነልን፤ ሁኔታዎችም ተገዙልን፤ እኛ ግን በትናንት ትዝታ ውስጥ ተደብቀን ዛሬን እንደሚገባ መዋጀት ያቃተን መሰለብን። የእነ የሴፍ ቤተሰብ ታሪክ ለትምህርታችን የተጻፈልን ቢሆንም ቅሱ ገንዘብ ልናደርገው ፈቃደኞች ባለመሆናችን ስሕተቱን በከፋ መልኩ ደገምነው። ቅንዓት ግን አጥንትን ያነቅዛል /ያበሰብሳል ተብሎ የተጻፈው አግኝተን ይሆን? (ምላ. 14:30) መቼም በቀደሙት የዕምነት አባቶች ላይ አንዲቱን ጠቋሚ ጣታችንን

ስንቀስር ቀሪዎቹ ሦስቱ ወደራሳችን ፤ አንዱ ደግሞ ወደአምላካችን መሆኑ አይቀሬ ነው። በመሆኑም በሕያው ቃሉ መስተዋት ልባችንን ብንፈትሽ ከሁሉቱ ጎራዎች በአንዱ ተሰልፈን ራሳችንን እናገኘዋለን ፤ ከየሴፍና ከእግዚአብሔር አለያም ከወንድሞቹና ከሠይጣን ጋር ሌላ ሦስተኛ ረድፍ እንደማይኖር ልብ ይበሉ

እግዚአብሔር በአደራ ሰጥቶን የነበሩ ሕልመኞች፤ ባለራዕዮችና ባለመግለጦች ወዴት ደረሱ? የሚለውን የብዙዎች ጥያቄ ቆም ብሎ መፈተሽ የተገባ ይመስለኛል። እዚህ ላይ ለመሆኑ ባለራዕይ ማነው?፤ ተቀባይነት ካጡስ ለምን ይሆን?፤ ችግራችን የት ላይ ነው? ...ወ. ዘ.ተ የሚሉ ተገቢና አስፈላጊ ጥያቄዎች መነሳታቸው አይቀርም። በመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ ዐውድ መሠረት ሕልመኞች፤ ባለራዕዮችና ባለመግለጦች ስል በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል “ቃል አቀባይ” ሆነው እንዲያገለግሉ ራሱ እግዚአብሔር ጠርቶና ቀብቶ ለቤተክርስቲያን የሰጣቸው እውነተኛ አገልጋዮች መሆናቸው ልብ ሊባል ይገባል (ሮሜ.12:3-8፤1ቆሮ.12:4-11፤ኤፌ.4:6-13፤1ጴጥ.4:6-11)።

እነዚህ አገልጋዮች ሰዎች እንጂ መላእክት ስላይደሉ እንደ እኔና እርስዎ ሁሉ የራሳቸው ጉድለት አያጡም። ስለዚህ ዓይኖቻችንን እግዚአብሔር ለትውልዱ ፈውስና መጽናናት በእነርሱ ባስቀመጠው ጸጋ ላይ አኑረን ተቀበልናቸው?፤ በጉድለታቸው በኩል ቆመን ደገፍናቸው? ወይስ ደካማ ጎናቸውን እያነፈነፍን በመግለጥ ገፈተርናቸው? ። እውነተኛ ተሐድሶ እንዲገኝ ይህ ሙግት በቅጡ ተፈትሾ መልስ ማግኘት ያለበት ይመስለኛል።

ለምን ቢባል ዝርዝሩን ለጊዜው ወደ ጎን ትተነው ዛሬ በፍትሕ ሚ/ር ማኅበራት ምዝገባ ጽ/ቤት ሕጋዊ ሰውነት አግኝተው በመመዝገብ በምድራቱ ላይ አዳዲስ የተተከሉ ከ350 የማያንሱ ቤተክርስቲያናት እንኳ (Dr.Samson Estifanos.Ethiopian Evangelicals' Directory/2008 G.C) ከ11 ከማይበልጡት ነባር ቤተእምነቶች በልዩ ልዩ ምክንያት በወጡ ወጣትም

ገምቱም አገልጋዮች የተተክሉ የመሆናቸው ምሥጢር ምን እንደሆነ መጤን አለበት። የክርስቶስ አካል መብዛት፣ ምድርንም በጽድቅ መውረስ የእግዚአብሔር ዓላማ ቢሆንም፣ ልንጓዝበት የመረጥነው ወይም የተገደድንበት መንገድ ግን በሰከነ ልቦና መፈተሽ ይገባል።

በአንድ ወቅት አንድ እግዚአብሔርን የሚወድ አንድ ቤተሰብ ያጫወተችን ላካፋችሁ። በአንዲት አጥቢያ ቤተክርስቲያን ውስጥ አድራጊ ፈጣሪ ወደሆነ አንድ አገልጋይ ይጠጉና፡- “ጌታ ለጉባዔያችን የሰጠንን ባለራዕዮች ፀጋ እንድንካፈል ለምን ዕድል አትሰጧቸውም? ” ብለው ቢጠይቁት ያልታደለ ምስኪን ሰው የሰጣቸው መልስ «ቶሎ ቶሎ እንዲታዩ ዕድል ካገኙ የሕዝቡን ልብ ይሰርቃሉ» የሚል ነበር። የት እንደወደቅን አስቡት።

በኢትዮጵያ ምድር ላይ በከንቱ ስለፈሰሰው የነቢያት ዕንባና ደም ትውልዴ ዕዳ አለበት፤ ያውም ወደ እግዚአብሔር አጀንዳ በፍፁም ልብ በመመለስ ብቻ ሊከፍለው የሚገባ ዕዳ ። በቅንነት አለያም ይሁነኝ ተብሎ በተገለጠልኝ ስም የተከሰቱ ከግምት እንኳ ሊገቡ የማይችሉ አንዳንድ የተሳሳቱ ግለሰቦች ገጠመኞችን ለበብ በማድረግ ሁሉን በጎ ሕሊና በጎደለው ሚዛን ለመፈረጅ በመምረጣችን በስውርም ይሁን በግልጥ ስለጣልናቸው ባለራዕዮች፤ ጌታ ያስቀመጣቸውን ሥፍራ ሳይወዱ በግድ ጥለው ለስደት ስለተዳረጉ፣ ቆስለው በሠፈር ስለቀሩ ሕልመኞች የምንጠየቀው ወደፊት ብቻ አይምለሉን፤ አሁንም ሂሳባችንን እያወራረድን መሆናችንን መገንዘብ ይኖርብናል።

በቅጡ ባልተረዳነው ጉዳይ፤ አለበለዚያም በመሠረነት የጠላት መጠቀሚያ መሣሪያ ለመሆን ራሳችንን አሳልፈን በመስጠት ስላደረስነው ውድመት ልባዊ ንስሃ ገብተን ያፈረስነውን እስካልገነባን ድረስ አድማሣትን አቋርጠን ከዓለም ጥግ ብንሰወር እንኳ ከተመደበልን መለኮታዊ ፍርድ ልናመልጥ እንደማንችል ልታስተውል ይገባል። የምናመልከው በሥፍራ ሁሉ የነገሠውን፤ ጻድቅ ፈራጅ የሆነውን

እግዚአብሔርን ነውና ጊዜ ሳይመሽ መቀየር ካለብን ልባችንን እንጂ ስፍራችንን አይሁን፤

እግዚአብሔር ለዘመኔ፤ ለትውልዴ፤ ለምድራና ለእያንዳንዳችን በጎ ፈቃድ እንዳለው በጽኑ ከሚያምኑት ወገን ነኝ ሕያውና እውነተኛ ቃሉንም ከዚህ አኳያ እሰማለሁ፤ እንዲህ ሲል «... ቃሌን ስሙ፤ በመካከላችሁ ነቢይ ቢኖር፤ እኔ እግዚአብሔር በራሴ እገለጥለታለሁ፤ ወይም በሕልም እናገረዋለሁ... በመጨረሻው ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሥጋ በለበሰ ሁሉ ላይ ከመንፈሴ አፈሳለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፤ ጎበዞቻችሁም ራሳይ ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ፤» (ዘጉ. 12:6-8፤ ሐዋ. 2: 17-18)

ሕልም አለኝ፤ ነፍሴን ቀስፎ የያዘ። በእግዚአብሔር ቤተሰብ መካከል የተንሰራፋው ድቅድቅ ጨሰማ ተገፍፎ፤ በአገራችን የጽድቅ ጎህ ሲቀድድ ተመልክቻለሁ። ለውጥ ሳይታይ ዓመታት ነጉደዋል፤ በዙሪያዬ የከበቡኝ ሰዎች፤ ሁኔታዎቻችሁም ሆኑ አእምሮዬ አንተ ሰው ታየኝ ያልከው ነገር ቅገኙት ላለመሆኑ እርግጠኛ ነህ? ሲሉ ሞግተውኛል፤ አምላኬ ግን በቃሉና በመንፈሱ ጸንተህ ጠብቀው ስላለኝ ሳይወድ በግዱ በተወሰነለት ሰዓት እንደሚፈጸም አምናለሁ። ሕልም አይቻለሁ። ጌታ በኢትዮጵያ ምድር ላለች ቤተክርስቲያኑ ትንሳዔን ሲሰጥ በመንፈስ ፍሬ ተወባ፤ እጂጣ በመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታዎች ተገልጣ የገሃነም ደጆች ሲጨነቁ። ከቤተክርስቲያን በሚወጣው መንፈሳዊ ባርኮት የተነሳ ምድሪቱ እልፍ ዓመታትን ካስቆጠረ እንቆቅልሷ ስትፈታ፤ ካጎጠጣት ደዋ ተፈውሳ ወደ እውነተኛ ንስሃ ስትመጣና የበረከት ምንጮቿ ሲነደሉ አይቻለሁ።

እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር፤

ክፉኛ የተገፉት ዮሴፍና እግዚአብሔር ግን ወደ ግብፅ ተሰደዱ ። ሕልመኛውስ እሺ በሥፍራ የማይወሰነው አምላክ ደግሞ እንዴት ይሰደዳል? ። ከቤቱ ስለተሰደደው እግዚአብሔር ስናነሳ ሊጤን የሚገባው ጉዳይ መልክዓ ምድራዊ ሥፍራ መቀየርን ሳይሆን ክብሩ ፣ ሞገሱ ፣ መገለጡ የራቀው ተራ ሕይወትን ፣ ባዶ ሃይማኖተኛነትን፣ አምልኮተ ቁስ የገነነበት የግንኙነት ሕይወትን፣ ታቅፎ መቅረትን ነው። ኢካቦድ፤ (1ኛ ሳሙ. 4፡ 21-22)። ጥያቄው እግዚአብሔር ደስ ተሰኝቶና ክብሮ ወይስ አዝኖና አንገቱን ደፍቶ በመካከላችን አለ ? ነው (ዮሐ. 14፡17፤ ኤፌ. 4፡30)።

ክፍሉን አትኩረን ስናጠና ሚዛን የጠበቁ ፣ እንደ አንድ ሣንቲም ሁለት ገፅታዎች ሊነጣጠሉ የማይችሉ መሠረታዊ እውነቶችን ያስተምረናል ። በአንድ በኩል እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ስለነበረ ባሪያ ሊሆን በተሸጠበት ቤት ሥራው የተከናወነለት ሆነ ፣ በጌታው ፊት ሞገስ አገኘ ፣ በቤቱ ሁሉ ላይ ተሾመ ፤ የእግዚአብሔር በረከት በውጪውም በግቢውም ባለው ሁሉ ላይ ሆነ ። ምንም እንኳን ለእግዚአብሔርና ለጲጥፋራ ታማኝ ስለመሆን ወህኒ ቢወረወርም እግዚአብሔር ሞገስ አበዛለት፤ በግዞት ቤቱም አለቃ ፊት ሞገስን ሰጠው፤ የሚያደርገውንም ነገር ሁሉ አቀናለት ...ወ.ዘ.ተ.(ዘፍ. 39 እና 40)።

ወገኔ ሆይ! የእግዚአብሔርን ክሕዝቡ ጋርና በክሕዝቡ መካከል መገኘት የሚተካክልም ይሁን የሚተካ አንዳችም ነገር እንደሌለ ከጥቂቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቴም ከሕይወት ትምህርት ቤት ተሞክሮም ተረድቻለሁ ። ዓለምን ሁሉ አትርፈን እርሱን ከምናጣ ፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሆኖ ሌላው ሌላው ቢጎድል ይሻለናል ። በየትኛውም ቁሳቁሳዊ መሥራሪያ የማይለካ ፣ በዋጋ ሊተመን የማይችል እጅግ ውድና ክቡር ፀጋ እውነተኛ ምንጭ እርሱ ብቻ በመሆኑ፤ እግዚአብሔር የሌለበት መላት ከፍጹም ባዶነት ይከፋል ።

በሌላ በኩል ደግሞ ዮሴፍም ከእግዚአብሔር ጋር ነበር ። ልብ በሉ ፣ ብዙውን ጊዜ ከአስተውሎታችን እንደ ሠማይ ከራቁ ወይም ከተምታቁብን መንፈሳዊ ቁም ነገሮች አንዱ እኛ በእርግጥ ከእግዚአብሔር ጋር ነን ወይ? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ዝግጁ አለመሆናችን ይመስለኛል ። ጸሎቶቻችን ቢፈተሹ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እንዲሆን የሚወተውቱና የራሳችንን ሃላፊነት ወደ ጎን አሽቀንጥረው የጣሉ ናቸው ። አምኜበታለሁ ለምንለው ነገር እንኳ ዋጋ መክፈል አንፈልግም ። ማወቅ ያለብን አንድ ነጥብ ግን በቀራንዮ መስቀል ላይ በክርስቶስ ኢየሱስ ከተፈፀመው ከደህንነታችን ሥራ በስተቀር በክርስቲያናዊ ሕይወትና ጉዟችን የግድ ራሳችን ልንወጣቸው የተሰጡን የግልም ይሁን የጋራ ሃላፊነቶች አሉን ፣ ሳይቀላቀሉ ነው ታዲያ (ኤፌ. 2፡1-10፤ 5፡1-20) ።

ዮሴፍ ከእግዚአብሔር ጋር፤

ዮሴፍ ግን የምሥጢሩን ቁልፍ አግኝቶት ነበር። በእርሱና በአምላኩ መካከል ለነበረው ዚዳናዊ ግንኙነትና ለስዎችም ላለበት ሃላፊነት ጥንቃቄ ያልተለየው ታማኝነትን በማሳየት የዕምነትና ሕይወት አቋሙን በገሐድ ገልጧል። እስኪ ወደ ጲጥፋራ መኝታ ቤት በአሳብ ተገዝን ትዕይንቱን እንደዘበት እንቃኝ። በዚያ የተዋበ ክፍል ውስጥ በቅምጥልነት ሲጠበቅ የኖረ ገላ ሌለኛ ምኞቱን ለማርካት ዝግጁ ሆኖ ከሕልመኛው ፊት ለፊት ዕርቃነትን ተገትሯል። ለጊዜው በአካባቢው ማንም ዝር እንዳይል ሁኔታዎች ሁሉ ተመቻችተዋል። ምናልባትም ጲጥፋራ በሥራ ጉዳይ ወደ መስክ ወጣ ብሎም ሊሆን ይችላል፤ የለም። ጎልያድና ዳዊት ትውስ አሉኝ። ይህ የፍቅር ግብዣ የቀረበው ምናልባት ለእኔና ለእርስዎ ቢሆን መልሳችን ምን ይሆን ነበር? ወደ ፈተናም አታግባኝ ብሎ ጨርቅን ጥሎ እግራ አውጪኝ ወይስ አንዳንዶች ሲሉ እንደሚደመጠው ምን ጣጣ አለው? ደኅንነት በጸጋ ስለሆነ ወድቄ ስነሳ በንስሐ አስተካክለዋለሁ!

ይሆን? ::

ወገኖቼ ሆይ! በተለይም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን ከልባችሁ ለምትወድዱ ሁሉ እንደ ልባዊ ወንድምም፤ እንደ ጽዮን መንገድ ጓደኛም በትህትና የምመክራችሁ አንድ ነገር ክርስትና እንዲህ አይደለምና ማንም አያስታችሁ ብዬ ነው። ለጥቂት ሰከንዶች እርካታ ፍለጋ ሕይወታችሁን ፍርስርሱን ሊያወጣ የሚችል የድፍረት ኃጢአትን ከመፈጸም ተጠንቀቁ። በክቡር ደሙ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ ዋጋ ስጡ።

ጌታ ይቅር ሊለን ምንጊዜም ዝግጁ ነው፤ ይሁንና ማናችንም ብንሆን በሥጋ ምኞት በመነዳት የዘራነውን ይዋል ይደር እንጂ ራሳችን እናጭደዋለን።

ያም ሆነ ይህ ግን አጋጣሚው አንዳንዶች እንቅልፍ አጥተው ተግተው የሚፈልጉት ' ወርቃማ ዕድል' እንደሆነ ብነግርም በኢየሱስ ሥም! ብለው ለመገሰጽ እንደማይጣደፉ ወይም ደፋር ፤ እንደማይሉኝ ተስፋ ላድርግ። አቋራጭ መንገድ ሆኗል። ግጦችን ማለትም ለምለም ሣሩንና ባዶ ሆዱ መሙላቱን ብቻ እንጂ ገደሉን ሳያጤን ተሰባብሮ እንደቀረው የአገሪ በሬ በመካከላችን በሚምነሽነሹ የኢጥፋራ ሚስቶች ጉያ ውስጥ ጠፍተው የቀሩትን ፤ የት ይደርሱ ይሆን? ተብሎ ሊጠበቁ በአጭር የተቀጨ ጉብኦችን በመሪር ሐዘን ለማሰብ እንገደዳለን።

በሚጠቀሙበት ጭምብል፤ ባላቸው ብርና ወርቅ ክምችትና ሥልታዊ የገንዘብ አጠቃቀማቸው በፈጠሩት ግራ አጋቢ ማንነት መንፈሳዊ ጤንነትን የመጠበቁ ጉዳይ ይመለከተን የነበርን ሰዎች ዓይን ታውሮ፤ ጆሮ ደንቁሮ፤ አንደበት ተለጉሞ ፤ ሰንቱ ወደቀ ፤ የክርስቶስ ኢየሱስ ኅብረት ንጽህና ምንኛ ጎደፈ፤ ኃይሏ ተሸመደመደ። ለጊዜው ሃይ ቢል የሚደመጥም የሚታፈርም ታላቅ ወንድም ስለጠፋ ወይም በጭንቅ ቢገኝም አድማጭ ባለመኖሩ ዘግናኙ ድራማ ቀጥሏል ። ይሁንና የእግዚአብሔር ጽዋ መሙላቱ አይቀርም (ራዕ. 2፡ 20-22) ።

ዮሴፍ ግን የቱንም ያህል እላዩ ተጠምጥማ ግድ ብትለው፤ ውሳኔው

የሚያስከትለውን ጦስ መገመት ባይሳነውም እምቢ አለ። ግብዣዋን ለማስተናገድ ያልወደደበትን ምክንያትም አብሮ በግልጥ አስቀምጧል፤ እንስማው...እነሆ ጌታዬ በቤቱ ያለውን ምንም ምን የሚያውቀው የለም፤ ያለውንም ሁሉ ለእኔ አስረከቦኛል፤ ለዚህ ቤት ከእኔ የሚበልጥ ሰው የለም፤ ሚስቱ ስለሆንሽ ከአንቺም በቀር ያልሰጠኝ ነገር የለም፤ እንዴት ይህን ክፉ ነገር አደርጋለሁ? በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?..(ዘፍ.39፡7-12) ብሎ አመረረ። ነገሩ እሺ ቢሉም መከራ እምቢ ቢሉም መከራ፤ ቢሆንም ይልቁንም እግዚቢት ሆኖ የተቆጠረበትን ልብሱን በእጁ ትቶላት ሸሸ፤ ጌታ ረዳው። ስለ ጽድቅ አቋምና ታማኝነት ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ወገኔ።

ራዕዩ ይፈጥናል እንጂ አይዘገይም፤

ከአሥራ ሦስት ዓመታት አልህ አስጨራሽ ውጣ - ውረድ ትግል በኋላም እነሆ ሕልሙ የሚወለድበት ጊዜ መጣ ። በዚያ የእግዚአብሔር ሰው ሕይወት ውስጥ ጎህ ቀደደ ። ነገሮች ሁሉ ጠረጴዛ ላይ እንደ ፈለሰ ውሃ በወደዱት አቅጣጫ የነገሩ ከመሰሉ በኋላ ድንገት ቆሙ። ዮሴፍ ገና ጨቅላ ሳለ ሞት እናቱን ነጠቀው። በሕልሞቹ ሰበብ ወንድሞቹ ጠሉት፤ ሸጡት። ለባርነት ተሸጡ። እግሮቹም በእግር ብረት ደከሙ፤ እርሱም በብረት ውስጥ ገባ። ቃሉ እስኪመጣለት ድረስ የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው (መዝ.105፡17-19)።

ከትንነት፤ ለጌታ ካላችሁ ንጹሕ ፍቅርም ይሁን በሚታየው ዓለም ያለአግባብ የሰው ልጅ መመዘኛ ተደርገው የተቆጠሩትን ነገሮች አስመልክቶ ከመረጣችሁት የህይወት ፍልስፍና የተነሳ ለተወገዛችሁ። ከራሳችሁ ይልቅ ሌሎችን ለመጥቀም ፤ መስዋዕትነት ለከፈላችሁ ወገኖቼ ሁሉ ያለኝን አንድ የመፅናኛ ቃል እነሆ፡- “መንገዳችሁ ለጊዜው ለሰዎች ግራ አጋቢ መሰሎ ታይቶ አልተገነዘቧችሁ ይሆናል። አልፎ ተርፎም ሕልማችሁ ገና ሳይፈታ የሌሎችን ሕልም በመፍታት ሕይወት

እንዲቃረኑት ምክንያት በመሆናችሁ ልትመሰገኑ ሲገባ እእምሮ እንደጎደለው ሰው ተቆጥራችሁም ይሆናል። ነገር ሁሉ ለጊዜው አታካች ቢሆንባችሁም ቅሉ አሁን ግን የከበረ የህይወትን ጥሪ እየፈጸማችሁ መሆኑን አወቁ። በቀኑ መጨረሻም የክብር አክሊል እንደሚጠብቃችሁ በመገንዘብ ፤ ዓለም ለነገሮች ዋጋ ከሚሰጥበት መለኪያ በተቃራኒው የጀመራችሁትን ጉዞ አስከ ፍጻሜው ጸንታችሁ ቀጥሉ። እንቀጥል። ባለራዕይ ከእግዚአብሔር ሌላ ወገን የለውም። የሴፍን ተመልከቱ፤ ነቢያትን ልብ በሉ፤ ጌታ ኢየሱስን አስታውሱ፤ ሐዋርያቱን አስቡ ።

ሕልሙን ለማጨንገፍ ከውስጥም ከውጪም የወረደው ዶፍና ማዕበል የሴፍን ለቀጣዩ ተልዕኮው የማዘጋጀቱን ሥራ ፈጽሞ ከመንገዱ ተወገደ። አጨንጋፊው ሳያስጨነግፍ ጨነገ። እግዚአብሔር ሰበብ ሲፈልግ በምድር ሁሉ ላይ ለሰባት ዓመታት የሚፀና ራብ ጠራ። በዚህ ወቅት ሰዓመታት ተሸፍኖ የቆየ የየሴፍ ውለታና ሕልም መፍታት ስጦታ ተገለጠ። ፈርዖንም ልኮ የሴፍን አስጠራ፤ ከግዞት ቤትም አስቸኮሉት፤ አርሱም ተላጩ፤ ልብሱንም ለወጠ፤ ወደ ፈርዖንም ገባ ይለናል ታሪኩ። የሴፍ ትሁትና በኑሮው ሁሉ እግዚአብሔርን ያከበረ ሰው እንደ ነበር "...ሕልምን የሚተረጉም እግዚአብሔር የሰጠው አይደለምን?...ይህ ከእኔ አይደለም፤ እግዚአብሔር ግን ለፈርዖን በደህንነት ይመልስለታል" ሲል ወህኒ ተጥለው ላገኛቸው ሹማምንትም፤ ለፈርዖንም ለራሱ ከሰጠው ምላሽ እንገነዘባለን(ዘፍ.40:8፤41:16)። ሁሉጊዜ የሚገርመኝ ነገር እዚህ ሠፈር ደግሞ ...በውኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበትን እንደዚህ ያለ ሰው እናገኛለን ? ... (ዘፍ.41:38) ማለት የሚችል ልብ ያለባቸው ወገኖች ተገኙ፤ ሠልጥንብንም አሉት።

የሴፍና ወንድሞቹ በመለኮታዊ ቀጠሮ ፊት-ለፊት የሚገናኙበት መድረክ ተመቻቸ፤ አርሱም ገና ሲያያቸው አወቃቸው፤ ያኔ በአገር አማን ሕልሞቹን ሲነግራቸው « በእኛ ልትነግሱብን ይሆን? ወይስ ልትገዛ

ይሆን? ...መጥተን በምድር ላይ እንስገድልህ ይሆን?» ብለው የተናገሩት እንደ ገደል ማሚቶ በጆሮው አስተጋባ። ሕልም እንደ ፈፀው ነው እንዲሉ ያኔ እንደተረጎሙለት እንዲሁ ተፈፀመለት፤ ተፈፀመባቸው፤ (ዘፍ.42:6፤ 43:26ና28፤ 44:14፤ 45:3፤50 :18)። ገና ላይገለጥላቸውም ከተገለጠላቸውም በኋላ በአፍንጫው እስኪወጣ በፈቃዳቸው ሠገዱለት። በግንባራቸው ቢደፉ፤ ወድቀው አጎንብሰው እጅ ቢነሱ፤ ለአንተ ባሪያዎችህ ነን ቢሉት፤ ሽረ ምኑ ቅጡ።

የሴፍም ስለ እነርሱ አይቶት የነበረውን ሕልም አሰበ ። በውጣቸው ያለውን ርካሽ ስብእና ቢፀየፈውም ራራላቸው፤ አጽናናቸው፤ ይቅርታን አወጃላቸው፤ እግዚአብሔርንም አከበረ። ምንጊዜም በየትም ሥፍራ እግዚአብሔር ከመረጠው ሰው ጋር ሥራ ሲጀምር ፤ በራሱ ኃይል ችሎታና ጥበብ ተማምኖ ስለሆነ ከፍጻሜ እንዳይደርስ ሊከለክል የሚችል አንዳችም ምድራዊ እንቅፋት ሊኖር አይችልም። ግን እስኪያልፍ ያለፋል። በሂደቱ ብዙ ነገሮች መበላሸታቸው ልናስቀረው የማንችል ዕዳ ቢመስልም ጌታ ጣልቃ እየገባ የሞትን አዋጅ ወደ ሕይወት፤ የውርደትን መጎናፀፊያ ወደ ክብር አክሊል መቀየር ልማዱ መሆኑን አውቀን በትዕግስት እንጠባበቀው።...የሴፍ ትንሹ የፍሬ ዛፍ ነው፤ በምንጭ አጠገብ የሚያፈራ የፍሬ ዛፍ፤ አረጎቹ በቅጥር ላይ ያድጋሉ። ቀስተኞች አስቸገሩት፤ ነደፉትም ተቃወሙትም፤ ነገር ግን ቀስቱ እንደጸና ቀረ፤...(ዘፍ.ጥ.49:22-26) ።

ታሪኩ የተቋጨው እነዚያው ሞቱን አርድተው የነበሩ ወንድሞች በዚያው አፋቸው ወንድማቸው በሕይወትም በክብርም መኖሩን እያወጁ ግንኙነትን በማደስ ነበር። የሴፍም በበኩሉ የጉዳዩን ጅማራም ይሁን ፍጻሜ ከአምላኩ ጋር በማያያዝ እንደ ጠላት ለቆጠሩት ምህረትን ዐወጀላቸው፤ ከክፉ ድርጊታቸው የተነሳ ውስጣቸው የሚነደውን የጸጸት እሳት ሊያጠፋላቸው አቅም ባይኖረውም አረጋጋቸው ። የሴፍ አባቱን

እየታዘዘ ይላላከው በነበረበት፤ በወንድሞቹ ተገፍቶ ለባርነት ታልፎ በተሰጠበትም ይሁን በፈርዖን ቤተ መንግስት ጠቅላይ ሚኒስትር ሳለ ሁሌም ታላቅ ሰው ነበር። መንገዱን ከእግዚአብሔር ጋር አድርጓል።

አስተውሉ! እውነተኛ ትልቅነት በባንክ ካከማቸነው የወርቅ ቡችላ፣ ወይም ከዕውቀት ገዳማት ከሰበሰቡት ዲፕሎማና ዲግሪ ወይም በአንድም በሌላም ብለን ከተቆናጠጥነው የሥልጣን መንበር ወይም በዚህም በዚያም ተራራጠን ከተጎናፀፍነው ዝናና ክብር አይመነጭም። እነዚህ ምድራዊ ነገሮች አስፈላጊና አንጻራዊ ዋጋ ያላቸው መሆኑ ባይካድም በመንፈሳዊው ዓለም አሠራር “ገንዘብ ...ካለ በሰማይ መንገድ አለ” ብሂል እንደማይጠቅም መረዳት ያሻል። ከመገፋት ከጊዜያዊ አጦትና ባይተዋርነት ሁሉ ጋርም ቢሆን ባለ ሕልም ነው ታላቅ፤ የእግዚአብሔር ሰው ነው ታላቅ። ጌታ ባስቀመጠው የትኛውም ሥፍራ የእግዚአብሔር መጠቀሚያ ሰው።

አሁን ራሳችንን ዞር ብለን አንዩን፤ እንጠይቀውም። ግምታችን ልክ ይሁንም አይሁንም። «... ሽረ ለመሆኑ ገደብ ፍቅሬን አረከሰብኝ፤ ቅንነቴን ተላለቁበት፤ ስለማቸው ነከሱኝ፤ ሳቅፋቸው ገፈተሩኝ፤ መልካም ሥሜን ጭቃ እየቀቡ አጎደኝ፤ እርግማንና ሚርት አዘነቡብኝ ...» ብለን ለፈረጅናቸው፤ ለተፈራረጅን ወንድሞች/እህቶች የጌታ ልጆች አጸፋዊ ምላሻችን ምን መሆን ይገባዋል?።

መልሱ ግልጽ ነው፤ ልንጓዝበት የሚገባን ጎዳና ወንድማችን የሴፍ የሄደበትን መንገድ ብቻ ይሆናል። እዚህ ላይ በኢትዮጵያ ምድር ለሚገኙ የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታይ ቤተእምነቶችና ለኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት መሪዎች አድርጎ እግዚአብሔር ያስቀመጣችሁ ወንድሞችና እህቶቻችን የሚጠበቃቸው ትልቅና ሊታለፍ የማይችል የጊዜው የቤት ሥራ አጠቃላይ ልባዊ እርቅና ንሥሐ ቀን ማወጅና ለተግባራዊነቱም መሥራት ሊሆን እንደሚገባ ይሰማኛል።

ታሪካችንና ጉዳያችን ከእግዚአብሔር ዓላማ ጋር የተገመደ መሆኑን እስከተቀበልን ድረስ በእግዚአብሔር ፀጋ እርስ በእርሳችን በፍቅር እንቀባበል። ምህረትን እናውጅ። እኔ በበኩሉ በዚህች ቅጽበት በአንድም ሰው ላይ እንኳ የምቆጥረው በደል የለኝም፤ በእኔም ዘንድ ድንገት በደል ቢገኝ ይቅርታ እጠይቃለሁ ሰው ነኝና። በመሆኑም አልፎ አልፎ ለትምህርትና ሌላውን ለመጠበቅ የምጠቅሰው ያለፈ ሕይወቴም ይሁን የሌሎች ወገኖቼ ገጠመኞች ቢያጋጥሟችሁ ከታሪክነት ፋይዳቸው ውጪ በሌላ አትውስዱብኝ አደራ። ሌላ አማራጭ የለማ፤ ... ጨው ለራስህ ስትል ጣፍጥ ተብሎ የለ? አምላኬ እንዲጥለኝ አልሻም።

አንድ ችግር ሲከሰት ራሱ ችግሩ የሚያስከትለው ጉዳት በመቶኛ ሲሰላ 5 በመቶ ብቻ ሲሆን ሁኔታውን በተገቢ መንገድ ተቀብሎ ላለማስተናገድ በመፈራገጥ ሌላው 95 በመቶ ኪሣራ ይከሰታል የሚለውን አባባል አስታውሼ ይህን መልዕክቴን ልደምድም። እግዚአብሔር ወዳሠመረልን የኑሮ ደረጃ እንመለስ፤ ድንበሩንም አስከብረን እንኑር፤ ፍረናል ማለታችን ካልቀረ። በኢትዮጵያ ምድር ላይ የበቀላችሁ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ቤተክርስቲያንም ውስጥ ያቆጠቆጣችሁ የሴፍ የትንሳኤ ዘመን መጥቷልና አይዟችሁ። ከሰማይ የተሰጠ ሕልም አይጨነግፍም፤።

ተዛምዶ

በግል ሕይወታችንም ይሁን ሁለትም ሦስትም ሆነን በጌታ ስም እንደ ቤተክርስቲያን ስንከማች ልናሳካው የተሰጠንን ግብ ምን ያህል እያከናወንነው እንዳለን ከዚህ በላይ በቀረቡት ርዕሰ-ጉዳዮች ዙሪያ ከሞላ ጎደል ለመቃኘት ሞክረናል። በምዕራፍ አንድ መቋጫ ላይ ያነሳናቸውን ጥያቄዎች በምን ያህል መቶኛ ስሌት ደርሰንበታል ይላሉ?። በኢትዮጵያ በምትገኘው የክርስቶስ ኢየሱስ ጉባዔ አሁን ያሉን መልካም ነገሮች፣ የተጎናጸፍናቸው ድሎች ...እንደ ተጠበቁ ሆነው፣ ለእኛ የማይገቡ ጠባዮችም በተጓዳኝ በመካከላችን ተንሰራፍተው መገኘታቸው ይለማን ይሆን?።... ኃያላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ የተባለልንን ለመተግበር መነሣት የሚገባን ጊዜ አሁን አይመስልም?(ኢሳ.40:31)።

በእግዚአብሔር ቃል ለተሐድሶ ሂደት ምሳሌ ተደርጋ በቀረበችልን ንስር አሞራ ሕይወት አንድ አስገራሚ ምሥጢር አለ። ንስር እስከ 70 ዓመት ሊደርስ የሚችል እድሜ በምድር ላይ ታሳልፋለች ይባላል። ይህን ከአምላክ የተወሰነላትን የእድሜ ብልጽግና ለመውረስ ግን ልክ 40 ዓመት ሊሞላት አንድ ከባድ ወይም አስቸጋሪ ውሳኔ መውሰድ አለባት። ንስር እዚህ እድሜ ላይ ስትደርስ የምትመካባቸው ጠንካራ ክንፎቿ(Talons) መዛል ይጀምራሉ። የአደን ግዳይ ለመጣልም ይሁን እንደ ልብ ለመክነፍ አይመቻቸውም። የተሰጠጠ ቀስት የሚመስል በአፏ ጫፍ ላይ የሚገኝ ረጅም ምንቃሯ(Beak) መጉብጥ ይጀምራል።

ታዲያ በዚህ ክፉ ቀኗ ሁለት ብቸኛ አማራጮች ከፊቷ ይደቀናሉ፤ እጅ አጣጥፎ ተቀምጦ ሞትን መጠበቅ ወይም 5 ወራትን ሊወስድ በሚችል ሕመም አስከታይ የለውጥ ሂደት ውስጥ ማለፍ። አዲሱን ሕይወት መርጣ መለወጥን ከመረጠች ወደ ተራሮች ጫፍ በረራ ታደርግና በዚያ

ጎጆዋን ቀልሳ ትቆጥለች። የለውጡ ሂደት ይጀመራል። እርጌ ክንፎቿንና ምንቃሯን በዐለቱ ላይ ትቀጠቅጣቸዋለች፤ ታራግፋቸዋለች። በቦታውም አዲስ ምንቃር ስለሚበቅል በእርሱ ላባዎቿን እየነቀለች ትጥላለች። ሂደቱ በዚህ ሁኔታ ከተጠናቀቀ በኋላ ለ5 ወራት በዚያ ቁጭ ብላ ታገማለች። በመጨረሻም ወደ ሰማይ በመምጣት አዲሱን ልደቷን ማብሰርና ለቀጣይ 30 ዓመታት መኖርን ትጀምራለች።

በኢትዮጵያ የምትገኘው የክርስቶስ ኢየሱስ ጉባዔም አሁን ጎልቶ ከሚታይብን መንፈሳዊ እርጅና ታድሰን በመውጣት ወደ እግዚአብሔር የጉብኝት ተስፋ እንድንገባ በለውጥ ሂደት ውስጥ ለማለፍ መምረጥ ያለብን ይመስለኛል። ሂደቱ ጊዜአዊ ሕመም አያጣ ይሆናል፤ እርጌ ልማዶችን፣ ትዝታዎችን፣ የእለት ተእለት አሰልፎ ድግግሞሽን መጣልን ግድ ሊለን ይችል ይሆናል። ከቆዩ ሽክሞች፣ ሐዘንና ግራመጋባት ጋር ወደፊት መራመድ ስለማንችል ክንስር ብንማርስን?

የችግሮቻችንን መሠረታዊ ምንጭ ስንፈትሽ ውስጣዊና (የምርጫ መዛባት፣ የማንነት ቀውስ፣...)፣ ውጫዊ(ለይጣን፣ ዓለም...) ሆነው እናገኛቸዋለን። ጊዜአዊ ድካሞቻችንን አሸንፎ ጥሶ መውጣት እንዲገኝ፣ እግዚአብሔር የሰጠን የበረከትና ተሃድሶ ተስፋ እውን እንዲሆንልን፣ መለኮታዊ መገለጡና ዕለታዊ ኑሮና አገልግሎታችን መናበብ ይኖርባቸዋል። በምዕራፍ ሦስት ጥቂት ነጥቦችን ከዚህ አኳያ አብረን እንዳስሳለን።

ምዕራፍ ሦስት

ቅጥራችንን ለመጠገን እንነሣ

ኢየሱስ ይጠራሃል

እንተ ምድር ጎሰቋላ ሸክምህ የከበደ
ሳይታች በመዋተት ሁለንተናህ የራደ
የሕይወትህ ትርጉም ውሉ ተቆላልፎ
ተሥፋህ ቁልቁል በቅሉ አለኝታህ ጨንግፎ።
በጭንቀት ታምቀህ ምጥህ የበረታ
በእንቅጥልሽ ብዛት ኑሮህ የተፈታ
አሳብ እሹሩሩ ትካዜ ያገጠህ
ጨኸትህ ሰሚ አጥቶ ቀን የጨለመብህ።

ና ወደ እረፍቱ ይልሃል
ኢየሱስ ይጠራሃል።

በዚህ ሠፊ ዓለም መሸሸጊያ ቦታ
ከቁዝማ ሕይወት ለቅጽበት እፎይታ
ታርፍበት ጥግ አጥተህ ለሆንከው ከርታታ
ውስጥህ በሠቀቀን ሐዘን ሰተመታ

ና ወደ እረፍቱ ይልሃል
ጌታ ይጠራሃል።

በመስቀል ጎዳና ደፋቀና ያለው
እርግማንህን ለብሶ በአንተ ሥፍራ የቆመው
እርቃኑን ተዋርዶ የተቸነከረው
ሞትህን በሞት ሽሮ ነፃ ሊያወጣህ ነው።
ስለዚህ በልብህ ጌትነቱን አምነህ
ሞትን እንደረታም በአፍህ መስክረህ
ሰላምን እረፍትን ሕይወትን ተቀበል
እንቧይ ለሰሚ መስሎህ ከቶ እንዳትታል።

ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ !

ዓለማችን አያሌ ጦርነቶችን አስተናግዳለች። ታላላቅ የተባሉ የጦር
ሥልት ቀያሽ ፊታውራሪዎችንም አፍርታለች። በጦር ሜዳ ውስጥ
የሰው ልጅ በሚሊዮኖች እንደ ቅጠል ረግፏል ፤ ሁልቆ መሣፍርት
ሐብትና ንብረት ወድሟል ። ለዚህ እውነታ ዐውራ ምሳሌ መስጠት
ቢያስፈልግ እንደኛና ሁለተኛ የዓለም ጦርነትን ያስታውሷል ። አገራችን
ኢትዮጵያም ብትሆን ከዚህ ታሪክ የራቀች አይደለችምና ስለጦርነት
አስከፊ ገጽታ ነጋሪ ሳያሻን የምንገነዘበው ሐቅ ነው። ለዋቢነት ያህልም
መተማ፤ መቅደላ፤ ዓድዋ፤ ማይጨው፤ ካራማራ፤ ባድሜ የጦር ሜዳ
ውስጥ የትዝታቸው ጠባላ በእእምሮአችን ጓዳ ተቀርቦ የሚኖር
ይመስለኛል።

ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን ውጤቱ አስከፊ መሆኑ ስለሚታወቅ ምርጫ
ካልጠፋ በስተቀር ማንም ጤናማ አእምሮ ያለው ወገን ዘሉ ወደ ጦርነት
አይገባም ። ጦርነት በሁለት ጎራ ያሉ ቅራኔዎች መታረቅ ከማይችሉበት
ደረጃ ሲደርሱ የሚፈነዳ ክስተት ነው። እርሱም አሁን በምንኖርበት
ነባራዊ ዓለም ተወስኖ የሚቀር ጉዳይ ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊውም
ዓለም የሚከናወን ሁኔታ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ አብከሮ ያስተምረናል

በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ፍጻሜ
እንዲያገኝ ቀን በተቀጠረለት ፍልሚያ ውስጥ መሆናችንን እንገነዘባለን።
ታዲያ በመንፈሳዊው ዓለም የሚከናወነው ይህኛው ትንቅንቅ በዓይነቱ
ፍፁም ልዩ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ "...መጋደላችን ከደምና ከሥጋ
ጋር አይደለምና ፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም
ገዢ ጋር በሰማያዊም ሥፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር

ነው እንጂ ..." (ኤፌ . 6:12) ሲል ይነግረናል ። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ የመስቀል ላይ ሞትና ትንሣዔ የተፈጠረችው ቤተክርስቲያን/ የአማኞች ኅብረት በዚህች ምድር እስካለች ድረስ ሁልጊዜ በፍልሚያ ላይ ናት ። በሌላ አባባል ሰይጣንን የሚያህል በትጋቱ ወደር አልባ የሆነ ጠላት አላት ።

ለመሆኑ ሰይጣን ማን ነው?

ሰይጣን ብሉይ ኪዳን በተጻፈበት በዕብራይስጥ ቋንቋ አሰናካይ ማለት ሲሆን ፣ አዲስ ኪዳን በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ አቻ ትርጉሙ የሚለው ዲያብሎስ ነው ። የተገለጠባቸው ሌሎች ልዩ ልዩ መጠሪያዎች ቢኖሩትም በዚህ መጣጥፍ ውስጥ ሁለቱን አፈራርቆ መጠቀም ተመርጧል ። ሰይጣን መንፈሳዊ ፍጡር ሲሆን፣ ጅማሮው...ጥበብን የተሞላ ውበቱ የተፈጸመ መደምደሚያ ፣ ሊጋርድ የተቀባ ኪሩብ እንደነበረ ...መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ኢሳ.14 :12-20፤ ሕዝ.28:12-19)። ሆኖም ግን በትዕቢት ምክንያት በእግዚአብሔር አገዛዝ ላይ አምቦ በመነሳት የጦርነት እሳት በመጫሩ ፍርድ መቀበሉና ከሠራዊቱ ጋር ከሰማይ መጣሉ ተገልጾልናል።

በአንድ መልኩ በፈጣሪው ላይ መነሳቱ የእግዚአብሔር ጠላት አድርጎታል። በሌላ መልኩ ደግሞ በሌደን ገነት የሰውን ልጅ በኃጢአት አታልሎ ከክብሩ እንዲወድቅ በማድረጉ በአጠቃላይ የሰው ልጅ ሁሉ፣ በተናጠልም ደግሞ የቅዱሳንና / የቤተክርስቲያን የሁልጊዜ ጠላት ሆኖ እንዲቀር አድርጎታል (ዘፍ.3:15) ።

ሠይጣን የራሱ እኔነት / ሰብዕና ማለትም እውቀት፣ ስሜትና ፈቃድ ያለው መንፈሳዊ አካል መሆኑን መረዳት እጅግ አስፈላጊ ጉዳይ ነው ። እንዲሁም ሁሉን የማያውቅ ሁሉን የማይችል በሁሉ ስፍራ የማይገኝ ነገር ግን በሰውር በአጋንንቱ ወይም በርኩሳን መናፍስቱ በግልጽ ደግሞ በዚህ ዓለም ነገር ተጠላልፈው ራሳቸውን ለእርሱ በሽጡ ጠንቋዮች

ሚርተኞች መተተኞች ዓለማውያን ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ...ወ.ዘ.ተ አማካይነት ዓለምን በማተራመስ ተግባር ላይ እንደተጠመደ መገንዘብ ያሻል ። ዲያብሎስ ምንም እንኳ ከቀደመ ክብሩ ቢወድቅም በዚህ ዘመን በጌታ ፈቃድ የተሰጠው በዓለም ያለው ስፍራ (እርሱን ለመከተል በመረጡት ሁሉ ላይ) ማለትም ሥልጣኑ አልተወሰደበትም። የዚህ ዓለም ገዢ ፣ የዚህ ዓለም አምላክ፣በእየር ላይ ሥልጣን ያለው አለቃ...ተብሎ ተጠርቷል (ዮሐ. 12:31፤2ቆሮ.4:4፤ኤፌ. 2:2) ። ባሕርይና ከእርሱም የሚመነጭ ተግባሩ ደግሞ የኃጢአት ምንጭ ፣አሳች ፣ፈታኝ ፣ሐሰተኛ ፣ከሳሽና ነፍስ ገዳይ ...ወ.ዘ.ተ መሆኑ ነው (ማቴ.4:1-10፤ዮሐ.8 :31- 44፤ ኢዮብ 1:9-10)።

ዲያብሎስን መቃወም ምን ማለት ነው?

ታሪካዊ ጠላታችንን ሠይጣንን መቃወም ማለት ለጸሎት ስንንበረከክ ላንቃችን እስኪሰነጠቅ ከጣራ በላይ እየጮህን እርሱን መርገምና መሳደብ የሚመስላቸው አያሌ ቅን ክርስቲያኖች አሉ። ነገሩ እንደዚህ አይደለም፣ እንዲህ ለማድረግም ሥልጣን አልተሰጠንም ።

ዓለማዊም ይሁን መንፈሳዊ ሥልጣን አንድን ነገር ለማድረግ እንዲያስችል በገደብ የሚለጥ ኃይል ወይም ጉልበት ነው ። ሥልጣንን በእግባቡ ወይም ያለእግባብ መጠቀም የሚቻል ቢሆንም ውጤቱ ግን ለየቅል መሆኑ መስተዋል አለበት። እርሱ መሠረ እንደ ሆነ ከዲደን ገነት ጀምሮ የታወቀ ነው ከዋናው ጉዳይ ሊያዘናጋን ሆነ ብሎ መሠረታዊ ባልሆኑ ጉዳዮች ላይ ግርግር ያስነሳል ።

በምዕራቡ ዓለም ዲሞክራሲ ውስጥ ፖለቲከኞች የሕዝብን ቁጣ ለማስተንፈስ የሚጠቀሙበትን ዘዴም እስከ ሰራለት ድረስ ከመጠቀም ወደጎላ ብሎ አያውቅም ። እንደምታውቁት ሰዎች በታላላቅ አደባባዮች ሰላማዊ ሰልፍ ማድረግ ታላላቅ ባለሥልጣኖቻቸውን በመረጡት እንስላ መስሎ ቁጣቸውን መግለጥ ዲሞክራሲያዊ መብት አላቸው። ይሁንና

ከዚህ አልፎ የሚጠላቸውን መሪዎች አፍንጫ በጣታቸው መንካት ግን ፈጽሞ አይፈቀድላቸውም ። ሠይጣንም በእግዚአብሔር ቃል ዕውነት ላይ ቆመን ብልት ብልቱን እንዳንመታው ለማዘናጋት ስንሰድበውና ስንረግመው እንድንውል የቤት ሥራ ይሰጠናል ። እዚህ ላይ ለአፍታም ቢሆን ቆም ብሎ የውጊያ ጸሎቶቻችንን ይዘት መፈተሽ አይከፋም ። ስለዚህ እርሱን መቃወም ማለት በአጭሩ ለእግዚአብሔር በመገዛት ቢቻልም በራሳችን በኩል ከሰዎች ሁሉ ጋር ግንኙነትን መስመር በማስያዝ ሠይጣንን በአሳብ ፣ በቃልም ይሁን በተግባር አለመተባበር ወይም ፈቃዱን እምቢ ብሎ በእምነት ጸንቶ መቆም ነው (ያዕ. 4:7፣ 1ጴጥ .5:9)

የውጊያ ሥልቶቹ ምንድር ናቸው?

ሽንገላና ማባበል እንዲሁም ተስፋ ማስቀረጥና ማስፈራራት ዋና ዋናዎቹ የፍልሚያ ሥልቶቹ ሲሆኑ እነዚህን ሥልቶች የሠይጣን መንጠቆዎች ብያቸዋለሁ ። በውሃዎች አካባቢ የሚኖሩ ወይም በሆነ አጋጣሚ ኖረን የምናውቅ ሰዎች ዓሳ እንዴት እንደሚጠመድ የተወሰነም ቢሆን ግንዛቤ አናጣም ብዬ አስባለሁ ። በእርግጥ ዓሳ አጥምደን መያዝ የምንሻ ከሆነ ባዶ መንጠቆ ወደ ውሃ ውስጥ አንጥልም ። በመንጠቆዎ ጫፍ ላይ ጥቂት ሥጋ ቢጤ አናስቀምጣለን ፣ እርሷን አገኝ ብሎ ዓሳው ወጥመዱ ውስጥ ይገባል ። እባላ ብሎ ይበላል ።

ሠይጣንም ይህንኑ መርሕ ተከትሎ ለመስራት እንደሚሞክር ልናውቅ ይገባል ። የሠይጣን መንጠቆዎች ብዬ ከላይ በጠቀስኳቸው ሥልቶቹ ጫፍ ላይ ጥቂት እንጀራ ቢጤ ፣ ሥልጣናችንን ያለአግባብ ልንጠቀምበት የምንችልበትን ጥቂት አጋጣሚ ቢጤ ፣ ዓለምንና በውስጧ ያለው ነገር ሊሰጥ የሚችለውን ጥቂት ክብርና ሥልጣን ቢጤ ያስቀምጥና “በትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ” ይለናል (ዘፍ.3: 1-5፤ ማቴ.4:3-9) ። በአዎንታዊም ሆነ በአሉታዊ መልኩ ለዚህ ማባበል የምንሰጠው

ምላሽ የእውነተኛ ማንነታችን መገለጫ መሆኑ ከቶውንም ሊዘነጋ አይገባም። አንድም የዲያብሎስ ልጆች አንድም የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችን የሚመዘነው በንግግራችን ሳይሆን በልብ ዝንባሌያችን ውሳኔአችንና ድርጊታችን እንደሆነ አንሳተው (1ዮሐ.3:10) ።

ሠይጣን ፍጡር እንደመሆኑ መጠን ምንጊዜም ቢሆን በፈጣሪው በእግዚአብሔር ሥልጣንና ቁጥጥር ስር መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል ። ጥንት በሠማይ በነበረ ጊዜም ውሱንነት ነበረበት ፣ ከሰማይ ከተጣለ በኋላም ቢሆን ውሱንነቱ እጅግ ጠብቦ ቀጥሏል። ይባስ ብሎም ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ በመገለጡ እከርካሪው /ኃይሉ ከመሰበሩም ባሻገር የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ የሆነው ይኸው ኢየሱስ በሕይወቱ፣ በመስቀል ላይ ሞቱና ትንሣዔው አምነው በጸጋው ላዳናቸው እውነተኛ አማኞች ሁሉ ...እነሆ፣እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ስጥቻችኋለሁ ፣ የሚጎዳችሁም ምንም የለም ... (1ዮሐ . 3:8 ፣ ሉቃ. 10:19) ሲል ተስፋና ሥልጣን ሰጥቷቸዋል። በመሆኑም ሠይጣን እጃቸውን ጠምዝቦ / በግድ እንዳት ነገር ሊያደርግባቸው ወይም እንዲያደርጉ ሊያስገድዳቸው ከቶ አይችልም፤ በድርድር እንጂ ። ይህ መንፈሳዊ ዕውቀት መሠረታዊ ነገር ነው ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሳ ጠፍቷል የሚለው ቃል እዚህም ላይ ይሰራል ። ከዚህ መሪዳት መጉደል ሠይጣንንና ሥራውን እጅግ አግዝፈን ለማሰብና ያለአግባብ እጅ ለመስጠት ወይም ማንነቱንና ተግባሩን በጣም አንኳለለን በመናቅ በቸልታ ወጥመዱ ውስጥ ዘሉ ለመግባት ፈተና ያጋልጠናል ።

ታዲያ እንዴት እንቃወመው?

እንግዲህ በአንድ በኩል ጠላታችንን ማንነቱን ባህርዩን የጦርነት ሥልቱንና ኃይሉን እንዲሁም በሌላ በኩል የራሳችንን ማንነት የኃይላችንን ምንጭና ሥልጣናችንን ካወቅን ቀጣዩ ተግባራችን ሊሆን

የሚገባው በዕለት ተዕለት ኑሮአችን ትርጉም ባለው መንገድና በገሐድ ሊታይ በሚችል ሁኔታ በዚህች ዓለም ገይላት ላይ ድል አድራጊ ሕይወትን መምራት ይሆናል ። የሰው ልጅ ቋሚ ባላንጣ የሆነውን ሠይጣንን ሥውርም ይሁን ግልጥ ሄራ እንዳይሰራለት አድርጎ በመኖር ከጨለማው ሥልጣን በታች የሚጨነቁ ፣ የሚንገላቱትን በወንጌል ጋይል ነፃ ለማውጣት በተናጠል እንደ ግለሰብ ክርስቲያንም ይሁን በወል እንደ አማኞች ኅብረት ከዚህ በታች በአጭሩ በቀረቡት አንኳር ነጥቦች ዙሪያ ተጨባጭ ርምጃ መውሰድ ይጠበቅብናል ።

ለእግዚአብሔር በመገዛት ዲያብሎስን ተቃወሙ፤

በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ እንድ አምላክ ስም ራሱን የገለጠ እግዚአብሔር በፍጥረት ዓለሙ ውስጥ የማይናወጥ ሥርዓትን አድርጓል ። ብናምንም ባናምንም አገዛዝንም መስርቷል። ሥልጣንን በቦታው አነሯል ። የእግዚአብሔር አገዛዝ ቴአክራሲ ማለትም አምላካዊ አገዛዝ ነው ምንጊዜም ቢሆን የእርሱ ፈቃድ ቁጥር አንድ የሚሆንበት ። አስተዳደሩ ከሕዝብ አስተዳደር ማለትም ዲሞክራሲ በእጅጉ ይለያል ለእግዚአብሔር መገዛት የምርጫ ጉዳይ አይደለም በእርሱ አሰራር ውስጥም አብላጫ ድምጽ ብሎ ነገር የለም ፣ ሁልጊዜም እርሱ ብቻውን በቂ ነው የሚባለው ለዚህ ሳይሆን አይቀርም ።

ፍጥረት ሁሉ የአምላክን ህልውና ቢቀበልም ባይቀበልም ፈቅዶም ይሁን በግድ ለእግዚአብሔር ይገዛል ከእርሱ ሉዓላዊ ሥልጣን ክልል ውጪ ሊሆን የሚችል ከቶ ማንም አይኖርም ። እርሱ በሕይወት ያኖራል ይገድላል ፣ ይተክላል ይነቅላል ፣ ከፍከፍ ያደርጋል ያዋርዳል ። በሁሉን ቻይነቱ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለተቀበሉት ሁሉ በስሙም ለሚያምኑት ለእነርሱ ልጆቹ እንዲሆኑ ሥልጣንን ከተጠያቂነት ጋር ሰጥቷል።

እርሱ በመሠረተው ቅዱስ ጋብቻ ክልል ውስጥ ለመኖር ለመረጠ ቤተሰብ

ሥልጣንን ከተጠያቂነት ጋር ሰጥቷል ፣ በልጁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሕይወት ሞትና ትንሣዔ ለመሠረታትና በቃሉ ጸንታ ለምትኖር ቤተክርስቲያን ሥልጣንን ከተጠያቂነት ጋር ሰጥቷል ፣ በሕብረተሰብ መካከል ህግና ፍትሕ እንዲለፍን ምክንያት አድርጎ ሊጠቀምባቸው ወደ ወደ ሥልጣን ለሚያመጣቸው ምድራዊ መንግሥታት ሁሉ ሥልጣንን ከተጠያቂነት ጋር ሰጥቷል (ዮሐ.1:12፤ ኤፌ. 5: 21-33፤ ሮሜ.13:1-7) ።

ለእግዚአብሔር መገዛት ማለት በጌታ ስም ለእነዚህ ሥርዓቶች ራስን በፈቃደኝነት በመስጠት ኃላፊነትን በአግባቡ መወጣት ማለት ነው ። በአንድም በሌላም ሁላችንም ከዚህ ሥርዓት ስር ነን ።

በማህበራዊ ኑሮ ውስጥ ያለን ስፍራ ሊለያይ ይችል ይሆናል አንዳችንም ግን ከዚህ ሥልጣን ማፈንገጥ አንችልም ፣ ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጅነትን ክብር ሳናረክስ ጸንተን ለመኖር፤ በትዳር ግንኙነት ውስጥ የተሰጠንን ግላዊ ኃላፊነት በአግባቡ ለመወጣት፤ ለክርስቶስ ኢየሱስ ቤተክርስቲያን የተሰጧትን ክቡር እሴቶች ጠብቆ ለመገኘት ... ስንጥር ለጌታ መገዛታችን ነው ። በአጭሩ ማንም ምንም እንሁን ኃላፊነታችንን በውዴታ ብንወጣ እንሸለማለን ፣ በእግዚአብሔርም በሰውም ፊት ሞገስ እንጎናጸፋለን፤ የገሐነም ደጃችንም ጉልበት ከንቱ እናደርጋለን፤ ብናጉረመርምና ብናምጽ ግን እንጠየቅበታለን ዋጋ እንከፍልበታለን ። ከአንድ ሕጋዊ ምክንያት በስተቀር ።

ሥልጣን ምንም እንኳ ከእግዚአብሔር ቢሰጥ እርሱን መቃወም የምንችልበት አንድ ሕጋዊ ሁኔታ ብቻ አለ ፣ እርሱም ማንም ይሁን ምን « ለእግዚአብሔር ብቻ የሚገባውን ነገር ለእኔ አምጡ፤ ላቆምሁት ምስል ስገዱ ፣ በስሜ የዕጣን መስዋዕት አቅርባችሁ 'ቂሣር ጌታ ነው' ብላችሁ ሰገዱ ..ወ.ዘ.ተ »የሚል አዋጅ በግልጥም በስውርም ሲወጣ ብቻ (1ነገ.18: 16-19፤ ዳን. 6:1-28) ።

በአጭሩ ከአያሱስ ወይም ከአኔ ምረጥ የሚል ግብዣ ሲቀርብልን ። ያኔ ፤ አይ ፤ አይሆንም ፤ አላደርገውም ፤ ብለን በመቆም እንቃወመዋለን ። ... ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገላ አንበሳ ይዞራልና ... በሚለው ቃል ውስጥ እስኪ ለአፍታ ያህል በምናብም ምስሉን ይመለከቱት ፤ በገሃዱ ዓለም የምናውቀው የአራዊት አውራ ተደርጎ የሚቆጠረው አንበሳ ተርቦ ለመብላት እየተቅበጠበጠ ይቅርና ፤ እንኳን በብስጭት እያገላ በአገር አማንም ግርማ ሞገሱ ያስፈራል ። ሰይጣን በውጫዊ ዓይን የማይታይ መንፈስ ስለሆነ በጣም በምናውቀው ሌላ ፍጡር ተመስሎ በዚህ ክፍል በቀረበልን ሁኔታ ሊነጥቅ በዙሪያችን ያደባል ።

ሠይጣን ጥንካሬአችንን ለመፈተን ዘላለሙን በትግል ውስጥ መኖሩን ለማብራራት ከንባብ ያገኘሁትን አንድ ቀልድና ቁምነገር ለካፍል። በሚኖርበት መንደር ውስጥ ጣዖት አምላኪዎች እየተሰበሰቡ የሚሰግዱለት አንድ ትልቅ ዛፍ መኖሩን የተመለከተ ዛፍ ቆራጭ ለአምላኩ ቀንቶ ዛፉን ቆርጦ ለማስወገድ ይወስናል። ምሳሩን ደህና አድርጎ ስሎ ጉዞውን ሲጀምር ሰይጣን መንገድ ላይ ጠብቆ፡- “ወንድሜ ወዴት ትሄዳለህ?” በማለት ጠየቀው። ሰውየው ወዴትና ለምን እንደሚሄድ ሲገልጽለት መጀመሪያ ዛፉን እንዳይቆርጥ ለመነው፤ ቀጥሎም ከለከለው።

በዚህ የአሳብ ልዩነት ተናንቀው ሲታገሉ ሳለ ዛፍ ቆራጩ ሊታመን በማይችል ፍጥነትና ኃይል ሰይጣንን ከእግሩ ሥር ጥሎ እንገቱን በያዘው መጥረቢያ ሊቀነጥሰው ሲሰነዝር ሰይጣን ውይይት ከፈተ። በሰውየው እእምሮ ውስጥም ፍርሃት፤ ጥርጣሬና ማመንታትን ዘራበት። ቀሪ ህይወቱ ሰላማዊና የተደላደለ ሊሆን የሚችልበትን ምክር በመስጠት በቃል ኪዳን ሊያሰረው ማባበል ጀመረ። “እባክህ ጥቂት አስብ። ይልቁንስ ይህን አሳብህን ከተውከው ከአንተ ጋር ለመደራደር አፈልጋለሁ። በዛፍ ቆራጭነትህ በቀን ሁለት ብር ብቻ እንደምታገኝ አውቃለሁ። ይህ ደግሞ

ቤተሰብህን በሚገባ ለመርዳትና ለማኖር በቂ አይደለም። ስለሆነም ከነገ ማለዳ ጀምሮ በትራስህ ሥር በየቀኑ ሁለት የወርቅ ሣንቲሞች አስቀምጥልሃለሁ። በዚያ ሽያጭ የተደላደለ ኑሮ መምራት ትጀምራለህ፤ ቤተሰብህንም በሚገባ ታኖራለህ...” አለው።

ሰውየው ያ ሁሉ ቅናቱ ውሃ ፈሰበት፤ ዓላማውን እርግፍ አድርጎ ጥሎ በስምምነቱ መሠረት ወደ መኖሪያው ተመለሰ። በነጋታውም ትራሱ ሥር ሁለት የወርቅ ሣንቲሞች አገኘና ተደስቶ ዋለ። ይሁንና በሁለተኛው ቀን ሳንቲም እንዳልነበረ ሲመለከት መታለሉ ገብቶት በቁጣ እንደገና ዛፉን ለመቁረጥ ጉዞውን ጀመረ። ጥቂት እንደተጓዘ አሻግሮ ቢመለከት ሰይጣን ዛሬም ከፊት ለፊቱ ቆሟል። አጠገቡ ደርሶም በአልህና በሲቃ ትንቅንቅ ጀመረው፤ ሆኖም ድል ፊቷን አዙራበት ራሱን ከሰይጣን እግር ሥር ወድቆ እንዳይገድለው ምህረትን ሲለምን አገኘ።

ታዲያ ሁኔታው የገረመው ዛፍ ቆራጭ፡- “እባክህ ሳትገድለኝ አንድ ነገር ብቻ ንገረኝ፤ በቀደም ከመሬት ጥፁ ልገድልህ ስታገልህ የዛሬን ያህል ኃይል አልነበረህም። ለመሆኑ የዛሬ ኃይልህ ምሥጢር ምን ይሆን?” ሲል ጠየቀው። ሰይጣንም፡- “በቀደም የነበረኝ ኃይልም ሆነ የዛሬው ልዩነት የለውም። ልዩነቱ ያለው ከአንተ አቋም ላይ ነው። በቀደም ስትታገለኝ የነበረው ስለ አምላክህ እግዚአብሔር ቀንተህ ነበር፤ ዛሬ ደግሞ የታገልክኝ ስለ ሁለት የወርቅ ሣንቲሞች ስትል ቀንተህ ነው” አለው።

ታሪኩ ሲደመደም ዛፍ ቆራጩ ንስህ እስኪገባ እንኳ ሰይጣን እድል አልሰጠውም ይለናል (ጥብብ 2፤ 1998፤ 78 52)። እባብ በተንኮሉ ሐዋንን እንዳሳታት፤ አሳባችን ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽህና እንዲለወጥ ይታገለጻል። ዛፍ ቆራጩን በጊዜአችን አባባል ማኖ አስነክቶ ከጨዋታ ውጪ ያደረገበትን ስልት በማንኛችንም ላይ ቢሆን ደካማ ጎናችንን ፈልጎ መጠቀሙ አይቀሬ ስለሆነ ምንጊዜም ቢሆን ነቅተን እንገኝ (2ቆሮ. 11:3)።

ሰይጣን አረመኔና ጨካኝ ነው፤ አባብሎ ይወስዳል ሰባብሮ ይጥላል ።

በመስቀሉ ሥራ ደም ስለተቃባን ሰይጣንን ለድርድር መድረክ ልንከፍትለት አይገባም። ሌት-ተቀን አይተኛልንም፤ በክቡር ደሙ የገዛን እውነተኛ እረኞችን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ነቅቶ ይጠብቀናል፤ እኛም ለራሳችን አንጠንቅቅ። ልብ ይበሉ እኔና እርስዎ ለጌታ ስንገዛ እርሱ ፍጥረትን ሁሉ ያስገዛልናል። ሰይጣንንም ጭምር።

ዲያብሎስን ተቃውሙት የሚለው ትዕዛዝ የተሰጠን ስለዚህ ነው። ለእግዚአብሔር የሚገዙ፤ ለተገለጠ ቃሉ የሚታዘዙ፤ ክርስቶስ በሰጣቸው ነጻነት የሚኖሩ፤ በትህትና በጽድቅ በቅንነት የሚመለሱ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በክርስቶስ ደም እማካይነት በሰይጣን በአጋንንቱ ሁሉና ራሳቸውን ለእርሱ በሽጡ የጥልቁ አገልጋዮች ላይ ጭምር ድል አላቸው። በእርግጥ ጉዳዩ መፈክር ከማስተጋባት የዘለለ መሰጠትን ጠያቂ ነው፤ በቃልም በሥራም።

ለእግዚአብሔር ሊገዛ ፈቃደኛ ያልሆነ ማንነት ሰይጣንን ሊቃወም አይችልም፤ ለመቃወም ቢሞክር እንኳ ምላሹ «...ኢየሱስንስ እውቀዋለሁ ጳውሎስንም እውቀዋለሁ እናንተላን እነማን ናችሁ ? » የሚለውን የአስቁዋን ልጆች ታሪክ በመድገም መሳቂያ መሳለቂያ መሆን ይመጣል (ሐዋ.19: 14-18) ። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃውሙት።

የእግዚአብሔርን ሙሉ ምክር ገንዘብ በማድረግ ተቃውሙ፤ እኛ የተገለጠው የእግዚአብሔር ቃል የሚለንን ነን። ከፍቅሩ ልጅ መንግሥት የተወለደንበት ዘር ቃሉ ነው። ማን እንደሆነን ፣ምን እንደሆነን ፣ከየት እንደመጣን ፣ለምን በምድር ላይ እንደምንኖርና ወዴት እንደምንሄድ ማወቅ ከፈለግን የመጽሐፍ ቅዱስን ድምጽ መስማትና የሚለንን አምኖ መታዘዝ ያስፈልጋል፤ ለሥነ ጽሑፋዊ ፋይዳው ብቻ ልናነብበው ካልፈለግን በስተቀር።

ሰይጣን ምንጊዜም ቢሆን ስለራሳችንና በእኛ ዙሪያ ስለሚያጠነጥኑት

ነገሮች ያለን ግንዛቤ ፈር የለቀቀ እንዲሆን የማይፈነቅለው ድንጋይ የለም። በዚህ ርእሰ ጉዳይ ዙሪያ አንድ ሰባኪ በምስባክ አገልግሎታቸው ወቅት ያሉትንና በልቤ ተቀምጦ የቀረ አባባል እዚህ ላይ ብጠቅስ ልገልጥ የፈለግሁትን አሳብ ያግላዋል። ያሉት እንዲህ ነበር " ...በመጀመሪያ ሰይጣን ወደጌላ ጎትቶ ሊያስቀረን ባለው ኃይል ሁሉ ይታገለጻል... መንጭቀነው ስናመልጥ ደግሞ በእፍ ጢማችን ገፍትሮ ሊደፋን ይሞክራል ... " ሳስበው ልክ ናቸው።

የሚያበረታች ቁም ነገር ግን ከእውነት ጋር እስከቆምን ድረስ መንገዳገድ ሊያጋጥመን ይችል ይሆናል እንጂ ወድቀን አንወድቅም በግብግቡ መሐል ሚዛን ጠብቆ መቆም ቢሳነን እንኳ ሊቀበለን የሚጠባበቀን የጌታ የበረከት ክንድ ከእኛ በታች ተዘርግቶ መኖሩ ነው። ስለዚህ ግላዊም ይሁን ቤተሰባዊ አኗኗራችን፤ ዶክትሪኖቻችን (አስተምህሮዎቻችን) መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎቻችን እንዲሁም ልምምዶቻችን በመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን ሥር ሊውሉ ይገባል።

ለቁጥር ከሚታኩቱት የሰይጣን ወጥመዶች እናመልጥ ዘንድ ይመስለኛል «...የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይነርባችሁ ...ነገር ግን እላለሁ በመንፈስ ተመላለሱ ... (ገላ.5:16-25፤ ቆላ.3:16) » የሚል ምክር ያስፈለገን። ሰይጣን ምናልባትም እንደ ብዙዎቻችን ጴንጤዎች የተፈጠሩለትን ዕድሎች ወይም አጋጣሚዎች በዋዛ ፈዛዛ አይመለከትም ከፍተኛነት ነቅቶ ይጠባበቃል። ሾልኮ መግቢያ ሲያገኝም ምን እንደሚያደርግ አሳምሮ ያውቅበታል። በእርግጥ የክርስቶስ ኢየሱስ የሆነውን አስገድዶ አሊያም አስፈራርቶ በር ሊያስከፍተን አይችልም። በርግዶ ሊገባ ኃይልም ሥልጣንም የለውም ወዲያ ማዶ ቆሞ በሽንገላ እያሸነፈመመ ትጥቅ ያስፈታናል እንጂ። እንረጋጋ።

በእኔ መረዳት ዲያብሎስን መቃወም በእግዚአብሔር ቃል እውነት ላይ ተደላድሎ በእምነት መቆም ነው። በእድሜ ጎልምሶ በራሱ መቆም ከጀመረ በኋላ ከአቅም በላይ የሆነ የጤና እክል ካልገጠመው በስተቀር

የእለት ምግብን ሌላ ሰው አላምጦ አድቅቆ እንዲያገርሰው የሚሻ ሰው ያለ አይመስለኝም። በመንፈሳዊ ሕይወታችንም ቢሆን እንዲሁ ሌሎች ወገኖች በሚያቀርቡልን ስብከትና ትንቢት ብቻ ተወስኖ ወይም ምሥጋና ይግባውና ዕድል ገጥሞን በታላላቅ ቻናሎች አማካይነት መኖሪያ ቤታችን ድረስ በሚቀርቡልን መንፈሳዊ ፕሮግራሞች ላይ ተንጠልጥሎ ክርስትናን ለመኖር ማሰብ አስቸጋሪ ይመስለኛል። ጌታ በቃሉና በመንፈሱ አማካይነት በየቀኑ እያንዳንዳችንን ልጆቹን በግል ሊያነጋግረን ፈቃዱም፣ እምሮቱም ነውና።

ለግል ኑሮአችን ለቤተሰባዊ ሕይወታችን ለማሕበራዊ ግንኙነቶቻችንና ለመንፈሳዊ አገልግሎታችን ሁሉ የሚሆነንን ብርሃን ከመጽሐፍ ቅዱስና ከመንፈስ ቅዱስ መቀበል ከልታልን በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ጉዳት ያገኛል።

አንድ ጊዜ እንዲህ ሆነ። ሥፍራው እዚሁ አዲስ አበባ ጊዜው ደግሞ እ .ኢት.አ ወርሃ ጥቅምት 1992 ዓ.ም ሲሆን የትዳር አጋሪ እንድትሆን ከመረጥኳት እጮኛዬ ጋር ለመጋባት ቀኑ ሲቆረጥ ያልጠበቅነው ማዕበል ተነሳ። ለጊዜው የቤተሰቡን አንድነት ፍርክስክሱን ያወጣ አንድ 'ትንቢት' መጣ ተባለ ። "ያለባችሁት ጋብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለምና አቁሙ የሚል የአንድ "ነቢይ" ድምጽ" በእግዚአብሔር ስም መጣ ተባለ። "ትንቢቱን አልፈን ብንጋባ ምን ይሆናል?" በሚል ለሚቀርብ ጥያቄ መልሱ "ሙሽሪት ትቀሰፋለች" የሚል እንደሆነም ሰማን። ግን ለምን ? የሁለታችንም ጥያቄ ነበር።

ቅዱስ ጋብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ሳለ ወደ እርሱ ዓላማ ለመግባት መወሰን ለምን ያስቀስፋል ? ቁጣውን የሚጠሩ ስንት ቁሻሻ ነገሮች በመካከላችን አፍጥጦው በትእግስት እየተመለከታቸው ሳለ ። እንደ እውነቱ ከሆነ ጌታን በመፍራትና በጽድቅ የተጓዘንበት መንገድ እንጂ በአቋራጭና በድፍረት ዘው ብለን የገባንበት ሁኔታ እንዳልነበር እኛና ጌታ እናውቃለን ። በእርግጥ እኔም ሆንኩ እርሷ የሚቆጠር የሚጨበጥ ነገር

በእጃችን አልነበረንም ከአንድዬ በቀር።።

በውሳኔአችን ገፍተን ፈጸምነው ፣ ጥቅምት 21 ቀን ማለዳ ልጅት እንደ ጥቅምት አበባ ፈክታና ደምቃ ቃል ኪዳን ወደሚፈጸምበት ጸሎት ቤት አጀብ ሳታበዛ ከተፍ አለች ፣ እኔም የዛሬዋን ሚስቴን ከቤተክርስቲያን አባቶች ቡራኬ ጋር ይገፍ ፈትለክ አልኩት። በግርግሩ መሐል የተፈጠረውን አላስፈላጊ ጠባሳ ማስቀረትም ይሁን መፈወስ ባንችልም ሰርጉ በሰላም ተከናወነ። ተበላሽቶ የነበረው ቤተሰባዊ ግንኙነት በአጭር ጊዜ ታድሶ ወልደን ከብደን በጤና እንኖራለን ። ታማኝ አምላክ ምንም አላጎደለብንም፤ በልጆቹ ላይ በየዘመኑ የሚታወጁ ርግማኖችን ወደ በረከት በመለወጥ የሚገለጠው እግዚአብሔር ሚርቱን አፈረሰው ።

ጥያቄው ግን እንዲህ ባለ ብልሹ አካሄድ ስንቱ ተጎዳ። ሽረ ስንቱ/ ስንቷ ፍቅሩን/ፍቅሯን በጨለሌዎች ተነጥቀው ቆመው ቀሩ?። ስንቱስ የራሱ ያልሆነችውን/ያልሆነውን ታቅፎ ቀረ? እናም ገና የቃል ኪዳን ፊርማ ቀለም ሳይደርቅ ፍቺን መናፈቅ ጀመረ?። ስንቱስ መታፈሪያ የሆነውን ትዳሩን አፍርሶ ብዙ ዋጋ የመዘነለትን ቤተሰቡን በተነን?። ቤት ይቁጠር። እኔንና ባለቤቴን ትዝታን ከሞከረን ጊዜአዊ አደጋ ለመጠበቅ ከአቅም በላይ በሆኑ እክሎች ምክንያት ማንበብና መጻፍ የማይቸግረን ሁሉ በግል ከመጽሐፍ ቅዱሳችን ጋር መወዳጀት አማራጭ እንደሌለው ጉዳይ መቆጠር ይኖርበታል፤ በስማ በለው መኖር ይበቃል። ከራሳችን አልፈን ማንበብና መጻፍ የማይችሉትን እንኳ የመደገፍ ጋላፊነትም አለብን እኮ ጃል። ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝና ቃሉን በማድረግ ዲያብሎስን ተቃወሙ።

ሽንገላውን ባለማስተናገድ ዲያብሎስን ተቃወሙ፤ በመግቢያዬ ላይ አንስቼአቸው የነበሩትን የሰይጣን መንጠቆሞች እናስታውሳለን ፣ በጫፋቸው ላይ የያዟቸውንም ገጸ-በረከት መሳይ

ነገሮችንም ጭምር ። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አራት ፈታኝ ቀርቦ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የፈተነበትን መንገድ እስኪ በሥፍራው አብሮ እንደነበረ ሆነን እንመልከተው ።

ጌታ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራብ ። ፈታኝም ቀርቦ እንዲህና እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ድንጋዩን ዳቦ ይሁን በል ፤ ወደ ታች ራስህን ወርውር ይለው ጀመር ። ወደ እኔና እናንተ የሚመጣበት ቀመር/ፎርሙላም ይኸው ነው ፤ እንደሁኔታችን ረቂቅና ሰውር ወይም የገዘፈና ያፈጠጠ አድርጎ ሊያቀርብልን ከመሞከሩ በቀር ። ታዲያ ጌታ ምን ብሎ እንዴትስ መለሰለት ? ልንከተለው የሚገባን የድሉ መንገድም ይኸው ብቻ ነው ።

ዲያብሎስ ምንጊዜም ቢሆን ቁጥር አንድ ፍላጎታችንን ተጠቅሞ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ጣልቃ ሊገባ ያደባል ፤... በመጠን ኑሩ ንቁም ... (1ኤፕ.5:8) የተባለው ስለዚህ እንደሆነ ልብ አንበል። እርሱ አዛኝ ቅቤ እንጓች ነው ። እኛን ሊፈትን ከሚተጋባቸው ዘርፈ-ብዙ ከሆኑት የኑሮ ጉዳዮቻችን መካከል አንዱን ወስደን ለአብነት እንመልከት።

በአንድ በኩል ክቡር ወደሆነው ጋብቻ ለመግባት በእጮቹ መረጣ ለተጠመድን ወገኖች በመካከላችን በሰውር በሚያሰማራቸው ሠራተኞቹ በኩል ይዞልን የሚቀርበው ፈተና ከተጋባችሁ በኋላ ምናልባት በፍቅር ጨዋታ / ሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ባትጣጣሙስ ? ድንገት መውለድ ባትችሉስ ? ተጋብታችሁ በመፋታት ጌታን ከምታሳዝኑ አሁኑኑ ብትሞክሩ አይሻላችሁም ? ሲል ጥያቄ ቢጤ ወርወር ያደርግልናል ። በዚህ ጊዜ ምላሻችን ዘሎ አንሰላ መጋፈፍ ነው ወይስ ... ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርስዋ ጋር አመንዝሮአል ... ደግሞም መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን ፤ ሴቶችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል ።... ተብሎ ተጽፎአልና ሂድ አንተ ሰይጣን ይሆን ? (ማቴ.5:28፤ ዕብ.13:4) ።

የጌታ ጸጋ በዝቶልን የመጀመሪያውን ወጥመድ ረግጠን አልፈነው በቅዱሳን ቃልኪዳን ውስጥ ለመግባት ዕድል አግኝተን ይሆናል። በእግዚአብሔር በቅዱሳን ፊት አውጀን በጀመርነው ቃል ኪዳን ጉዟችን ውስጥ ደግሞ ለየት ያለ መጥለፊያ ሥልት ይዞ ይቀርበናል። ሰይጣን ልዩ ልዩ ውሸቶችንም ምክንያቶችንም እየደረደረ ለእግዚአብሔርና ለትዳር ጓደኛችን ታማኝ ሆነን እንዳንገኝ ሌት ተቀን ይጥራል። እንድንቆሽሽ፤ እንድንረክስና ኃይላችን እንደ ወንድማችን ሶምሶን ጸጉር ከላያችን ተላጭቶ ተራ ሰው እንድንሆን የሚለጥጥብን ሌላው ቀስት፤ ብዙዎች ተነድፈው የወደቁበት ፈተና የዝሙት ግብዣ ነው። ማንንም ከማንም ሳይለይ፤ በማባበልም ይሁን በማስፈራራት ሲፈታተን ጸንተን ቆመናል?።

በሌላ ብኩልም በሆነ ምክንያት በትዳራችን ውስጥ ያልተጠባበቅነው ማዕበል ድንገት ቢከሰት ጠጋ ብሎ ... አትጨናነቅ ከአንተ/አንቺ የላቀ መንፈሳዊ ኃላፊነት ያለው/ያላት እከሌ አባ በለው እንኳ ፍቺ ፈጽሞ/ፈጽማ ምን የመሰለች ሽቦላ አግብቷል ... ቢለን ምላሻችን አዎ ልክ እኮ ነህ እያልን ባጠመደልን ወጥመድ እንያዛለን ወይስ በዚህ ጉዳይ የወንድሜ እከሌ ተሞክሮ ለጊዜው ስለማይጠቅመኝ ምሳሌ አድርጌ አልወስደውም፤ እርሱ ጉዳዩን ከአምላኩ ጋር ጨርሷል ነገር ግን አንተ የወንድሞች ከሳሽ ስማ፡- "... እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን/ባሏን ፈትቶ ሌላ ዩቱን/ሌላውን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፤ የተፈታችውንም/የተፈታውንም የሚያገባ ያመነዝራል። ደግሞም... መፋታትን እጠላለሁ ፤ ይላል የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ..." ተብሎ ተጽፏልና ፍቺ ብቸኛው አማራጭ ስላልሆነ ከአጠገቤ ዞር በል ይሆን ? (ሚልክያስ 2:15-16፤ ማቴ. 19:3-12)።

ቀኙንም ግራውንም አደጋ በክርስቶስ ደም ተሸፍነን እንለፍ፤ ጌታ ታማኝ

ነው፤ ያሻግረናል።

ወገኔ አሁን በዚህች ቅጽበት መሠረታዊ የሆነው ረሃብና ጥማትህ ምን ይሆን?። በጎና ፍጹም የሆነውን አምላካዊ ሥጦታ የምመኝልህና በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና ኃይል የምጸልይልህ ወንድምህ የማሳስብህ አንድ ቁልፍ ነገር አለን። ይኸውም መንፈሳዊ በረከት ጊዜያዊና ምድራዊ ከሆነ የትኛውም ቁሳቁሳዊ ብልጽግና፤ ርካታና ሥኬት ይበልጣልና ከላይ በቅዱስ ጋብቻ አማካይነት ያየነውን መርኖ በሁሉም የኑሮህ አቅጣጫ መንዝረህ እንድትጠቀምበት ነው።

ነገሮችን ለማሳካት የምንመርጠው የትኛውም መንገድ መጨረሻችንን ይወስነዋልና አትዘናጋ ። ባላጋራህ ሰይጣን በግል ኑሮህ፤ በትምህርት ቤትህ፤ በሥራ ገበታህ ዙሪያ፤ በንግድ እንቅስቃሴህ ውስጥ በወንጌል አገልግሎትህ አካባቢ ...ወ.ዘ.ተ. ማጥመጃ መንጠቀሙ ጫፍ ላይ አኑሮ እስኪ እያትማ አታምርም ? የሚልህን መብል ቢጤ በላሁ ስትል እንዳይበላህ ተጠንቀቅ ። እርግጥ ነው እምቢ ስትል ለጊዜው ችግር/አጦት መከራ ስደት ውርደት የልብ ሥብራት ... ወ.ዘ.ተ. ሊያጋጥምህ መቻሉ ያለና የሚኖር እውነታ ነው፤ የመሥቀሱ መንገድ ምሥጢር። ዳሩ ግን ይህም ያልፋል ። የሚከፈት አዲስ ምዕራፍ ገና አለ፤ የትንሣዔው ድል ልምምድ ።

ልብ እንበል። ጌታን ለማስከበር በወሰድነው ርምጃ ምክንያት ራሳችንን በዕንባ ሽለቆ ውስጥ ብናገኘው፤ የተጣለን አንስቶ ወግ ማዕረግ በማሳየት የሚታወቀው የናዝሬቱ ኢየሱስ ከተፍ ብሎ። " ...አታልቅስ እነሆ እኔ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ..." ብሎ እንባችንን ያብሳል። በሕይወታችን አዲስ ምዕራፍ ይከፍታል፤ ይህም ብቻ አይደለም ገናም አክሊል ይጠብቀናል፤ ክብር ለእርሱ ይሁን ።

በቀኑ መጨረሻም በዘክርያስ ምዕራፍ 2:8-9 የተጻፈው ቃል ...የሚነካችሁ የዓይኑን ብሌን የሚነካ ነውና ። እነሆ ፤ እጄን በላያቸው አወዛውዛለሁ ... ያለው በሕይወታችን ይፈጸማል። ሰይጣን እኛን

ለማዋረድ የሚጠቀምባቸው ብዙ ቀስቶች ይሰበራሉ ፤ እርስ በእርሳቸው ተሰነካክለውም ይወድቃሉ። ይህም እኛ ስለተገኘብን ፍጹምነት ወይም ከሌላው የተሻለ ጽድቃችን ተቆጥሮ ሳይሆን መለኮታዊ ተሥፋና ፍርዱ የግድ መፈጸም ስላለበት ነው። ተሥፋው ጸንተህ ብትኖር ወገኔ ለአንተም /ለአንቺም ያው ነው።

በኢትዮጵያ ምድር ፤ በእያንዳንዱ ግለሰብ አእምሮ ውስጥ፤ ከእያንዳንዱ ቤት ጣሪያ በታች፤ በተቋማት ውስጥ፤ እንዲሁም በአደባባዮቻችን በግልጥም በሥውርም የተመሠረተውን የሰይጣን መሠዊያና ዙፋን አሁን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አፈርሳለሁ። በምትካቸውም የሕያው እግዚአብሔርን መሠዊያና ዙፋን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እመሠርታለሁ። በዕለት ተዕለት ኑሮአችሁ ዲያብሎስን እምቢ! ዞር በል! ብላችሁ ተቃወሙ! (ኤፌ. 6:10-20) ፤ ከእናንተም ይሸሻል ። ማራናታ!

መጠሪያህን ወይም መንገድህን ቀይር

ከ355-323 ዓ.ዓ ግድም መካከለኛውና ቅርብ ምስራቅ አካባቢን በግሪክ ቋንቋና ባህል /ሂሳብ/ ወረራ ስር ማድረጉ የሚነገርለት ታላቁ አሌክሳንደር መቸም የጊዜው ጀግና ነበር ይባላል ። ታዲያ አንድ ቀን ከዚያ ድል አድራጊ ሰራዊት መካከል የተሰጠውን ግዳጅ ለመፈጸም ቢታዘዝ "እናቱ ድረሺ" የሚል ፈሪ ወታደር ተገኝና ለውሳኔ ንጉሡ ፊት አቀረቡት ። ታላቁ አሌክሳንደር በሁኔታው ተገርሞ "ለመሆኑ ስምህ ማነው ወዳጄ ?" ብሎ ቢጠይቀው ፈሪው ወታደር ጥቂት አቅማምቶ "ሰሜ እንኳ አሌክሳንደር ይባላል" ቢል መለሰለት ።

ንጉሡም "በል ወዳጄ እንግዲህ አንድ ነገር ታደርግ ዘንድ እመክርሃለሁ ይህንን የሚያህል ስም ተሸክሞ እንዲህ ያለ ጠባይ ማሳየት የሚገባ አይደለምና ስምህን ወይም ባህሪህን ቀይር " ማለቱ ተዘግቦ ሲነገር ይኖራል። ስምና አኗኗር አይጣረሱ የሚል መልእክት የሚያስተላልፍ ይመስለኛል። ይህ መርኖ በክርስትና ሕይወትን አገልግሎት ውስጥ ልዩ ትርጉም ሊሰጠን የሚገባ ሳይሆን አይቀርም።

ክርስትና የሚለውን ስያሜ አመጣጥ ስንፈትሽ በኢየሩሳሌም የነበረችው የመጀመሪያዬቱ ቤተክርስቲያን በእስጢፋኖስ ላይ በተፈጸመው መከራና ሠማዕትነት ጋር ተያይዞ በገጠማት ታላቅ ስደት ምክንያት ከሐዋርያት በቀር ሁሉም ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች መበተናቸውን ተከትሎ መከሰቱን እንገነዘባለን ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚያን ጊዜው ሁኔታ ...በቤተ ክርስቲያንም አንድ ዓመት ሙሉ ተሰበሰቡ ፣ ብዙ ሕዝብንም አስተማሩ ፣ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ ... ሲል ይነግረናል (ሐዋ . 11 :26) ።

ስያሜው ደቀ መዛሙርቱ በወቅቱ መክረው ዘክረው ለራሳቸው ያወጡት እንዳልነበረ አያሌ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ይስማሙበታል

በዙሪያቸው ይኖር፣ ነገረ ሥራቸውንም ይታዘብ በነበረው አረማዊ ሕዝብ የሰጣቸው ቅጽል ስም ሊሆን ፣ ቀዳሚ ዓላማውም በእነርሱ ላይ ማሸፍ እንደ ነበር ከቤተክርስቲያን ታሪክ መጻሕፍት የምንማረው ዕውነታ ነው ። አባባላቸው በአይሁድ ታሪክ ውስጥ ...የገዛ ወገኖቹ ዓይንህ ለአፈር ብለው የካዱትን ፣እየዘበቱ የተሳለቁበትን ፣ከእርሱ ይልቅ ነፍስ ገዳዩ በርባን ይሻለናል ሲሉ ለወቅቱ ገዢ ጴጥሎስ አሳልፈው የሰጡትን በቅንዓትና ጭፍን ጥላቻ በተሞሉ የሃይማኖት መሪዎች አድማ ይወገድ ፣ ይሰቀል ...ቢያስፈልግ ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን ሲሉ ለሞት አሳልፈው የሰጡትን፣ ራሱን እንኳ ማዳን አቅቶት በመስቀል ላይ የተቸነከረውን ናዝሬዊውን ኢየሱስን አስመልክቶ የተፈጠረ ...ሰው ሰራሽ ተረት ስምተው ትምህርቱን ፣ አካሄዱን እንከተላለን ባይ ለዎች ተገኙ ብለው ማላገጣቸው ነበር ።

አዲስ ኪዳን መጀመሪያ በተጻፈበት በግሪክ ቋንቋ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚለው ስም ትርጉም አዳኝ ፣ ታዳጊና መሲህ /የተቀባ ማለት በመሆኑ ክርስትና አዳኝና መሲህ (የተቀባ) የሆነውን ክርስቶስ ኢየሱስን አሳብ ትምህርትና ሕይወት ፈለግ በአሳብ ፣ በቃልም ይሁን በኑሮ ለመከተል ወስኖ የሚጓዙበት የሕይወት መንገድ /ዘይቤ እንጂ የሃይማኖት ሥርዓት ጉዳይ አለመሆኑን ማስተዋል ጥቅሙ እስከወዲያኛው ነው ።

ጴንጤ ደግሞ በዓለ ንምሳ በተባለው ቀን ፣... ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ ድንገት እንደሚነጥቅ ዐውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ ፣ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው ፣ እንደ እሳትም የተከፋፈሉ ልሳኖች ታዩአቸው ፣ በያንዳንዳቸውም ላይ ተቀመጡባቸው በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ፣ መንፈስ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር ... (ሐዋ . 2: 1-4 ፣ ትንቢተ - ኢዮሴል 2 :28-32) ተብሎ የተገለጠው ልምምድ ተካፋይ የሆኑትን ክርስቲያኖች ለማመልከት ጥቅም ላይ የዋለ ቃል ስለሆነ ክርስቲያን መሆንና ጴንጤነት ቀዳሚና ተከታይ ድርጊቶች እንደሆኑ እንገነዘባለን ።

ክርስትና መስቀልና ትንሣዔ ሊነጣጠሉ በማይችሉበት ሁኔታ የተቆራኙበት ሕይወት እንደመሆኑ መጠን በአንድ ነጥብ ከቅኔ ጋር ይመሳሰልብኛል፡ ምንም እንኳን ቅኔ በማንኛውም ሰው-አእምሮ የመረዳት ችሎታ ላይ ተመስርተው አበጥረው የሚለዩት ሲሆን፤ ክርስትና ደግሞ በዳግም ልደት በተለወጠ አእምሮና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ልንረዳው የምንችለው መገለጥ ቢሆንም፡፡

እንደሚታወቀው ቅኔ ምንጩና መነሻው ትውፊት የሆነ የሥነ ሥልክ ክፍል ሲሆን ከቶ ሊነጣጠሉ የማይችሉ ሁለት ጽንሰ አሳቦች አሉት፡ ሰምና ወርቅ፡፡ ሰሙ ባለቅኔው ሲያስተላልፈው የፈለገው እውነተኛ ምሥጢራዊ መልዕክት ተሸፍኖ የሚገኝበት የቅኔው ግልጽ አባባል ሲሆን፤ ወርቁ ደግሞ ቅኔው ለምን እንደ ተቀኝ ምላሽ የሚሰጠውና በሰሙ የተሸፈነ ሥውር መልዕክት ነው፡፡ መስቀልና ትንሣዔንም ይሁን ሰምና ወርቅን ለማፋታት ከተሞከረ ግን ክርስትናውም ክርስትና ቅኔውም ቅኔ መሆኑ ያከትማል ብዬ አስባለሁ፡፡

ክርስትና መሥዋዕትነትንና መስቀልን ማዕከል ያደረገ ሕይወት ነው የግብዣው አዋጅ ነጋሪ ድምጽ እንዲህ የሚል ነው፡ ያልሰማህ ስማ፤ የሰማህ ደግሞ ላልሰማ አሰማ፡፡ ...እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ ... (ማቴ .10:34-38 ፤ 16:24-26፤ ሉቃ.9:23) በቃ፡፡ መቼም ይህንን የጥሪውን ገፅታ እንደሚገባ ካለመገንዘብ የመነጨ የተሳሳቱ ልምምዶች በመካከላችን ተንሰራፍተው መቆየታቸውና አስተሳሰባችንንም ባልተገባ አቅጣጫ እንደቃኙት የሚካድ አይደለም፡፡

ራስን መካድ ማለት ስለራሳችን ያለውን ነባራዊ እውነታ አለመቀበል፤ ለማንነት ዋጋ አለመስጠት ውጫዊ ገጽታችንን አለመንከባከብ .. ወ.ዘ.ተ አድርጎ የመረዳት የቆየ ዝንባሌ አለ፡፡ የእምነታችን ጀማሪና ፈጻሚውም የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እኔን መከተል የሚወድድ ቢኖር ራሱን

ይካድ ሲል ግን፤ እኔንና የእኔን ፈቃድ አሳብ ዓላማ ከራሱና የእርሱ ከሆነው ፈቃዱ አሳብ ዓላማው እንዲሁም ከሌላ አጥብቆ ሊወደው ከሚችል ምንም ነገር ማስቀደምና ራስ ወዳድ ማንነቱን መቃወም አለበት ማለቱ ነው፡፡ ጥሪው ምንጊዜም ቢሆን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋላ ጋላ የመከተል ሲሆን፤ ወዶ ፈቅዶ ትርፍና ኪሣራን አስቀድሞ መዝና መወሰንን ይጠይቃል፡፡

ማን እንዳደረገ? ሕይወት እንደ ጥሎ ማለፍ ጨዋታ በሆነበት በዚህ ክፉ ጊዜ ራስን መካድ ብሎ ነገር አእምሮን ጅምናስቲክ ከማለራት አልፎ ተግባራዊ ሲሆን የሚችል ወይም የሚሰራ ፍልስፍና ነው? ማን ሞኝ አለ? ... ወ.ዘ.ተ የሚል መግት በልባችን ውስጥ እንደ ማዕበል መነሳቱ ባይቀርም፤ መጽሐፍ ቅዱሳችን መልሱን እንዲነግረን ዕድል ከሰጠው ግን፡-

"ራሱ ጌታ ኢየሱስ እንዳደረገው ይቻላል" ይለናል፡፡ ኢየሱስም እከተልሃለሁ ላለው አንድ ጎበዝ፡-...ለተበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፤ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም ሲለው ...ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም፡- ...የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ስጦታ አውቃችኋልና፤ ሀብታም ሲሆን፤ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለ ጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ደህ ሆነ፡፡...ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ ...ይለናል (ሉቃ . 9:58 ፤ 2ቆሮ. 8:9 ፤ ፊሊጵ. 2:7-8)፡፡

"የብሉይ ነቢያት ፤ሐዋርያትና የቤተክርስቲያን አባቶች እንዳደረጉት ይቻላል ይለናል፡፡" የዕብራውያን ጸሐፊ ከምዕ. 11: 1-40 ባለው ክፍል የሠማዕታት አበውን የእምነት ተጋድሎ ታሪክ ዘርዝሮ ሲያበቃ እንግዲህ እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን እኛ ደግሞ ሽክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን፤ የእምነታችንንም

ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን ፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ...ሊል ይመክረናል ። የክርስትና ሕይወት ጥሪ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የመሆን ጥሪ መሆኑ ይጠፋናል ብሎ መገመት ቢከብደኝም ከዚህ ግብ የወደቀ ኑሮ ግን አያሌ ከሆኑት የዓለም ሃይማኖቶች አንዱን መርጦ ከመከተል የዘለለ ቁም ነገር አለው ብዬ አላስብም ።

በብዙዎች ዘንድ ጨርሶ የማይታወቅ ወይም ሆነ ተብሎ የተዘነጋ የሚመስል አንድ መሠረታዊ እውነት ክርስትና አማኝ ነኝ በሚለው በማንኛውም ሰው ወይም ክርስቲያን የግድ ሊጠበቁ የሚገቡ የራሱ ሆነ ልዕልና ክብርና አሌተ-ሥርዓት ያለው ሕይወት እንጂ ተራ አኗኗር አለመሆኑ ነው ። በክርስትና የህይወት ዘይቤና በዓለማዊው የኑሮ ሥልት መካከል እንደ ውደዱ ሊዘለልበት የማይቻል ድንበር አለ ፤ ድንበሩን ጠብቆና አስጠብቆ ለመኖር ግን ከራስ ምቹት ቀጣና መውጣት የግድ ይሆናል ፤ ምንም እንኳን እምነትን ለመጠበቅ መጽናትን መርጦ በመከራ ማለፍ እንደ ኃጢአተኛ ቢያስፈርጅም ።

ዳሩ ግን የመጀመሪያው የጥሪያችን ገጽታ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ወንጌልና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሁሉን እንደ ከንቱ ቆጥሮ ራስን መካድ የአገልግሎት መስቀልን በፈቃደኝነት ተሸክሞ ለሌሎች በመኖር ዕለት ዕለት እርሱን ጌላ ጌላው መከተል እንጂ ከዚህ ዝቅ ያለ ሌላ ነገር አይደለም ። የግድ ሊደረስበት የሚገባም ፤ የሚቻልም የእውነተኛ አማኝ የሕይወት ግብ ነው ክርስትና ። ...ስለ እርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም ፤ ... (ፊልጵ. 1:29) ታዲያ ድንገት አድሉንም አቅሙንም አግኝተን ክርስቶስን ለሌሎች ሰዎች ማስተዋወቅ ስንጀምር ቀዳሚ ምስክርነታችን ሊሆን የሚገባው እግዚአብሔር ወዶሃል ፤ ኃጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስን ወደ ዓለም ልኮልናል ፤ መዳን ከሚያስፈልጋቸው ኃጢአተኞች አንዱ ደግሞ አንተ/ አንቺ ነህ / ነሽ ፤ እስካሁን ያለእርሱ ስለተጓዘኸው የሕይወት

መንገድህ ንሥሐ ገብተህ አዳኝና ጌታ አድርገህ ወደ ሕይወትህ ብትጋብዘው ከለይጣን ሥልጣን አምልጠህ የዘለዓለም ሕይወት ታገኛለህ እንጂ ወደ ቤተክርስቲያን ብትመጣ ከሕመምህ ትፈወሳለህ ፤ ጠባይህን ታሸሽላለህ ፤ ሥራ ፤ ጨዋ የትዳር ጓደኛ ፤ ንግድና ገንዘብ ሌላም ሌላም ታገኛለህ ...ወ.ዘ.ተ. አይደለም ። ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል ? ነው የንጉሡ ኢየሱስ ጥያቄ ።

እኔና ቤተሰቤ ስለ ስሙና ጥሪው ማመን በሚያስቸግር መሥዋዕትነት ፤ ውስጥ አልፈናል ። እኔ የገባ ገብቶኝ፤ ተረድቼም ቤተሰቤ ደግሞ ባይገባውም እኔንና ጌታን ብሎ ። መንገዱ በብዙ አቅጣጫ ፈታኝና ለጊዜው ግራ የሚያጋባ ቢመስልም ማንንም ስለ ሁኔታው ምክንያት አድርጎ ከመውሰድ በመቆጠብ ጌታን እየጠበቅን እንደምንገኝ ብመስክርልዎ ምናልባት ላለብዎ የሕይወት ትግል ብርታት ይፈጥርልዎ ይሆን ፤ መከራን ናፋቂዎች መሆን ባይኖርብንም፤ በእግዚአብሔር ሁሉን አዋቂነትና ዓላማ ውስጥ ተሸሽገው የሚያጋጥሙን የሕይወት ውጣ ውረዶች ሊኖሩ እንደሚችሉ መቀበል ከጊዜያዊ እንቅፋቶቹ ባሻገር የተቀመጠልንን ጣፋጭ ድልና ባርነት እንድናጣጥመው ይረዳናል፤ በመከራ ታገሡ ።

ክርስትና በትንሳኤ ድልና ባርነት የተሞላ ሕይወት ነው ትንሣዔ ፤ ድል ነሺ ሕይወትና የተትረፈረፈ ባርነት የጥሪያችን ሌላኛው ገጽታ መሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እስተምህሮ እንደ ሆነ ልንስተው ወይም ልንጠራጠረው አይገባም ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እኛ ደህ የሆነው በቀዳሚነት መንፈሳዊ ቀጥሎም ቁሳዊ ብልጽግናን ሊያጎናጽፈን መሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም ፤ አሳቡን በትክክል ለመጨበጥ ይጣሩ እንጂ አይደንግጡ ። ከአባቶቻቸው ከወረሱት ከንቱ ኑሮ በደሙ ስለዋጁቸው ፤ ከጨለማ ሥልጣን ስላስመለጣቸው በፍቅሩ ተማርከው ሊከተሉት ለወሰኑ ሁሉ ፤ዕድል -ፈንታቸውን ከእርሱ ጋር አድርገው የመከራ

ጽዋውን አብረውት ሊጎነጩ ለመረጡ ሁሉ እንደ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ :- እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ቢሉት የጌታ መልሱ አንድ ነው :: ...እርሱም :- እውነት እላችኋለሁ ስለ እኔ ፣ ስለ ወንጌልና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም አህቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ፣ አሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንም አህቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ አጥፍ ፣ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም የሚል፤ መስመር ከራሴ (ማቴ .19 :27-29፤ ማር .10: 28-30፤ ሉቃ .18 :28-30) ::

ጋይሉቃሉ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስብከት ሲሆን ሦስቱም ወንጌላት አጽንኦት ሰጥተውታል :: እምላካችን እግዚአብሔር ባለጠጋ ነው ፣ የማንም ባለዕዳ አይደለም ... የሚለው ብሂል እውነት ነው ወይስ ውሸት ? የሚል ጥያቄ ከምስባክ አካባቢ ቢሰነዘርልን፤ በአብላጫ ድምጽ እውነት ነው የሚለው ወገን እንደሚረታ መገመት አያዳግትም :: ዳሩ ግን አንተን ፣ አንቺን እኛን ሊባርክን ይችላል ? በሚለው ፈተና ተግባራዊ እምነት ቢፈተሽ ውጤቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ከአንድዬ በቀር ማንም አያውቅም :: ለማንኛውም የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት ግን ከዚህ አኳያ ቀጥተኛና እንደ ብራ ቀን ሰማይ የጠራ ሆኖ እናገኘዋለን ፣ ልናወሳስበው ካልመረጥን በስተቀር ::

በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 6 : 38 ላይ የሚገኘውን ጥቅስ ልብ ይበሉ :- ስጡ ይሰጣችሁማል ፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና ፣ የተጨቆነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል ይላል :: እንደ ምንም ብሎ ምስባኩ ላይ መቆምን የመሰለ ዕድል ሲያገኝ የባጥ የቆጡን የሚቀባጥር እንደበታችን ይህን እውነት ለመግለጥ ምን እንደለገመው ሁል ጊዜ ይገርመኛል :: በውጤቱም ጌታን አያውቁም በምንላቸው ዘንድ እንኳ

ክርስትና የድህነትና የድሆች መታጎሪያ ፣ አልፎ ተርፎም የሆነ አንድ ነገር የጎደላቸው ሰዎች መከማቻ ሠፈር ተደርጎ የሚቆጠር መሆኑን አሉ የምንለው ካለመሆኑም ባሻገር ይህንን የአስተሳሰብ ችግኝ ተንከባክበን ያሳደግነው አማኞቹ ራሳችን መሆናችን ደግሞ ሌላው እውነት ነው ::

ተግቶ ተምሮ ሕይወትን መለወጥ ፣ ሥራን ሳይንቁ በሐቅ ሰርቶ መከበር ፣ አባይ ባልሆነ ሚዛን ነግዶ ማትረፍ ወይም ቢያንስ ከጥገኝነት ተላቆ ራስን ችሎ ለመኖር መፍጨርጨር ፣ አገራችን እንድናገለግላት እኛን በምትፈልግበት በየትኛውም መስክ ሁሉ ፖለቲካዊ ተሳትፎንም ሳያገልል በታማኝነት ድርሻን መወጣትንና ግብ ቤጋ ሆኖ ራስን ለላቀ ክብር መውሰድን እንደ ነውር የሚመለከት ትውልድ የማፍራታችን መንስዔውም ይኸው ይመስለኛል :: የሆነ ሆኖ ክርስትና « ሳም አለኝ በሰማይ ወተቷን እማላይ » ሕይወት እንዳልሆነ በእድገ ማስገንዘብ አፈልጋለሁ ::

አሁን አሁን በእርግጥ የት እንደወደቅን ያስተውሉ ዘንድ ዓይኖቻቸው የበሩላቸው ጥቂት ክርስቲያን ነጋዴዎች ፣ መሐንዲሶች ፣ ሳይንቲስቶች ፣ የኪነጥበብ ባለሙያዎች ባለራእዮች ...አገራዊ ፋይዳ ሊኖረው በሚችል መልኩ አስተዋጽኦ ለማበርከት ማቆጥቆጥ መጀመራቸው መጽናናትን ለግሰኛል ፣ ታዲያ በዚህ አጋጣሚ እንደ እግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢ በጽድቅ ሰርታችሁ እድገ - ተመንደጉ ፣ የምድር ጨው የዓለም ብርሃን ሁኑ ፣ ከሚርተኛ ይጋርዳችሁ እያልሁ እባርካቸዋለሁ ::

በብሉይ ዘመን ለነበሩ የእምነት አባቶቻችን የተነገረውን ለእኛ ብለን መስማት ካልቻልን የመጽሐፉ ሰዎች ተብለን ልንቆጠር የማንበቃ ምስኪኖች እንሆናለን :: ... እንዲሁም ይሆናል ፣ የእምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ዛሬም ያዘዝሁህን ትእዛዙን ሁሉ ብታደርግ ብትጠብቅም፤ እምላክህ እግዚአብሔር ከምድር አሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍ ከፍ ያደርግሃል ::...እነዚህ በረከቶች ሁሉ ይመጡልሃል ያገኙህማል :: አንተ በከተማ ቡሩክ ትሆናለህ ፣ በእርሻም ቡሩክ ትሆናለህ

የሆድህ ፍሬ ፣ የምድርህም ፍሬ ፣ የከብትህም ፍሬ ፣ የላምህም ርቢ የበግህም ርቢ ቡሩክ ይሆናል ። እንቅብህና ቡሃቃህ ቡሩክ የሆናል ። አንተም በመግባትህ ቡሩክ ትሆናለህ ፣ በመውጣትህም ቡሩክ ትሆናለህ ።... (ዘግም 28 ፡ 1-14) የምንባብ ክፍሉ የተደበቀ ፍቺ ሲለለው የሥነአፈታት ጥበብ አይጠይቅም ፣ የሚያስፈልገው አንድ ብቸኛ ነገር መጽሐፉን ከፍቶ በትሁት ልብ ማንበብና በእምነት ተቀብሎ መታዘዝ ብቻ ነው - እንደ ወረደ ።

ክርስትና ስለ ክርስቶስ ሁሉን በመተው በክርስቶስ ሁሉን በእጥፍ መቀበል ነው ። ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅር ሕይወታቸውን ጊዜያቸውን ጥሪታቸውን ... ወዘተ በተገቢው ጊዜ ሥፍራና መንገድ የሚዘሩ ፣ ለሰዎች መጽናናትና ለእግዚአብሔር ክብር ለመኖር የመረጡ አሁንና እዚህ መቶ አጥፍ ይባረካሉ ፣ በሚጣውም ዘመንና እዚያ የዘለዓለም ሕይወትን ከአክሊል ጋር ያጭዳሉ ። በመንፈስም በሥጋም ። እኔና ቤተሰቤ ይህን አሳብ ገንዘባችን ማድረግ ከጀርን ወዲህ በዋጋ ሊገመቱ በማይችሉ መንፈሳዊና ምድራዊ በረከቶች (priceless blessings) እየተጎበኘን አገልግሎታችንን ጌታ በከፈተልን በሮች ሁሉ ቀጥለናል። ለይጣን እንደቆፈረልንና እንደሚመኝልን ሳይሆን ጌታ ተሥፋን እንደሰጠን ኑሮአችን በተፃምራታዊ መንገድ ቀጥሏል ። ነፋስ አላየንም ፣ ዝናብም አላየንም ሽለቆአችን ግን በሚያስፈልገን ነገር ሞልቷል። ክብር ለስሙ ይሁን ። ይህ የምትነግረን ጉዳይ በሥጋ ለባሽ አቅም ይቻላል ወይ ? እንዴት ? አዎ በእርግጥ ይቻላል ምክንያቱም ።

ክርስትና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የምንኖረው ሕይወት ነው በቅንነት ይህን ጥያቄ ለሚሰነዝሩ ሁሉ መልሴ አዎን በእርግጥ የጌታ ለሆንን ሁሉ የማይቻል የሚመስለውም እንኳ ይቻላል ይሆናል ፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ። በሐዋርያት ዘመን የነበረችው ቀደምቷ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን አገልጋዮች በጌታ አመንን የሚሉትን ሁሉ

በቅድሚያ ይመክሩአቸው የነበረው ቁም ነገር ። ንስሐ ግብ ፣ ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ ፣ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታንም ትቀበላላችሁ እያሉ ልባቸውን ከማዘጋጀት ባሻገር ... መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ይጸልዩላቸው... ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን ? ብለው ይጠይቋቸው ነበር ። ለምን ቢባል አለመንፈስ ቅዱስ ሙላት በዓለማዊ እሴት ሥርዓት የተቃኘው አእምሮአችን ተለውጦ አዲሱን መገለጥ መረዳትም ሆነ በነፍስ ፣ በሥጋ በመንፈስም ይሁን በስሜቶች ተፈውሶ በእግዚአብሔር መንግሥት እሴት ሥርዓት መታነጽና በእርሱም ውስጥ መኖር ስለማይችል ነው ።

ጌታ ሐዋርያቱ እያዩት ከፍ ከፍ ሊል በተዘጋጀባት በዚያች ድብልቅልቅ ስሜቶች በተስተናገዱባት ቅጽበት እንኳ አጥብቆ ያሳስባቸው ጉዳይ ... ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ ፣ በኢየሱስምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ ... ብሉ ነበር (ሐዋርያት ሥራ .1:8፤2:4፤4:8, 31፤7:55፤9:17፤11:24፤) ።

የመንፈስ ቅዱስን ሀልውናና አገልግሎት የሚቀበሉ ሁሉም የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች እንደሚያምኑት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ማለት ፡- አማኑ ራሱን ፣ ፍላጎትና ዝንባሌውን በፈቃደኝነት ሙሉ በሙሉና ያለማቋረጥ በውስጡ ላደረው የእግዚአብሔር መንፈስ ሲሰጥ የሚከሰት የመንፈሳዊ ሕይወት ብቃት ነው ። ይህም በደህንነት ወቅት አንድ ሰው በክርስቶስ አምኖ ለወንጌል ለመገዛት ሲወስን በዚያችው ቅጽበት ብቻ ከሚከናወኑት በመንፈስ ቅዱስ መታተም ፣ መጠመቅና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆን ጋር አንድ ተደርጎ መወሰድ አይኖርበትም ።

ክርስቲያናዊ ኑሮም ይሁን መንፈሳዊ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ላይ ተደግፎ የሚፈጸም እንደመሆኑ ሳናቋርጥ በመንፈስ ቅዱስ መሞላትና በእርሱም መመላለስ ግድ ይላል። መቼም ዱሮን ናፋቂዎች

ለመሆን ተገድደናልና ዱሮ ዱሮ ሰዎች ክርስቶስ ኢየሱስን የግል መድኃኒታቸው አድርገው ለመቀበል ሲወስኑ ወዲያውኑ ስለ መንፈስ ቅዱስ መላት መኖር ይነገራቸው እንደነበር ከራሴ ገጠመኝ ያልደበዘዘ ትዝታ አለኝ።

በዚህ መንገድ የቀጠሉ ታማኝ አገልጋዮች ጨርሶ የሉም ብሎ አፍ ሞልቶ መናገር ባይቻልም የአብላጫዎቻችን ጉድለትና ውድቀት ጅማሮ እዚህ ላይ ነው። ሰዎች ወደ ጌታ ሲመጡ ስለ መንፈስ ቅዱስ መላት ደፍረን አንነግራቸውም፤ እንዲጠሙ አናበረታታቸውም እንዲሞሉ አንጸልይላቸውም፤ ለጊዜው እጅግ የተተወና የተዘነጋ አጀንዳ ሆኗል። ስለሆነም በሕይወት ጥራት ላይ በማተኮር የክርስቶስ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርትን ማፍራት ተስናናል።

ሚዛን የመጠበቅ አስፈላጊነት

በሽታውን ያላወቀ ወይም አውቆ የሰወረ መድኃኒት አይገኝለትም እንዲሉ መሠረቱ ላይ ችግር ያለበትን የተናጋ ህንጻ ችግሩ እንደሌለበት መቁጠር አለታል። ለጊዜው ስንጥቁን እየለሰኑ ቀለም ቀባብቶ ለማሳመር መፍጨርጨር ለጥገና ሰራተኞች እንደራ መፍጠር እንጂ ለህንጻው ዘላቂ መፍትሄ አያመጣለትም፤ በዚህ ከቀጠለ አንድ ቀን ድንገት መውደቁ አይቀራ ሲሆን የሚያስከፍለውም ዋጋ ለማሰብ እንኳ የሚከብድ ይሆናል። መርጉ ለሁሉም የሕይወት ዘርፍ ይሰራል፤ ክርስትናንም ጨምሮ።

በአካልም በእምነትም ልጆች በነበርንበት ዘመን በተመጣጣኝ ምግብ እጦት የሚመጣ በሽታ (Kwashiorkor) ያገኘው ሰውነት ምን ሊመስል እንደሚችል የሳይንስ አስተማሪዎችን ደጋግመው ያሳዩን የነበረ ሥዕል በልቦናዬ ጽላት ተመዝግቦ ይኖራል። ዱባ የሚያህል ጭንቅላት፤ እንደ ልደት ቀን ፊኛ የተነረተ ሆድ፤ የሰለለ ቀሪ አካል ገዢ የሚታይበት ትክለ ሰውነት ተሸክሞ እንደሚንቀሳቀስ ቀኑ የጨለመበት ሰው

የእግዚአብሔርን ሙሉ ምክር ገንዘብ አድርጎ በተመጣጠነ መንፈሳዊ ምግብ ሕይወቱን መጠበቅ ግድ የማይለው ግለሰብ አማኝም ይሁን የተሰባሰበ ቡድን ውስጣዊም ሆነ ውጫዊ ገጽታ ጤና የጎደለው ሾጣጣ ወይም ክርክም ሰብእና ባለቤት ሆኖ መገለጡ አይቀራ ነው፤ ጉራማይሌ ሕይወት።

ካለንበት ግራ መጋባት እንወጣ ዘንድ ልንወስደው የሚገባን ወላኝ እርምጃ ክርስቲያናዊ አስተምህሮአችንን ልምምድና ኑሮአችንን ሚዛናዊነት መጠበቅ መሆን ይገባዋል። ተወልደን ያደግነው በአንድ በኩል ...ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ ...የሚለውን ተልእኮ በሚገልትር ገዳማዊነትና እርሱን ለመሸሸ ሲባል በተመረጠ ልቅ ዓለማዊነት ብብት ውስጥ በመሆኑ በአመዛኙ የሕይወት ገጽታችን አንድም ጭፍን ተጠራጣሪነት አንድም ጽንፈኛነት ያይልበታል። ጠርዝ ጠርዘን ስጌረግጥ “...በገዛ ዳቦዬ ልብ ልቡን አጣሁት...” እንዳለችው ሴት ሳይሆንብን አልቀረም ነገሩ። እውነቱን ለመናገር ዓላማን መዘንጋትና እምልኮተቁስ የዚህ ዓለም ሰዎች ከምንላቸው ወገኖቻችን ባልተናነሰ ሁኔታ ገንኖብናል።

በመንደርደሪያነት ያነሳሁትን አሳብ እዚህ ላይ እናምጣና ክርስትና ከቅኔ ጋር የሚመሳሰልበትን ሁለተኛ ነጥብ እንይ። በቅኔ ውስጥ ሰም አሳቡን ለመረዳት መመራመር ስለማይጠይቅ መጀመሪያ ለሚያነበው ማንኛውም ሰው አእምሮ ቅርብ ፍቺ የሚሰጠው ክፍል ነው። ወርቁ ደግሞ በሰም የተሸፈነውን መልእክት ፈልቅቆ ለማግኘት መመራመርን ነገሮችን ከየአቅጣጫው እያገናዘቡ ማሰብንና ጥልቅ የቋንቋ ዕውቀትን ተጠቅሞ መረዳትን ይጠይቃል።

ክርስትናም እንዲሁ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ማወቅ፤ መቀበልና መለማመድ የመቻል ወይም አለመቻል አቅምን መሠረት በማድረግ ቸርች አዘውታሪ የሆነውን አማኝ በሁለት ትላልቅ ጎራዎች መድበታል። ሥጋዊው ክርስቲያንና መንፈሳዊው ሰው (1ቆሮ. 3:1-3

፲፯. 5:21 ፲፬ብ. 5: 11-14 ፤) ::

የመጀመሪያው ዘወትር ከአንቀልባ አልወርድ ብሎ የቃል ወተት የሚጋተው ሁለተኛው ጠንካራ መንፈሳዊ ምግብ ለመውሰድ የለመደ ልቦና ያለው ፤ በመባል የሚታወቁትን ማለቲ ነው :: ለመተናነጽ ውስጣችንን ብንፈታተሽ እውን ስለ መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ...ያመነትም ሕዝብ አንድ ልብ አንዲትም ነፍስ ነበሩላቸው፤ ... ሐዋርያትም የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታላቅ ኃይል ይመሰክሩ ነበር፤ በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው (ሐዋ 4:32-35)።...የተባለው እውነት ዛሬ እኛን ማለትም በኢትዮጵያ ያለችውን የክርስቶስ ኢየሱስ ቤተክርስቲያን የተባለውን ሕይወት ምን ያህል ይገልጥ ይሆን?።

በተመሳሳይ ጊዜ ለሁለት ጌቶች ማደር፤ በሁለት መልኮች መገለጥ የሚቻል አይመስለኝም። የእውነተኛ አማኝ ተፈጥሮ እንዲህ ዓይነቱን የኑሮ ዘይቤ ሊያስተናግድ አይችልም። ስም የኢየሱስ ተግባር የዲያብሎስ ጨርሶ አይገናኝም። አቅጣጫን 180° ዲግሪ ማዞር ግድ ይላል።

በአጭር ቃል ወይ ክርስቲያን የሚለውን ስማችንን ወይ ዓለማዊ ምግባርና ኑሮአችንን እንተው። ወደ መሠረት መመለስ ጥገናዊ ሳይሆን ሥር -ነቀል ለውጥ እንዲመጣ መምረጥ ወይም አለመምረጥ የጊዜው ዕድላችንም ተግዳሮታችንም ይመስለኛል። ይሁንና አሁንም ሞትን ድል የነሳው ኢየሱስ ለቤተክርስቲያኑ ያለው የፍቅር ጥሪ ... እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ (ራእ. 3:20) የሚል ነው፤ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ::

ለታሰሩት መፈታትን

እስራት የሚለውን ቃል ስንሰማ ቶሎ ወደ አእምሮአችን የሚመጣው ስዕል ተጠርጣሪዎች ወይም ሕግ ታራሚዎች የሚቆዩበት በናስ ደጃች የተዘጋ ጽኑ ግንብ ይመስለኛል። ከዚያ ደጅ በስተጀርባ ራሱን የቻለ አንድ ዓለም አለ። ፍላጎታቸው፣ ጉልበታቸው፣ ጊዜያቸው ሁለንተናቸው ጭምር በሌሎች ፈቃድ ሥር የወደቀ ሕይወት ፊቷን ያዞረችባቸው ምስኪን ሰዎች ተጥለው ይታዩናል በምናብ። ከእነዚህ ሰዎች አንዳንዶቹ በልዩ ልዩ ምክንያቶች አስገዳጅነት ሕግ ወንጀል ያለውን ድርጊት ፈጽመው መጥተው ሊሆን ይችላል። ሌሎቹ በቸልታ ወይም ኃላፊነታቸውን በአግባቡ ባለመወጣታቸው በደረሰ ጥፋት ተጠያቂ ሆነው፣ ቀሪዎቹ ደግሞ ለምን ወደዚያ ስፍራ ሊገቡ እንደቻሉ እንኳ ሳይገባቸው እንዲሁ በመናጆ በእስር ቤቶች ተገኝተው ይሆናል። የእስር ቤቶች ሕይወት የራሱ ሕግጋትና ደንቦች ሕግ አስከባሪዎችና ጎበዝ አለቆች አሉት።

በምድር ላይ ሁሉን አደላዳይ ተደርጎ ከሚቆጠረው ሞት ቀጥሎ ሰዎች ሁሉ “እኩል” መስለው የሚታዩበት ቦታ ካለ እስር ቤት ይመስለኛል። አንድ ሁለት አጋጣሚዎች ለሁለት ሳምንታት በእስር ቤት እንድቆይ አስገድደውኝ ቀምጼዋለሁ። ጥቂት የማይባሉ መልካምና ቅን ሰዎች ተዋውቂ ፣ እምነቴን አካፍያቸው፣ አጽናንቼላቸው እኔም በእነርሱ ሁኔታ ልቤ ተነክቶ ቀኖቼን ማሳለፌ ትዝ ይለኛል። የእስጫናቂ ሰፍራዎችን ሥቃይ የሚቀንሱ ሰዎች በየትኛውም ቦታ ሊያጋጥሙ እንደሚችሉም ተምሬ ወጥቻለሁ። በአገራችን አሁን አሁን በውስጣዊ አደረጃጀታቸው ላይ አንዳንድ መሻሻል እየተደረገ መሆኑ ቢስተዋልም እስር ቤት ያው እስር ቤት ነው አይመችም።

በሥጋ እስራትን የቀመስኩበትን ያንን ስፍራ መቼም ለማንም ቢሆን አልመኘውም። ይሁንና ከእርሱ እጅግ እጅግ የከፋ፣ ሰው የሆነ ሁሉ ከልሂቅ እስከ ደቂቅ እንዳይጫንበት የምፈልገው ሠንሠለት መኖሩም ተረድቻለሁ። መንፈሳዊ እስራት።

ቢገባንም ባይገባንም እያንዳንዳችን በግል ወይም በቡድን በዚህ ይሁን በዚያ ባለብዙ እስራት መሆናችንን ልብ ብለውት ያውቁ ይሆንን? ምናልባት ይህቺን ጽሑፍ ለመመልከት እድሉን ከምታገኙት ወገኖቼ አብዛኞቻችሁ ግራ በመጋባት ደግሞ የምን እስራት አመጣህብኝ? እንዲህ ዓይነት አጣ-ፈንታ በዘመኔ ገጥሞኝ አያውቅም እንዲገጥመኝም አልፈልገም። እንኳን በእስር ቤት ልቆይ ለምስክርነት የፍርድ ቤቶችንም ደጃች ረግጦ አላውቅ ልትሉኝ ትችላላችሁ። ግን ቆዩ እስኪ፣ ረጋ ብለን ጉዳዩ በቀላሉ የማይታለፍ ወሳኝ ነገር እንደሆነ እንስማማና ለአባባላችንም ይሁን ለጥያቄአችን ፍርጥ ያለውን መልስ ከእግዚአብሔር ቃል ዳሰላችን እስከንጨብጥ “እውን እኔ አሁን እሥራት አለኝ እንዴ? ”ብለን ውስጣችንን እንመርምር።

የእስራቱ መንስዔና መገለጫዎች

የጥልቅ ነፍሳችንን ድምጽ አሪታና ዋይታ ለጊዜው ራሳችንን ለመርሳት በምንፈጥራቸው ግርግሮች ጸጥ ለማሰናት ካልጣርን ወይም የሰይጣንን ሽንገላ ለማስተናገድ ካልመረጥን በስተቀር በአፈላማ የምንያዝበት ቀንበራችን ስፍር-ቁጥር የለውም። ዕድሜ፣ ሃይማኖት፣ የኑሮና የእውቀት ደረጃ፣ በማኅበረሰቡ ዘንድ ያገኘው ተቀባይነት፣ በማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ የተቆናጠጥነው ስፍራ ሳይወሰንን ማንንም ከማንም ሳይለይ አብዛኞቻችን ወይም ሁላችንም ሕይወታችንን ቀፍድዶ የያዘ፣ አላራምድ ያለ ሰንሰለት ሊኖረን ይችላል፤ ወይም አለን ። ወደ ልባችን ተመልሰን በሰከነ አኳኋን ውስጣችንን ብናዳምጥ ባሪያ አድርገው ካስገበሩን ነገሮች

በዛት የተነሳ የሚስተጋባ ኡኡታ መስማታችን አይቀርም ። ስለዚህ እውነትን መቀበል ለጊዜው መራራ ቢመስልም ፍሬው ግን ጣፋጭ እንዲሆንልን ያለንበትን ትክክለኛ ሁኔታ ተቀብለን መንስዔውን ተገንዝበን መፍትሔውንም አብረን ማፈላለግ ይበጀናል።

የሰው ልጅ ወካይ የሆነው አዳም በኤደን ገነት ሳለ ለምኞቱ በመንበርከክ ራሱን ለሰይጣን ወጥመድ አሳልፎ ሰጥቶ የአምላኩን እግዚአብሔርን ፈቃድ በመጣስ በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ቀጣዩ የዓለም ታሪክ የኃጢአት ታሪክ ሆኖ ቀርቷል (ዘፍጥረት.3:1-24)። ውድቀቱን ተከትሎ በዚያ ጥንታዊ ቤተሰብ ውስጥ የተፈጠሩ ክስተቶችን ስንመረምር እርስ በእርስ መለያየት፣ መከሰስ፣ መቀናናትና መገዳደል መሆናቸውን እንገነዘባለን።

መጽሐፍ ቅዱስ የወደቀውን ሰው እውነታ ሲገልጽ፡...ጸድቅ የለም አንድ ስንኳ፣ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳስተዋል፤ በአንድነትም የማይጠቅሙ ሆነዋል፤ ቸርነት የሚያደርግ የለም፤ አንድ ስንኳ የለም። ጉሮሮአቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው፤ በመላላቸውም ሽንገለዋል፤ የእባብ መርዝ ከከንፈሮቻቸው በታች አለ፤ አፋቸውም እርግማንና መራርነት ሞልቶበታል፤ እግሮቻቸው ደምን ለማፍሰስ ፈጣኖች ናቸው፤ ጥፋትና ጉስቁልና በመንገዳቸው ይገኛል፤ የሰላምንም መንገድ አያውቁም። በዓይኖቻቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለም...(መዝ.13:1-3፣ ሮሜ.3:11-18) በክፍሉ ውስጥ የተጠቀሱትን የአካላችንን ክፍሎች ልብ በሉ ጉሮሮ፣ መላስ፣ ከንፈሮች፣ አፍ፣ እግር፣ ዓይኖች የኃጢአት ውጤት ስለባ ሆነዋል። እዚህ ላይ በኃጢአት ጦስ የመጡብንን እስራቶች ውስጣዊና ውጫዊ ብሉ በመክፈል መመልከት ችግሩን ጠልቆ ለማየትና ሥር ነቀል ርምጃ ለመውሰድ የሚረዳ ይመስለኛል። ከምንባብ ክፍላችን እንኳ በመጀመር እነዚህን ልዩነቶች ልናጤን ብንሞክር ጽድቅ፣ ማስተዋል፣ መፈለግና መሳት ውስጣዊ ዝንባሌዎች ሲሆኑ፤

አለመጥቀም፤ ቸርነት አለማድረግ፤ እንደ መቃብር መዋጥ፤ መሸንገል፤ መርዝ መርጨት፤ እርግማንና መራርነት፤ ደምን ማፍሰስ...የውስጥ ማንነታችን መገለጫዎች ሆነው እናገኛቸዋለን።

እስኪ በዚህ መስተዋት ራሴን ልመልከት፤ ራስዎን ይመልከቱ፤ ራሳችንን እንፈትሽና ልባችን የሚመለከርልንን እውነተኛ ማንነታችንን እንይ። ሰይጣን ምንጊዜም አስቀድሞ ማበላሸት የሚፈልገው አሳባችንን ነው፤ ውጊያው የሚጀምረው በአንጎላችን/አእምሮአችን ላይ ሲሆን፤ ገንፍሎ ሲገለጥ የምንመለከተው ውጤቱን በመሆኑ ከሁሉ አስቀድመን አጥብቀን ልባችንን መጠበቅ ብልህነት ይሆናል።

የእግዚአብሔር ቃል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር አገልግሎቱ ወቅት የአብርሃም ዘር ነን ለአንድም ስንኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንንም እያሉ ሲመኩ ለነበሩ ያውም “ያመኑ አይሁዶች” የመለሰላቸውን አስደንጋጭ ነገር እንዲህ ሲል ያስነበበናል።...እውነት እውነት አላችኋለሁ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው።...(ዮሐ.8:34-37) ኃጢአት ባርያ ያደርጋል፤ ማንንም አይፈራ ። ...ልዩነት የለምና ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ሃድሎአቸዋል...(ሮሜ.3:23) ።

ለበጎ ቢያውለው ሰው መመኘት፤ መፈለግ እርሱንም ለማግኘት መሥራት እንዲችል ሆኖ ተፈጥሯልና የወደደውን ነገር ባስፈለገው ጊዜ በእጁ ለማስገባት ያስችሉኛል ብሎ የሚያምንባቸውን ክብርና ዝና፤ ሥልጣንና ኃይል፤ ብልጽግናና ስኬት የግል ገንዘቦቹ እንዲሆኑ ይጥራል። ወደ እነዚህ መሻቶቹ የሚያደርገው ግስጋሴ በምንም እንዲገታ አይፈልግም፤ እንቅፋት አድርጎ የሚቆጥረው ነገር ካጋጠመውም በማንኛውም አማራጭ ያስወግደዋል። እነዚህን በራሳቸው እንዳችም ከፋት የሌለባቸው እሴቶችን ያለልክ ሲወድድና በፍቅራቸው ሲገደፍ ግን እነርሱ አገልጋይ እቃዎች መሆናቸው ይቀርና ጌቶቹ ሆነውት ያርፋሉ፤ ክቡር ሰው የቀሳቀስ ሎሌ ይሆናል።

ምድራዊ “ስኬቶች” አስፈላጊ ነገሮች መሆናቸውን መካድ ባይቻልም ውስጣዊ ራቂትነታችንን ከመሸፈን ያለፈ ፋይዳ የሌላቸው መሆኑን ግን መርሳት አይገባንም። ማደንዝዣ መድኃኒት ዓይነት። ምድራዊ ብልጽግናው፤ ሥልጣንና ኃይል፤ ዲግሪው ወ.ዘ.ተ. ሁሉ እርቃንን መሸፈኛ ቅጠል ናቸው፤ ይጠወልጋሉ፤ መቃብርንም አይሻገሩም። የአዳም ዘር ሁላችን በእግዚአብሔር አሠራር ብቻ እንጂ በሌላ ነገር ሊሞላ የማይችል ባዶ ስፍራ አለን፤ ማንንም የማያውቀው ደግሞም ማንንም ይሁን ምን ሊነካው/ሊደርስበት አይችልም ።

ሰው ኃጢአት ለተባለው ጠላቱ ግዙተኛ ከሆነ እኔነት ያንበረክከዋል፤ በጥላቻ ይሸነፋል፤ ምቀኝነት ግብዝነት መኖሪያቸው ያደርጉታል። እነዚህ ስሜቶች ሁለንተናውን ሲመርዙት፤ እንደ ነቀዝ ቦርቡረው ሲጨርሱት ልቡ ሞልቶ መገንፈል ይጀምራል። ሌላውን ያፈርሳል፤ ይገድላል፤ በወሬ ጦር አገር ያሸብራል። ቅዱስ ቃሉ፡- “ሰው ለተሸነፈበት ለእርሱ ተገዝቶ ባሪያ ነውና” የሚለው ለዚሁ ነው (2ጴጥ.2:19)። ታዲያ ባለፈበት ሂደት በሰራቸው ሕገወጥ ተግባራት የህሊናው ክስ አላስቆም አላስቀምጥ ካለው ደጋግሞ አመጽን በአመጽ ላይ እየቆለለ ህሊናውን ሊያደንዝዝው ይታገላል። ይህም አልበቃ ካለው ሊላቀቀው ከማይችለው ማንነቱ ያመለጠ እየመሰለው አንጉል ልማድና ሱሶች እግር ተወርቆ ጠፍረው እንዲያስሩት ራሱን አሳልፎ ይሰጣል። ወደ መቃብር እስኪያወርዱት።

በአልኮል መጠጦች ናላውን ይበጠብጣል። ያለተፈጥሮው ጫት፤ ሐሺሽ፤ ሺሽ ጥንባሆ የመሳሰሉት እፅ ፋርስ መታጎሪያ ሆኖ ያርፈዋል። እነዚህ በፈንታቸው አመንዝራና ነፍስ ገዳይ እንዲሆን ያደፋፍሩታል፤ በውጤቱም በደዌና በሞት ይታጨዳል። ጤናማ ሳንባ ጥርስ እንጎል ባለቤት እንደሆኑ በክብር ኖሮ በክብር መሞት ከቀረ ሰንብቷል። ከዚህ በላይ ከዘረዘርኳቸው ዐመሎች ጋር ተያይዞ የኤች.አይ.ቪ ኤድስ ሠለባ ሆኖ እንደ ቅጠል የረገፈውን ትውልዴን ሳስብ፤ አሠቃቂ ሊባሉ በሚችሉ

ትራፊክ አደጋዎች በአጭር የተቀጨውን ወገኔን ስቆጥር፤ የወደመውን መዋዕለ ንዋይና ወና ሆኖ የቀረውን ቤት ሳሰላ ከልክ ያለፈ የልብ ሥብራት ይሰማኛል።

እነዚህ ጽኑ እስራቶች ምርኮኛ ባደረጉት ሰው ላይ ከሚከሰት የሕይወት ቀውስ የተነሳ ሰላምና ጤና ተወግደው ስብራት ካደቀቀው ልብ የሚመነጭ ጥልቅ ሐዘንና በጭንቀት መታወክ የሚፈጠር የታዳጊ ፍለጋ መቃተት ስፍራውን ይቆጣጠራል። ሰው የቱንም ያህል በኃጢአት ልምምድ ቢዘፈቅ መቼም ሰው ነውና በደመ ነፍስ ከሚነዳ እንስሳት የሚለየው ዓይነተኛ ማንነት አለውና ውሱ የማታ-ማታ ጎኑን ከምንጣፍ ሲያገናኝ ውስጣዊ ሙግቱ መድረሻ ያሳጣዋል።

ጥሶ ለማምለጥ ጉልበት ይጣ እንጂ ጨለማ ተስማምቶት እየፈነደቀ፤ ርኩሳትን እንደ ፍራፍሬ ጭማቂ እየጠጣ ለመሰንበት ማንም አይሻም። አሳፋሪ በመሆኑ የሚጸየፈውንና በሰውርም የሚለማመደውን ነገር ቢጠላውም ቢያወግዘውም እንዲህ በዋዛ አውልቆ አይጥለውም። አዲስ ዓመት በተጨመረለት ቁጥር እላቀቀዋለሁ እያለ ቢምል ቢገዘትም፤ ለእናት አባቶቹ ለማልዕክት ቢሳልም፤ ጨለማን ተገን አድርጎ ከተማዋን ወደሚቆጣጠሩት ጠንቋዮች ቢመላለስም ወይም የሥነ-ልቦና ባለሙያዎችንና እውቅ ሐኪሞችን ቢያማክርም ሁሉም በአንድም ሆነ በሌላ በአስራት ሥር ስለሚገኙ ሊረዱት አይችሉም።

ወደድንም ጠላን ያንበረከከህ ቢያንስ አንድ ሸክም አለ። ምናልባት የዳበረ ሥነ-ምግባርን ለመከተል ትምክር ይሆናል። ሲወርድ- ሲወራረድ የመጣ የአበውን ሃይማኖት አከባሪና ባሕልን ጠባቂ ልትሆን ትችል ይሆናል። በሰው መለኪያ የምትነቀፍበት እንከን ያለ ላይመስልህ ሁሉ ይችላል። ሆኖም ግን በታማኝነት ውስጥህን ብታዳምጠው ባሪያው ያደረገህን ጉዳይ ታገኘዋለህ። “እንዴት እውቀህ፤ ደግሞስ አንተ ማን ነህና እንዲህ ደፍሮ ለመናገር ቻልክ?” ብለህ በጥያቄ ብታፋጥጠኝ ትሁት መልሴ፡- “እኔም እንዳንተው ነበርኩ፤ አንተ ዛሬ እየተጓዝህበት ያለህበትን

የጥፋት ጎዳና አልፎበታለሁ፤ እጅ-እጅ እስኪለኝ አይቼዋለሁ።” የሚል ነው። አበው “ማን ይናገር-የነበረ፤ ማን ያርዳ-የቀበረ” እንዲሉ።

ድቅድቅ ጨለማ ከዋጠው ኑሮ አምልጦ ከአድማስ ባሻገር በድንገዝግዝ የሚታየውን ወጋገን የማይናፍቅ ከቶ ማን ሊኖር ይችላል? ነጻነት እንጂ ባርነት በፀጋ ሊቀበሉት የሚገባ ገጽ-ብረክት አይደለም። ስለዚህ አርነት መውጣት ያስፈልግሃል። እሁን በደረሰበት ደረጃም ቢሆን ዓለምን ያስገበረው ብቸኛው ምድራዊ ኃይል የሰው ልጅ ራሱን ግን ከኃጢአት ባርነት ሊታደግ አልቻለም፤ አይችልምም። በማንኛውም ኑሮ፤ ዕውቀትና ማሳበራዊ ጎራ ተፈረጅ፤ ራሱን ከኃጢአት ብርታት አታስጥልም፤ አንድ ወሳኝ ምርጫ ካላደረግህ በስተቀር። ኃጢአት ደግሞ ዋጋው ወይም ደመወዙ ሞት ብቻ የሆነ ነቀርሣ ነው። ወንድሜ ሆይ ከአንተ በላይ በሆነ ኃይልና ሥልጣን የሚገለጥ ረዳት ያሻሃል።

የመፍትሔው መንገድና ውጤቱ

ረድዲት ከምሥራቅ ከምዕራብ፤ ከሰሜንም ይሁን ከደቡብ በአጠቃላይ ከሰማይ በታች የለም፤ ሰማይንና ምድርን በውስጣቸውም ያለውን ፍጥረተ-ዓለም ብቻውን ከለራ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ። እርሱ ያለህበትን ምስቅልቅል ኑሮ፤ ተብትቦ የያዘህን ጽኑ ሠንሠለትና ያገበጠህን ቀንበር ሲመለከት አዘነልህ፤ ልቡ በርህራሄ ተንሰፈሰፈ፤ እንዲሁ ወደደህና ሊቤኸህ ፈለገ። መጽሐፍ ቅዱስ እውነታውን ሲገልጠው እንዲህ ይላል፡-...በእርሱ-(በኢየሱስ ክርስቶስ) የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና። ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፤ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ሰላላመን እሁን ተፈርዶበታል(ዮሐ.3:16-18) ስለዚህ እግዚአብሔር ይወድሃል። ወንድሜ/አሁኔ በዚህች ቅጽበት “

እኔን፤ እኮ እኔን ፤ ምን እያልከኝ ነው ፤ በምን ተዓምር እኔ ልወደድ እችላለሁ? እኔ እኮ ከላይ የዘረዘርኳቸውን ነገሮች ሁሉና በአደባባይ ሊገለጹ የማይገባቸው ሌሎችንም የማደርግ ከፋ ሰው ነኝ፤ እንኳን አምላክ እኔነቴን ራሴም ልቀበለው አልችልም ወ.ዘ.ተ " ልትለኝ ትሞክር ይሆናል።

እኔም አንድ ቀን እንዲሁ ብዬ እንደ ነበር አስታውሳለሁ፤ የማይናወጠው እውነት ግን አዎን አንተን እንዲሁ እንዳለህ፤ ከነውርህ ጋር እግዚአብሔር ይወድድሃል፤ ፍቅሩ ተጨባጭ እንዲሆንልህም ሥጦታ አበርክቶልሃል፤ ይህም ውድ ሥጦታ አንድ ልጄ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ማመንታቱን ወይም ክርክሩን አቁመህ ልትቀበለው፤ ልታስተናግደው ፈቃደኛ ብትሆን አንተም የእግዚአብሔር ልጅ እንድትሆን ሥልጣን ይሰጥሃል፤ ኢየሱስ ወደ ልብህ ሲገባ ደግሞ በምንም ዓይነት ሁኔታ ከእርሱ ጋር በደባልነት ሊኖር የማይችሉት እሥራቶችህ ሁሉ ስፍራውን ለንጉሡ ለቀው እየተግተለተሉ መውጣት ይጀምራሉ። አንተ ሳትፈራገጥ (ዮሐ.1:12)። በእኔ ሕይወት ውስጥ የሆነውም እንዲሁ ነው።

በዘመናት መካከል ኖረው ወደ ዘላለም ቤታቸው በድል አድራጊነት የተከማቹ የእምነት አባቶችንም ሆነ እኔን በነጻነት እንድንኖር አርነት ያወጣን ያው አንዱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አንተንም ሊታደግህና ከሞት ወደ ሕይወት ሊያሻግርህ ይፈልጋል፤ ይችላል፤ እንዲረዳህ ፈቃደኛ እስከሆንህ ድረስ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምድራዊ አገልግሎቱን የጀመረው ከመምጣቱ 700 ዓመታት ግድም በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ በምእራፍ 61 ከቁጥር 1-3 ስለ መሲሁ አገልግሎት ተነግሮት የነበረው ትንቢት ፍጻሜ ማግኘቱን በማብሰር ነበር። የምንባብ ክፍሉ እንዲህ ይላል፡-...ወዳደገበቱም ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ቀን ወደ ምክራብ ገባ፤ ሊያነብም ተነሣ።

የነቢዩንም የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት፤ መጽሐፉንም በተረተረ ጊዜ፡-“ የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ

ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ፤ የተጠቁትንም ነጻ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እስብክ ዘንድ ልኮኛል ” ተብሎ የተጻፈበትን ስፍራ አገኘ ። (ሉቃ.4:16-30) ይህ ዓዋጅ አያሌ ትውልድንና ዘመናትን ሽኝቶ በሙሉ ጋይሉ እየሰራ፤ እየተንገገገ ዛሬም አለ፤ አሁንም እንኳ በዚህች ቅጽበት የምሥራቹን ለአንተ እያበሰረሰህ ይገኛል እባክህ አድምጠው።።

የዚህች ዓለም ሰዎች ወንጌል እንዲከደንባቸው ዓይነት አይነ ልቦናቸውን በማሳወሩ የተነሳ በብርሃኑ ለመመላለስ ቸግሮአቸው በጨለማ ቢዋጡም የቃሉ ፀዳል ሁኔታዎች ሳይገድቡት ዝንተዓለም እያበራ ይገኛል። ሊቀበሉት የሚፈቅዱትንም ሁሉ ጨለማ ወደ ቀትር ቀን እየለወጠ። አንድ ወዳጅ አለህ። አርሱም ፍቅርህ ግድ ብሎት ከሰማየ ለማያት ክብሩን ጥሎ በኃጢአት ወደ ተጨማለቀች ወደዚህች ምድር የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ ወይም አጀንዳ ለመፈጸም የወረደው፤ በቅድስት ድንግል ማርያም ማህፀን ውስጥ አድሮ በሥጋ የተወለደው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለ ኃጢአቱ/ኃጢአትህ ዕዳ መስዋእት ሊሆን በቀራንዮ መሥቀል ላይ ተቸንክሮ ፤ ሞቶ ተቀብሮ በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል አድርጎ የተነሳው የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነው።

ለሁላችንም በተለይም አሁን ለአንተ/አንቺ የሚያቀርበው ጥራ፡- “...እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ ቀንበሬ ልዝብ ሽክሜም ቀሊል ነውና።”... (ማቴ.11:28-30) ወንድሜ/አሁኔ ሆይ! ዛሬ ልነግርህ የፈለግሁት ዳግም ልደት፤ እረፍትና መጽናናት የምትቀበልበትን እንዲሁም በሕይወት ሁኔታዎችህ ሁሉ ላይ ድል ልትቀዳጅ የምትችልበትን ይህንን ብቸኛ የመዳን መንገድ ነው። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚነግረን “...እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት ፤ የማዕዘን ራስ የሆነው ይህ ድንጋይ ነው። መዳንም በሌላ በማንም የለም

እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና” (ሐዋ.4:11-12)።

ከፍጥረት መባቻ እስከ ዛሬ አልፎም ለዘላለም እንደ ጠፈር ክዋክብት ፣ እንደ ውቅያኖስም አሸዋ ብዙ ከሆኑትና በሰማይም በምድርም ከሚገኙት ስሞች ሁሉ በእግዚአብሔር አብ ሉዓላዊ ውሳኔ የላቀውና ገናናው ስም “ኢየሱስ ክርስቶስ” አማኑኤል እንደሆነ ማወቅና ለዚህ ስም መንበርከክ ደህንነት የሚመሰረትበት ብቸኛ ዐለት ነው። የትኛውም ሽክምህ ከላይህ ተራግፎ እፎይል የምትችልበት ፣ ወደብ በዝቶባት እየተናወጠች ላለችው የሕይወትህ ጀልባ አስተማማኝ መልሕቅ ሊሆንልህ ራሱን የሰጠህ እምነትህን ብትጥልበት አደራ የማይበላ የምን ጊዜም ወዳጅ ኢየሱስ ይጠራሃል።

በሰይጣን የተቀነባበረ ፣ በፍልስፍናም ይሁን በሃይማኖት መልክ የሚገለጥ የትኛውም ሰው ሰራሽ ተረት፣ ይህን ክቡር ጥሪ አይጋርድብህ። መድኃኔዓለም እኔንም ሆነ አንተንና አንቺን በግል በሥጋ አባቶቻችን ከሆኑት ከወረሰነው ከንቱ ኑሮ ሊታደገን የባሪያን መልክ ይዞ ጉድለታችንን ሊሞላ እራሱን ባዶ አድርጎ ወደዚህ ዓመፀኛ ምድር መምጣቱን እንረዳ። መለኮታዊ ማንነቱን በፈቃደኝነት ትቶ በደካማ ሥጋ ውስጥ ለማደር ፣ በኃጢአተኞች እጅ ለመንገላታት ወ.ዘ.ተ ያስገደደው ነገር ቢኖር ከእግዚአብሔር ክብር ወድቀን መገኘታችን ነው።

በጌታ ዘመን በነበረችው እስራኤል ላይ ታላቅ ባለሥልጣን የነበረው ጲላጦስ እንኳ “...እኔ ከዚህ ጸድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል ‘ኢየሱስን ለቅለህ በርባን የተባለውን ወንጀለኛ ፍታል’ በሚለው ሕዝብ ፊት እጁን መታጠቡ...” (ማቴ.27:15-26) የሚያሳየን ጌታን ወደ አስቃቂው የመስቀል መስዋዕታዊ ሞት የወሰደው የእኛ ድነት ጉዳይ እንጂ ፣ የፍቅሩን ብርታት አሳይቶ ሊመልሰን እንጂ ስለሚገባው ወይም አንዳች ትርዒት አሳይቶ ሰዎችን ሊያስገርም ፣ አጅብ ሊያሰኝ አምሮት ከቶ አይደለም።

“...እርሱ ከጨለማ ሥልጣን አዳነን፤ ቤዛነቱንም እርሱንም የኃጢአትን ስርየት ወዳገኘንበት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን”...(ቆላ.1:13-14) ተብሎ እንደተጻፈ፤ ኢየሱስ በዚህች ዓለም ውስጥ ያለው አንጡራ ሐብት ቢኖር በክቡር ደሙ የገዛን እኛ ነን። ፍቅሩ ከሞት እንኳ የበረታች ናትና ተስፋ የቆረጥህበትን ድካም፣ ውድቀትህን እያወቀ ያፈቅርሃል፤ ከምትገኝበት ሥርቻ እንስቶ ሊያቆምህ ፣ ወጥመድህን ሰባብሮ ፣ የክስ ፋይልህን በሁሉን ቻይነቱ ዘግቶ የሰውነት ወግ ሊያሳይህ ሁልጊዜ በሰስት ዓይን ይመለከትሃል።

ከአንተ የሚጠበቀው “እነሆኝ ጌታዬና አምላኬ ተቀበለኝ ” ብሎ እጅ መስጠት ብቻ ይሆናል። ቀሪውን እርሱ እንዴት እንደሚያደርግ ያውቅበታል። ሰብብ በመደርደር አትዘግይ፤ ሃይማኖታዊ ወገን ስርዓትን በመፈጸም ወይም ራሴን በልዩ ልዩ ዘዴዎች አሻሽላለሁ ብለህ በከንቱ አትድከም፤ እነዚህና ሌሎችም መሰል ሠናይ ምግባራትም ይሁኑ የራስህ ጥረቶች በራሳቸው ምንም ክፋት ያለባቸው ባይሆኑም አንተን ለማዳን አቅም የላቸውም። “...በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመጸም ሁሉ ሊያነጻን የታመና ጸድቅ ነው...” (1ዮሐ. 1:9) ተብሎ ስለተጻፈ ደሙ የማይደመስሰው ኃጢአት የለምና ምናልባት ሰይጣንም ይሁን የቀደመ ታሪክህን የሚያውቁ በቅርብም ሆነ በሩቅ የሚገኙ ወዳጅ ዘመዶችህ ተስፋ ሊያስቆርጡህ ቢሞክሩ እሺ አትበላቸው።

ኢየሱስ ክርስቶስን የግል መድኃኒትህ አድርገህ ልትከተለው ስትወስን ሃይማኖት እየተርከ ወይም ራስህን ወደ ጠባይ ማረሚያ እያስገባህ ሳይሆን አዲስ ፍጥረት ሆነህ መከሰትህ ነው። “...ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ እርጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ ሁሉም አዲስ ሆኖአል...” (2ቆሮ.5:16-21) የሚለው አዋጅ ለአንተ መሆኑን ንገራቸው።

አርነት የወጣ ጸንቶ ይቀም
ክርስቶስ ኢየሱስ ነጻነት ያወጣን አማኞች ሁላችን በዚያ ነጻነት ውስጥ የመኖር ወይም የመመላለስ ኃላፊነት እንዳለብን አስታዋሽ ያስፈልገዋል ብዬ ለማለብ ይከብደኛል። ራሳችንን ነጻ ማውጣት አንችል ስለነበረ እግዚአብሔር ... በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ሳይሆን፤ ነውርና እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡር የክርስቶስ ደም የዋጀን ... መሆኑ አንድ ነገር ሆኖ፤ ይህንን ክብራማ የኑሮ ደረጃ ጠብቆና አስከብሮ በዚህች ዓለም ፊት መገለጥ የእለት ተእለት ልምምዳችን ሊሆን የግድ ነው። በግልጽም በሥውርም፤ በአንድም በሌላም ወደና ፈቅዶ እንደገና በኃጢአት ቀንበር መያዝ ጨርሶ ከእኛ አይጠበቅም። ራሳችንን አሳልፈን ለመሸጥ ከመረጥን ግን ይቻላል። ይሁንና መልካሙን የእምነት ገድል በመጋደል ላይ እያለን የጠላት ፍላጻ ነድፎ ሊጥለን ይችል ይሆናል፤ ነገር ግን አቧራችንን አራግፈን መነሳትና ጉዞአችንን መቀጠል ይገባናል። ከዚህ ባሻገር እምነታችንን ጠብቆ ለመዝለቅ የምንጠየቀውን ተገቢ ዋጋ ላለመክፈል በማመቻመቻ ወይም ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው ለመሆን ራሳችንን አሳልፈን እንዳንሰጥ፤ የጌታ ስም በእኛ ምክንያት እንዳይነቀፍ እንጠንቀቅ።

ቤተክርስቲያንና መሠረታዊ የአሠራር ሂደት ለውጡ

ችግሮች የሰውን ልጅ መላ ፍለጋ ቀስቅሰውታል። ሰውን ለፍጥረት ዓለሙ ከነበረው በስሜት ሕዋሳቶች ላይ ብቻ ከተወሰነው ግልብ ምቂክታ ወደረቀቀ አስተውሎት እንደርድረውታል። ጥንታዊ የጋርዮሽ ሥርዓተ ማህበር በመባል በሚታወቀው ዘመን ሰው ራሱን ከአራዊት ለመጠበቅ እሳትን ያገኘበትን ገጠመኝ መነሻ አድርገን ብንቃኝ እንኳ፤ ምድር ምን ትመስላለች? አስፈሪው ጨለማ እንዴት ይሻራል? ሰው ስቃዩን አቅልሎ ምችቱን ማብዛት፤ ዓለምን አቀራርቦ አንድ መንደር ማድረግ በምን መንገድ ይቻላል? ... ወዘተ የሚሉ የሕይወት እንቅስቃሴዎችን ለመፍታት የተደረገው ፈርጆ ብዙ ጥረት ሊታመን ወደሚያስችግር የጎዋ፤ ጊኩሊየርና መረጃ ዘመን አስፈንጥረውታል።

ችግር ብልሃትን ይወልዳል። አገራችን ኢትዮጵያ ለዓለም የሰጠቻቸው መንፈሳዊ፤ ባሕላዊ ታሪካዊ እሴቶችና ተፈጥሮአዊ መስህቦቿ ሳይዘነጉ በዚህ ጥረት ውስጥ ምን ድርሻ አበርክተናል? ለሚለው ልንከተለው የምንመርጠው የየግላችን የፍለጋ ፈለግ እንደ ተጠበቀ ሆኖ አነሰም በዛ ግን የሌሎች ድካም ፍሬ ተቋዳሾች ነን። በብሔራዊም ይሁን በዓለም ዓቀፍ ደረጃ በሌላው መስዋዕትነት ላይ ስለምንኖር ባለ እዳነት ሊለማን ይገባል። አዲስ በጀመርነው ሚሊኒየም ኢትዮጵያ እንደ አገር ለቀረው ዓለም የምታበረክተው ተጨባጭ አስተዋዕኦ እንዲኖር እመኛለሁ። ምንም እንኳ ምኞት በራሱ አንዳች ተዓምር ሊፈጥር እንደማይችል ብንምትም። ዳሩ ግን በትክክለኛ አስተሳሰብ/መርኅ ሊመራ፤ ሐሳብን በተገቢ መንገድ በመግለፅ የጋራ ግንዛቤ ሲዳበርና ትርጉም ባለው መልኩ ወደ ተግባር ለመቀየር የሚጠይቀውን ዋጋ ለመመዘን በሚደረግ ቁርጠኝነት ሊታጀብ የስኬት ቁልፍ ማስጨበጥ ይችላል።

« የሺህ ኪሎ ሜትሮች ርቀት ጉዞን በአንድ እርምጃ ጀምሮ » እንዲሉ

በሦስተኛው የኢትዮጵያ ሚሊኒየም ሀገራችንንና ሕዝባችንን በተሀድሶ ጎዳና ያስኬዳሉ ብሎ መንግሥት ከተለማቸውና ተግባራዊነት እያስተዋወቃቸው ከሚገኙት መፍትሔዎች አንዱ መሠረታዊ የአሰራር ሂደት ለውጥ (Business Process Re-engineering) ሲሆን፤ በምህፃኒ ቃል ቢ.ፒ.አር ተብሎ የሚጠራው ነው። የጊዜው ጣእመ ዜማ እርሱ ብቻ አስኪመስለን ድረስ በመገናኛ አውታሮች፤ በመንግሥት መስሪያ ቤቶች ዙርያ፤ በውይይትና ሃይማኖት ባስ ታክሲኝ መድረክ ላይ ሳይቀር ቢ.ፒ.አር የንግግራችን ርዕሰ ዜና ከሆነ ውሉ አድሯል።

በምድራቱ ላይ ያለችው የክርስቶስ ኢየሱስ ቤተክርስቲያን ለዚህ ወቅታዊ አጀንዳ ምላሽ አዘጋጅታለች ወይስ የዝናን ጆሮ ይስጠኝ ብላለች ለሚለው አሳብ ለጊዜው የተጠና ነገር ባላገኝም፤ በሕብረተሰባችን መካከል በግልም በወልም መርሐ ግብሩን አስመልክቶ የሚሰነዘረው በጎም ይሁን አሉታዊ አስተያየት ለጉድ ነው ። ቢ.ፒ.አር ለአንዳንዶቻችን እንዲህ ለአንዳንዶቻችን ደግሞ እንዲያልዩ ልዩ ምስሎችን ከስቶልናል ። ልክ አንድ ሰሞን ሚሊኒየም፤ ሚሊኒየም፤ ስንል ሰምተው ለመሆኑ ይሄ ሚሊኒየማችሁ ከኮንዶሚኒየም ጥቂት ሰፋ ይል ይሆን? ... ሲሉ ጠየቁ ሲባል እንደሰማነው ቀልድ / ጆክ ዓይነት ማለት ነው።

ይሁንና መርሐ ግብሩ በአንድ በኩል እንደማንኛውም ማህበረሰብ ሳይንስ ሁሉ የራሱ ጠንካራም ደካማም ጎኖች ያሉት መሆኑ ከግንዛቤ መግባት አለበት። በሌላ በኩልም ወደተግባር ሲመነዘርም እንደ እኔና እርስዎ ሁሉ ብዙ ጉድለት ሊኖራቸው በሚችል ግለሰቦችም ይሁን ቡድኖች የሚፈፀም በመሆኑ ሊከተሉ የሚችሉ እምቅ እንከኖች እንደተጠበቁ ሆነው፤ የዚህች አገር ዜጋ እንደመሆናችን ግን አይመለከተንም እንደፍጥርጥሩ ይሁን ብሎ በቸልታ መመልከት ይገባል ብዬ አላስብም። ይልቁኑም ፖለቲካዊ እንድንታወቅን ወደ ጎን ትተን አስተዋፆ ከማበርከትም ይሁን በጎ ጎኖቹን ገንዘባችን ከማድረግ መታቀብ ብልህነት አይሆንም። ሁሉን ነገር በጭፍን መቃወምና መደገፍ በለመደ ባህል ውስጥ ተወልደን በማደጋችን ካለብን

ተጽእኖዎች በመላቀቅ ለመሆኑ ቢ.ፒ.አር. ምንድነው? ብለን ለመጠየቅ እድል ብንሰጥ ትርፍ ባይኖረውም እንኳ አክሳሪ አይሆንብንም።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰማያዊው መንግሥት «አምባሳደሮች» እንደሆናችሁ ራሳችሁን ቁጠሩ ቢለንም አንዳንዴ ከምድራዊ እውቀት ጎተራም መርጦ መግባር ትህትና ነው። ምን ይደረግ ? ክክርስቶስ ቤተክርስቲያን ልትማርና አስፈላጊም ሲሆን ልትገሰፅ ይገባት ከነበረችው «ዓለም» ስለ ንስሐ ስለ ምህረት ስለ ለውጥ ወዘተ. ህመም አስከታይም ቢሆን መማር ግድ ሆኖብናል። እውነተኛ ምክንያቱና አደራረጉ ለጊዜው ባይገባንም «ተሳሰቼ ነበር!» ይቅርታ ይደረግልኝ!...» የሚሉ ቃላትን ከምሥባኮቻችን ይልቅ በመገናኛ ብዙሃን መስማት ከጀመርን ዋል አደር ብለናል፤ እግዚአብሔር ጎላ ባለ ድምጽ እየተናገረን ይሆን ዘንድሮ? ።

አንዳንድ የጽሑፍ ውጤቶችን በመቃኘት እንደምንገነዘበው መሰረታዊ የአሰራር ሂደት ለውጥ በ1980ቹ ዓመታት በአሜሪካን አገር ተከስቶ በነበረው የገበያ መቀዛቀዝ በኢኮኖሚው ተዋናዮች መካከል ለፈጠረው የግንኙነት መላላት መፍትሄ ለማምጣት ዶ/ር ሚካኤል ሐመር በተሰኙ ምሁር የፈለቀና የናኝ አሳብ ነው። በአጭሩ ጽንሰ አሳቡ በተመጣጠነ ዋጋ ደንበኞችን የሚያረክ ምርትና አገልግሎት መስጠት፤ ጥራቱን ማሻሻል፤ ፈጣን፤ ቀልጣፋና ውጤታማ ተግባራትን ማከናወን የሚል እድገት ተኮር አዋጅ (Manifesto) ነው።፤

የቢ.ፒ.አር ዓላማው ለለውጥ ሥራ አመራር ምቹ ሁኔታ በመፍጠር ስልታዊ ትብብርና መደጋገፍን በማስፈን እርካታና ዘላቂ ጥቅምን ከውጤት ጋር ማስገኘት ሲሆን፤ ግቡ ደግሞ በምርትና አገልግሎት ላይ ጥራት መጨመር፤ ወጪና ጊዜን መቆጠብ፤ ግልፅነት ማስፈን፤ ብቃት ያለው የመረጃ ሥርዓት መዘርጋትና፤ ብቃትና ችሎታ ያለውን ሰራተኛ በአስፈላጊው መጠንና በተገቢው ቦታ በማሰማራት እድገትን (ለውጥን) ማፋጠን ነው፤ ብሎ መውሰድ ይቻላል።፤

ሁላችንም ልንረዳው በማያስቸግር በለመድነው የቸርች ቋንቋ ቢ.ፒ.አርን

በአጭሩ ለመግለጽ ሞክር ብትሉኝ «ከእግዚአብሔር በአደራ የተቀበልናቸውን ጸጋዎች ጊዜ፣ ጉልበት፣ ብርና ወርቅ፣ እውቀት (መረጃ)ና ቁሳቁስ በግልጥነት፣ በተጠያቂነት ቁጠባና የአፈጻጸም ጥራት ስራ ላይ በማዋል የጋራ ጥቅምና እርካታን ማምጣት» ብንለው ከመርሃ ግብሩ እምብርት አላብ እምብዛም አንርቅም።

ከላይ ጠቆም ለማድረግ እንደተሞከረው የትግበራ ሂደቱ የግድ ከአንድ ነጥብ መነሳት ስለሚኖርበት ብቻ እንቅስቃሴው በአሁኑ ሰዓት እያጠነጠነ ያለው በመንግሥት ተቋማት ዙርያ ቢሆንም ቅሉ መሰረታዊ የአሰራር ሂደት ለውጥ መተግበር ያለበት ግን በራስ ተነሳሽነት እንደመረዳታችን ሁኔታ ከእግዚአብሔር በባላደራነት የተቀበልናቸው ወይም ከተፈጥሮ ያገኘናቸው ውሱን የሃብት ምንጮች ጥቅም ላይ እየዋሉ ባሉበት ስፍራ ሁሉ ማለትም በመንግሥት ተቋማት፣ መንግሥታዊ ባልሆኑ ግብረ ሰናይ ድርጅቶች፣ በግል ማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ተቋማትና በቤተክርስቲያን ድርጅታዊ ተቋም ውስጥ ሊሆን የሚገባው ይመስለኛል።

አንድን መኖርያ ቤት «ቤት » የሚያሰኘው መሠረቱ፣ ጣሪያው፣ ግድግዳው፣ መዝጊያዎቹ ... ወዘተ አንድ ላይ እንጂ እያንዳንዱ በተናጠል አለመሆኑን ማንም አያጣውምና። አገራችን ኢትዮጵያ ቤታችን ናት። የዚህች አገር የተፈጥሮ ፀጋዎች ቢያንስ በመርህ ደረጃም ቢሆን የጋራ እሴቶቻችን ስለሆኑ ልማታቸውም ሆነ ጥፋታቸው ይመለከተናል።

ወደ ራሳችን ጉዳይ ስንመለስ ቤተክርስቲያን እንደ ሕያው የክርስቶስ አካልም ይሁን እንደ አንድ የሕግ ሰውነት እንዳለው ድርጅት ከእግዚአብሔር በባለአደራነት(መጋቢነት) በአግባቡ እንድትጠቀምበት የተሰጧት ብዙ ሰብዓዊ፣ መንፈሳዊም ይሁን ቁሳዊ በረከቶች አሏት። እነዚህን ነገሮች እግዚአብሔርን በመፍራት፣ ከሙስና በመራቅ፣ ለምዕመናን ጥቅምና ርካታ አልፎም ለአገር እድገትና ለእግዚአብሔር ክብር በአርአያነት፣ በቅድስና በእውነት፣ በፍትሐዊነት ማስተዳደር

ይጠበቅባታል። በመሆኑም ከመሠረታዊ የአሠራር ሂደት ለውጡ አኳያ ራሷን ብትቃኝ፣ ቅርጽ አልባ የሚመስሉ አደራረጎችን እንደገና በማደራጀት ፈር ብታስይዝ፣ ከምድራዊ መለኪያዎች ባለፈ በሰማያዊ ሥርዓት የምትኖር መሆኗን ለማረጋገጥ እድል ታገኛለች። በብዙ የኑሮ ዝብርቅርቅ ውስጥ በማለፋቸው ምክንያት መረጃዎች በሥርዓቱ ተደራጅተው እንዲቀርቡላቸው ለሚፈልጉ ቢያንስ አኔን ለመሳሰሉት የአካል ብልቶቿ ኩራትና ድፍረት ለእግዚአብሔር ደግሞ የመክበር ምክንያት ትሆናለች፤ ራሷንም ቢሆን ሩጫን ሊያሰናክል ከሚሞክር ነቀፋ ታጸዳለች በሚል ትሁት ድፍረት በዚህ ነጥብ ዙሪያ አንድ ለማለት ወሰንሁ።

እዚህ ላይ እግዚአብሔር አስቀድሞ በለቀቀላቸው የቃሉና የመንፈሱ ብርሃን በመመራት ነገሮችን ሁሉ በአግባቡና በሚያስፈልገው ሥርዓት የሚያስኬዱ ጥቂት ቤተእምነቶችንም ይሁን ቤተክርስቲያን አጋዥ ድርጅቶችን ጥረት እውቅናና ክብር በመስጠትና ስለ እነርሱም ጌታን በማመስገን ቅኝታችንን የሚከተሉት ነጥቦች ዙሪያ ብናደርግስ? (1ቆሮ 11:31-32)

የሥራና የአገልግሎት አደረጃጀት በቤተክርስቲያን(ሉቃ 6:12-13፣ ቲቶ 1:5)

ቤተክርስቲያን የምትኖረው ለማገልገል ሲሆን አገልግሎት እንዲኖር ተገልጋይ የግድ መኖር አለበት። እኛ በምንገኝበት ዐውድ አገልጋዮቹ የሙሉ ጊዜ ሰራተኞች የሆኑና ያልሆኑ ሲሆኑ ተገልጋዩ ወገን ደግሞ በቀዳሚነት ህዝቡ ቀጥሎም እግዚአብሔር መሆናቸው ግልጽ ነው። አገልግሎታችን ልባዊ ከሆነ ህዝቡንም ይሁን እግዚአብሔርን ማርካት አለብን። ቤተክርስቲያን መትከል ብቻውን በቂ አይደለም፤ ማደራጀትም ያስፈልጋል።

ለመሆኑ ማደራጀት ስንል ምን ማለታችን ነው?። ለመልሱ ሩቅ መሄድም

ይሁን በቤተ ንባብ ክምችታችን የያዘናቸውን ዐይነ ግቡ መፃህፍት በማገልበጥ መድከም ሳይኖርብን እግዚአብሔር ለቤተክርስቲያን ክሰጠን ታላላቅ ወንድሞቻችን ምክር መረዳት ብቻውን በቂ ሊሆን ይችላል። እዚህ ላይ ዶ/ር መልሳቸው መስፍን በዚህ ነጥብ ዙሪያ የማደራጀትን ምንነትና አስፈላጊነት ሲገልጹ «መደራጀት ለሥራው የአሰራር ስርዓት ማስያዝ፣ ስራውን የሚመጥኑ ሰራተኞች መመደብ፣ ከእድገት ጋር የሚጣጣም አሰራር ተስማሚ (መዋቅር) መቅረጽ ሲሆን፣ አገልግሎትን ሥርዓት ባለው መንገድ ለመፈጸም የሚቻለው ራሷ ቤተክርስቲያን ድርጅታዊ መልክ ኖሯት ተግባሯን በሰላም ማከናወን ስትችል ነው። የአሰራር ስርዓት ማበጀት ሁከትን ለማጥፋት ይረዳል።.....» ሲሉ ምክራቸውን ለማሰውናል፣ ሰሚ ቢገኝ።

መገሻ አሳቡ ሌላ ቢሆንም መጽሐፍ ቅዱሳችንም «ነገር ሁሉ በአግባብና በስርዓት ይሁን» ይለናል (1ኛ ቆሮ 14፥40) ። መቼም ቢሆን ግርግር የሚመቸው ለማን እንደሚሆን አንስተውምና ተጨባጭ ሁኔታዎችን ከግምት ውስጥ በማስገባት ሥራዎችም ሆኑ አገልግሎቶች በአግባቡ መስመር መያዝ፣ የአገልግሎቶችና የሥራ ክፍሎች ከውጤታማነት አንጻር መደራጀት ይገባቸዋል። በአገልግሎትና በአደረጃጀት መካከል ያለው ግንኙነት በቅርጽና በይዘት መካከል ያለውን መስተጋብር የሚያመላክት መሆኑን በመገንዘብ ለውጥን በአስፈላጊ ጊዜ ለማስተናገድ የሚችል አደረጃጀትን መከተል በተውተፈተፈ አሰራር የፊጥኝ ታስሮ መውተርተር ከሚያስከትለው ዘርፈ ብዙ ጉዳት ያድነናል፤ በሰውም ይሁን በእግዚአብሔር ፊት ሞገስንና ተአማኒነትን ያጎናጽፈናል።

የሰው ኃይል/የጸጋ ስጦታ አጠቃቀም በቤተክርስቲያን (1ጴጥ 2፥9) ሰው በዋጋ ሊተመን የማይችል መተኪያ የሌለው ክቡር ሥጦታ ሲሆን፣ ለቤተክርስቲያንም ይሁን ለምድሪቱ ታላቅ በረከት መሆኑ መታወቅ አለበት (ኤር 1፡1-10) ከሙያም ይሁን ከፀጋ አኳያ ተገቢው ሰው

በተገቢው ስፍራ ሲቀመጥ ሁለንተናዊ መታነጽ፣ ትክክለኛ ያልሆነ ሰው ትክክለኛ ባልሆነ ሥፍራ ሲቀመጥ መፍረስ ይመጣል ። ይሁንና በቤተክርስቲያን ውስጥ በልዩ ልዩ ጸጋ የተሞላውንና ለመኖራችንም ምክንያት የሆነውን እግዚአብሔር በአስገራሚ ጸጋ ሞልቶ የሰጠንን ሕዝብ (አንደ ግለሰብም አንደ ጉባዔም) ከገንዘብ ምንጭነት ባሻገር ተገቢውን ሥፍራና እንክብካቤ መስጠት ይገባናል።

በተጓዳኝም በአንድ በኩል እግዚአብሔር ጦርቷቸው ለአገልግሎቱ የሚያስፈልገውን ፀጋ ወይም መለኮታዊ ብቃት ያስታጠቃቸውን እውነተኛ አገልጋዮች ከሰማይ በተሰጣቸው ጥሪ መሰረት በተገቢው ቦታቸው ላይ ማስቀመጥ፣ ኃላፊነት መስጠትና ማበረታታት ግድ ይሆናል። በአገልጋይነት የሚሰየሙ ወገኖች በዋናነት በሕይወታቸው የተገለጠ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የሚታይባቸው መሆኑ ቁልፍ መለኪያ ሆኖ ሠፊ የሕይወት ተሞክሮ እንዲሁም ተፈትኖ ያለፈ የጽድቅና ቅድስና አጭም ያላቸው ሊሆኑ ሊገባ፣ ከተቻለም በቂ የትምህርት ዝግጅት ያደረጉ ቢሆኑ አይከፋም። ለኑሯቸውም እንዳይጨነቁ የሚያስፈልጓቸውን በማሟላት አክብሮ መያዝ እንደሚገባ ነጋሪ የሚያሻው ጉዳይ አይሆንም። በሌላ በኩልም “አገልግሎት” የምንለው የሥራ መደብ ምድራዊው ኑሮ ቢገፋት፣ ቢገፋት ስላልተሳካላቸው በአገልግሎት ሽፋን እየተሰባሰቡ የሚቀለቡ የባላን ላሞች (አሞፅ 4፥1) መናኸሪያ እንዳይሆን መጣር የክርስቶስ ቤተክርስቲያን የጊዜው ፈታኝ እጀንዳ ሆኖአል። ምክንያቱም እንደ እነዚህ ያሉት ግለሰቦች ቤተክርስቲያንን ወደ ፖለቲካና ንግድ ማዕከልነት በመቀየር ክብሯን እንድትጥል ጋሬጣ የሆኑና የሚሆኑም ናቸው።

በምስባከቻችን ከተነገሩን ወጎች አንዱን ለትምህርታችን እንዲሆን እዚህ ላይ ላስታውሳችሁ። ሰውየው የቤተክርስቲያን ሽማግሌ ለሆነ አጎቱ ስራ እንዲፈልግለት ደጋግሞ ጥያቄ ያቀርባል፤ አጎት ለእርሱ የሚመጥን ምንም ዓይነት ስራ ፈልጎ ሊያገኝ አለመቻሉን ይገልጥለታል። ታዲያ

ሰውየው የዋሃ አልነበረምና « አጎቱ ለኔ የሚሆን ስራ ታጣለህ ብዬ ማመን ያስቸግረኛል፤ እንዲየው ቢታጣ ቢታጣ ወንጌላዊነት ይጠፋል? » ብሎት አረፈው፤ አይገርምም፡፡

ጌታ ለቤተክርስቲያኑ ቀብቶ የሰጣቸውን የጊዜውን እውነተኛ አገልጋዮች ከጉባኤው መካከል ጸጋቸውን ለይቶ አውቆ በስፍራቸው በማሰማራት በጉባኤዎቻችን የሰማይ መንግሥት አጀንዳ እንዲፈጸም የምር ፍላጎት ካለን የወንጌል አገልጋዮችን ምልመላና ሥምራትን እስመልክቶ የግብር ይውጣ ሥራ ከመሥራት ተቆጥቦ መለኮታዊውን መመሪያ በመከተል በአንድ በኩል የመከሩ ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ እንለምን (ማቴ 9+36-38)፡፡ በሌላ በኩል ደግሞ ሁሉም ምዕመን ባለው ፀጋ እንዲያገለግል እናስታጥቅ፤ ሁኔታዎችን እናመቻች፡፡ ያኔ ሁከት ይቆማል፤ ገንዘብ ይቆጠባል፤ የተዳፈኑ ጸጋዎች ይቀጣጠላሉ፤ የህዝቡ ሕይወት ይለወጣል፤ ቤተክርስቲያን ካሸለበችበት እንቅልፍ ትነቃለች፤ ምድሪቱ ትባረካለች፤ እግዚአብሔር ይከብራል፡፡

የጊዜ አጠቃቀም በቤተክርስቲያን (መክ 3:1)

ጊዜ ክቡር ሰጦታ ሲሆን አንዴ ሳንጠቀምበት ያለፈን ጊዜ በህይወት ዘመን ሁሉ መልሰን ልናገኘው አንችልም፤ ልክ እንደወራጅ የወንዝ ውሃ፡፡ ሁላችንም በቂና እኩል ጊዜ ተሰጥቶናልና ጊዜ እንደሌለን ልንቆጥር አንችልም፡፡ ልንሰራ እንደተሰጠን ተግባር ክብደት አስቸኳይነት ጊዜን በበጀት መጠቀም ብቻ ነው ከአኛ የሚጠበቅ፡፡

ታሪካዊ አነሳሱ በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ርቱእ አስተምህሮ ያላገኘሁለት ቢሆንም በክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ መስዋእትነትና ትንሳኤ ከጨለማ ሥልጣን የዳነ አማኝ ሁሉ የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋይ አምባሳደር መሆኑ ሳይዘነጋ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮችን የሙሉ ጊዜና የትርፍ ጊዜ በማለት ከፋፍለን እየሄድንበት ያለው አሰራር ምን ያህል ውጤታማ እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ዛሬ

እንኳን በበጎ ሕሊና መገምገም ይኖርብናል ብዬ አስባለሁ፡፡ የዚህን አስተሳሰብና አካሄድ ትርፍና ኪሣራ እመዛዝንን ለወቅቱ ተጨባጭ ሁኔታ የሚጠቅም አማራጭን ማፈላለግ ይኖርብናል፡፡ አንድ ነገር ነባር ስለሆነ ብቻ ቢያዋጣም ባያዋጣም መጠበቅ/መመለክ አለበት የሚል አመለካከታችን እንዲፈተሽ ግድ በሚሉን ተግዳሮቶች ታጥረናል ፡፡ ምክንያቱም ብዙዎችን ከማነጋገር አልፈው መሰናከያ እየሆኑ ከሚገኙት አሰራሮቻችን አንዱ በሙሉ ጊዜ ዘርፍ ውስጥ የሚደለደሉት አያሌ አገልጋዮች ጉዳይ ነው ፡፡ ከእነዚህ አገልጋዮች መካከል ጥቂት የማይባሉትን የእለት ተሰለት ውሎ ለትዝብት ያህል ብንቃኝ ግርምት ይፈጥርብናል፡፡

ለቤተክርስቲያን መባ፤ አስራት ... ይዞ የሚመጣው አንድ የቀን ሙያተኛ ወይም የፋብሪካ ወዛደር ወይም የቢሮ ሰራተኛ የእለት ኑሮውን ለማሸነፍ በየቀኑ 8 ሰዓት መድከም ሲጠበቅበት/ሲኖርበት፤ ሙሉ ጊዜዬን ለአገልጋይነት ሰጥቻለሁ ከሚሉን ግን በቀን 4 ሰዓት እንኳን በታማኝነት በአገልግሎት ላይ የሚያሳልፉት ስንቱ እንደሆኑ ቤት ይቁጠረው፤ እኛም እናውቃቸዋለን፡፡ አንዳንድ ባለሙሉ ጊዜዎች አመዛኙን ሰዓታቸውን ሥራ ፈትተው ሲገዝኑ የሚያሳልፉት መሆኑ የአደባባይ ምስጢር ከሆነ ውሎ አድሯል ፡፡ “ሥራ ፈት መነኩሲት ቆጧን እየቀደደች ስትሰፋ ትውላለች” ነው የተባለው? ፡፡

ሁሉም ስለማያንጽ ዝርዝር ነገሮችን ለጊዜው መተውን ብመርጥም አንዳንዶች “አገልጋይ” የሚለው ስያሜ በሰጣቸው ሽፋን/ድፍረት፤ ዕውቅና፤ የቤ/ክ ውክልና ተጠቅመው ያለ ባለቤቱ ፈቃድ በግለሰቦች የግል ጉዳይ ሳይቀር በርግደው እየገቡ በማተራመስ ላይ መገኘታቸው የእለት ተእለት ገጠመኛችን ሆኗል፤ በዚህ አቅጣጫ ያጋጠሙኝን ብዙ አስቂኝ እውነተኛ ታሪኮች ልንገራችሁ እችላለሁ፡፡ “በዙሪያችን ምን እየሆነ ነው?” የሚል ጠያቂ ሲነሳም ዕኩይ ድርጊታቸው እንዳይገለጥ በቤተክርስቲያን ውስጥ ወሬ እየፈጠሩ በማሰራጨት ወንድምን ከወንድም በማናከስ፤

በማሳደድ፣ የተቀቡ የእግዚአብሔር ሰዎችን ጸጋ በማስጣል ላይ የሚገኙ መኖራቸውን እንደ እግዚአብሔር ቃል ምሥጢር መጋቢ በዚህ አጋጣሚ ሳይጠቅሱ ማለፍ ግን አሁን በመንግሥተ ሰማይ ሥርዓት የሚኖሩ ያህል የሚሰማቸውን ቅኖች ከአደጋ አስመጠበቅ ይሆናል።

ይህ ሁሉ ለምን ሊከሰት ቻለ? ብንል፣ ባላቸው ሰፊ ጊዜ በአንድም ይሁን በሌላ ምክንያት የሚያከናውኑት ዓላማ/ተግባር፣ የሕይወት ግብ ስለሌላቸው ነው የሚለው ከመልሶቹ አንዱ ሊሆን ይችላል።

ሌላው ቁምነገር የወንጌል ስራ ከሙሉ ጊዜ ጊዜ ይልቅ ሙሉ ሕይወት ሊሰጠው የሚገባ ክቡር ጥሪ ስለሆነ ከጊዜ ጋር አፋትተን ልንመለከተው የሚገባ አይመስላችሁም ? ። እንዴት እውን እናድርገው? ለምንል ምናልባት ከመፍትሔ አማራጮች አንዱ ሊሆን ይችል እንደሁ ብዬ በግሌ የምሰነዝረው አሳብ፡- መለኮታዊ ጥሪ፣ ለእገልግሎት ተጨማሪ ጊዜ እንዲሁም ፈቃደኝነት ያላቸው በመካከላችን እያሉ እንደሌለ የተቆጠሩ ባለራዕይ ወጣቶች! ነጋዴዎች! ሕግ ባለሙያዎች! መሐንዲሶች!

ዶክተሮች... ወ.ዘ.ተ. መደበኛ ተግባራቸውን ሳያቋርጡ በውስጣቸው በሚታየው ዝንባሌ/ሽክም መሠረት በቤ/ክ እየተጠሩ በይፋ ለእገልግሎት ቢሮዎች ቢሾሙስ ምን ይሆናል? ። ማለቱ እንደ ጥሪያቸው ተለይተው ወንጌላዊ፣ ፓስተር፣ ነቢይ... ቢባሉስ እግዚአብሔር ይቆጣ ወይስ ይደሰት ይሆን? ። ከተሞክሮ እንዳስተዋልኩት አንዳንድ ሽማግሌዎች እድሉ ቢሰጣቸው ከአንዳንድ “መጋቢዎች”ና ሌሎች ሙሉ ጊዜ ተብዬዎች የተሻለ ሽክም፣ መስጠትና መቀጣጠል እንደሚታይባቸው ደፍራ መመስከር እችላለሁ።

የተንዛዛ የጊዜ አጠቃቀም ከላይ ከዳሰስነው ባሻገር በግል ቀጠሮአችን ጊዜም በእጅጉ ይንጸባረቃል። መለኪያችን ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ ባህል እንዲሆን በመምረጣችን ዳተኝነት/ቀጠሮ አፍራሽነት ይታይብናል። ይሁንና ቀድመን መገኘት ለቀጠሮናቸው ሰዎች ያለንን ፍቅርና አክብሮት መግለጫ አጋጣሚ፣ የራሳችንም መሰልጠን የሚፈተንበት ዕድል

መሆኑን እውቀን ልንታረም የሚገባ ይመስለኛል።

ለጊዜ/ሰዓት ዋጋ የማንሰጥ መሆናችን ለፕሮግራም ስንሰበሰብም በእጅጉ ይንጸባረቃል። ሰ4 ሰዓቱ አምልኮ ጊዜ ማራኪ የቴሌቪዥን ፕሮግራሞችን ቢከመኩሙ ቆይቶ ከቤት 5 ሰዓት ላይ መነሳት ልምድ እየሆነ መምጣቱ አሌ አይባልም። ምንም እንኳ ምሳሌ ልንሆን ይገባን የነበርን ሰዎች/ፕሮግራም መሪ፣ አገልጋይ ሁላ/ ሰዓት አክብረን ባንገኝም፣ ፕሮግራሙንም በሰዓቱ ጀምረን በሰዓቱ ለመጨረስ ታማኝ ልንሆን ሳንችል ቀርተን ምንም ጠብ የሚል ነገር ላይኖር ነገሩን ብናንዛዛውም፣ አንተና አንቺ የእግዚአብሔር ሰው ግን ለጌታ ልታሳይ የሚገባህን ታማኝነት ማጉደል አይገባም። አልፎ አልፎ ግርምት የሚፈጥርብኝ አንድ ትዝብት ደግሞ እጅግ ዘግይተው በሞተ ሰዓት ይመጡና፣ ጸሎትም አቋርጠው ቢሆን ገፈታትረው ይገቡና ፕሮግራሙ አልቆ ቡራኬ እንኳ ሳይቀበሉ በጥድሬያ ወጥተው የሚሄዱ አንዳንድ ወንድሞቼና እህቶቼ ጉዳይ መሆኑን ሳልጠቁም አላልፍም። በፈጠረን! ለመጉደል አንቸኩል።

በአጠቃላይ ለጊዜ ያለን አመለካከት መፈወስ አለበት። አንዳንዴ እንኳ እውነተኛች ልንሆን ከተገባ በጊዜ አጠቃቀም ረገድ ሌሎች ምናልባትም አብላጫ ቁጥር ሊኖረን ከሚችለው ጴጥሎዎች የሚማሩት አንዳች ነገር ያለ አይመስልም። ቀጠሮ ያለማክበር ትልቅነትን ወይም መንፈሳዊነትን አያመለክትም ። ሊፈተሽ የሚገባው ሌላው ችግራችን አንድን ጉዳይ በአስፈላጊ ጊዜ ውስጥ ላለመቁረጥ በእንፀልይበት ሽፋን ዛሬ ነገ እያልን የምናሳየው ፈራተባ ወይም ዳተኝነት ነው ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን አንጸልይበትም ደግመን ልናስበው እንኳን አንፈልገንም፣ በማያስፈልግ ቆይታ ነገሩን እንቀብረዋለን እንጂ። የትውልዱን እጣ ፈንታ ሊወስኑ የሚችሉ ምን ያህል እውነተኛ ራዕዮች በዚህ አካሄድ ከስመው ቀሩ?።

የገንዘብ አጠቃቀም በቤተክርስቲያን (ማቴ. 6፥24)

ገንዘብ የገበያ ግንኙነትንና የመገበያየት ሂደትን (Business Transaction)

ቀላል ለማድረግ በፋብሪካ የሚመረት ሽቀጥ ወይም ቁሳቁስ ነው። የገንዘብ መፈጠር ዓላማ ሰዎችን ለማገልገል ሲሆን ፣ ሰው ግን የማይረካ መሻቱን እየተከተለ መስገብገብ ሲጀምር ገንዘብ የአገልጋይነቱን ሚና ትቶ አሸቆጥቁጦ የሚገዛ ጌታ መሆኑ አይቀሬ ነው። ሰውጡ ያለው በሰውየው አእምሮ ወስጥ እንጂ በወረቀቱና በሶልዲው ላይ እንዳልሆነ ማስተዋል ይገባል። /1ኛ ጢሞ6:10/

በቤተክርስቲያን ውስጥ የገንዘብ አስተዳደር ከፍተኛ ፈተና ላይ መውደቁ አጠያያቂ አይደለም። ማናቸውንም ሥራ ለመስራት አገልግሎትን ለመፈጸም ገንዘብ አስፈላጊ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃልም ስለሚያስተምር በመባ፣ ምጽዋት፣ አሥራትና የፍቅር ሥጦታ ገንዘብ ከምዕምኑ ይሰበሰባል። ሕዝቡ ጥሮ ግሮ ያፈራውን ብርና ወርቅ ለእግዚአብሔር ሥራ የመስጠት ኃላፊነቱን ሲወጣ፣ ገንዘቡን የሚሰበስበው ክፍል ደግሞ ገንዘቡ በትክክል ገቢ ለመሆኑ ሕጋዊ ደረሰኝ መስጠት፣ ለተሰበሰበለት ዓላማ ብቻ መዋሉን፣ በጥንቃቄ መጠበቁን የሚረጋገጥ ወይም ፍትሕዊ በሆነ መንገድ የማስተዳደር ግዴታ አለበት።

በገንዘቡ ላይ መወሰን አለያም ገንዘቡን አውጥቶ መመንዘር ወደሚቻልበት ሥፍራ በየትኛውም አካሄድ ልድረስ ማስተዋል ያለብኝ እንደ ነገር የግል ሐብቱ አይደለም። ከግል ሰንዱቂ ቀይ ሳንቲም ለማውጣት ወኔም ፍላጎትም የሌለኝ ሰው አመራር ላይ ስመጣ አባዝራው ብሆን ግብዝ ነኝ፤ ግብዝ ነህ። ጥንቃቄ ይጠብቅሃል ማስተዋልም ይጋርድሃል የሚለው ጥቅስ እዚህም ላይ መስራት አለበት /ምሳ 2+11/። ወደ ቤ/ክ ካዝና የሚገባው የትኛውም ብር በቀዳሚነት መዋል ያለበት ወንጌልን ለሰዎች ለማድረስና በወንጌል አውነት ተሸንፈው እጅ የሠጡትን ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት ለማድረግ እንጂ ሠብብ እየፈለጉ ደግሞ ለመብላት መሆን የለበትም።

በአገልግሎታችን የሰውን ሁለንተና መድረስ እንዳለብን አጠያያቂ ባይሆንም በዘፈቀደና በከንቱ ወዳሴ ወይም በቲፎዞ ብቻ እየተለየ

ከሚሰራበት ብልሹ አካሄድ ወጥተን ጽድቅን መከተል አለብን። ሌላው አትኩሮትን ጠያቂ ነጥብ ገንዘብ ቤቱን ያልተሰራባቸውን የገንዘብ መቀበያ ደረሰኞች እየባጩቁ ወይም ሙሉውን ጥራዝ ሸሽገው ለግል ጥቅማቸው ወይም ለሌላ ዓላማ ለማዋል ከሚያደቡ የውስጥ ቀበኞች/“አገልጋዮች”/ በአይነ ቁራኛ መጠበቅ ግድ ይሆናል። ድርጊቱን ፈጽመው የተገኙ/የሚገኙ ግለሰቦችንም በስውር ከአገልግሎት ማገድ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ከውድቀታቸው እንዲማሩ ለጉባዔውም መገለጥ ይኖርባቸዋል።

አንዳንድ ልምዶች እንደሚያመለክቱን ለህንፃ ግንባታ ወይም ለወንበሮች ግዢ በቤተክርስቲያን ስም የሚሰበሰብ ገንዘብ በምንም ዓይነት ምክንያት “አገልጋይ” በሆኑ ግለሰቦች እጅ ወይም ለብልሹው አሠራር ታማኝ በሆነ ሌላ ግለሰብ ስም መሰብሰብም፣ የባንክ ደብተር ተከፍቶ መቀመጥም የለበትም። በተቋሙ ስም እንጂ። ክርስቲያን እዲተሮች ለእግዚአብሔርና ለሕዝቡ ያለባችሁን ተጠያቂነት አስቡ።

የቁሳቁስ/ንብረት አጠቃቀም በቤተክርስቲያን (ዕዝ 2+68-69፤ 8+ 24 -30) በብሉይ ኪዳን መገናኛ ድንኳን ወይም ቤተመቅደስም ይሁን በአዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን ውስጥ ገንዘብን ጨምሮ የተለያዩ አገልግሎትን የሚደግፉ ቁሳቁስ ንብረት መጠቀም የነበረና ያለ ልምድ ነው። ከሕዝቡ የሚሰጡ ዕቃዎች በትክክል በመዝገብ መያዝና ለተሰጡበት ዓላማ እንዲውሉ ማድረግ ያሻል። ግዢ መፈጸም ሲያስፈልግም አግባብ ባለው የግዢ አፈጻጸም ሥርዓት በግልጽ በማወዳደር መከናወን ሲገባው፣ በተለይም የገንዘብ እንቅስቃሴውን ተቀባይነት ባለው የሂሳብ አሰራር መንገድ ማስኬድ እጅግ አስፈላጊ ነው። በተጓዳኝም የወንጌል አገልጋዮች ከግዢ ሥራ አከናዋኝነት ነጻ ሊደረጉና ጥሪ አለን በሚሉበት ተግባር ላይ ብቻ እንዲያተኩሩ ሊበረታቱ ይገባል፤ ቢፈልጉትም እንኳ። ከመንፈሳዊ አገልግሎት ጋር በተያያዘም ገንዘብ ውጪ መደረግ ሲኖርበት

በዲቁና አገልግሎት በኩል ሊስተናገድ ያሻል። የአሠራር መሥመር መዘርጋቱ ደስ ሊያሰኝን እንጂ ተዓማኒ ሆኖ ከመገኘት ወይም አለመገኘት ጋር እያቆራች አምባገነን ለመፍጠር ለበብ ሊሆን ጨርሶ አይገባም። በቤቱ ለምጠቀምባቸው ቁሳቁሶች ከማደርገው ያነሰ ጥንቃቄ ለእግዚአብሔር ቤት እቃዎች ባሳይ መልካም አይሆንልኝም። ቀላል ምሳሌ ብንወስድ በመኖሪያ ቤቱ የምጠቀምበትን ቴሌቪዥን በተሻለ ብቀይር ድሃ እንዲጠቀምበት አውጥቼ ለመጣል ወይም ጌታ ለሞተለት ለአንዱ ወገኔ አንስቼ ለመስጠት ጭንቅ ጭንቅ እንደሚለኝ ሁሉ በቤተክርስቲያንም ንብረት ላይ ተገቢውን ጥንቃቄና ቁጠባ ማሳየት ያሻል።

ይህ ቀዳዳ ሲደፈን በዕቃዎች ግዢ ስም የሚፈሰሰው ገንዘብ ቅድሚያ ሊሰጣቸው ለሚገቡ ሌሎች ጉዳዮች ይውላል፤ ምዕመኑም ለዚህና ለዚያ እየተባለ በየሰንበቱ ከሚጎርፍለት የገንዘብ ጥያቄ ለአፍታም እንኳ ቢሆን ፋታ ያገኛል።

የመረጃ አጠቃቀም በቤተክርስቲያን (1ኛ ቆሮ 14፥20 ፣ 1ኛ ጴጥ 4፥7) ዓለም በመረጃ መረብ ተያይዛለች። ሩቁ ቀርቧል። ቤተክርስቲያን በዓለም ውስጥ እየኖረች ዓለምን ማገልገል ተልእኮዋ እንደመሆኑ ሥልጣኔው ከደረሰበት ሁኔታ ጉጂውን ከጠቃሚው ለይቶ ራስንም ሌሎችንም ለመጥቀም ጊዜ ያለፈበት አስተሳሰብን፤ አደራረግን መቀየር ለገን ቀጠሮ ሊያዝለት አይገባም። በአገልግሎት ውስጥ የምናደርጋቸውን ነገሮች ለምንና አንዴት እንደምናደርጋቸው ከመለምት/አቦስጡኝ ባለፈ በእውቀትና ምክንያት ላይ መመስረታችንን በውጪም በውስጥም የምናገለግላቸው ሰዎች ማወቅ ይሻሉ። ግልጥነት መስፈን ይገባዋል ማለት ነው።

በአንድ በኩል በአንድ ቤተሰብ፤ በአንድ አባት፤ ልጆች መካከል የጎሪጥ መተያየት ጥርጣሬና አለመቀበል እንዲሁም ሃሜት የማከሰተው፤ በሌላ በኩል ደግሞ አምባ ገንንነት ሊሰፍን የሚችለው ነገሮች ሲደበሰበሱ፤

ድብቅነት ሲሰፍንና የነገሮችን ትክክለኛ ገጽታ ማሳየት ሲላንን በመሆኑ ቢያንስ ቢያንስ ሁሉንም የቤተሰብ አባላት በሚመለከቱ እጅንዳዎች ዙርያ ግልጥ አሰራርን በመፍጠር ሰላምን፤ ፍቅርን፤ መተማመንንና መደጋገፍን ጠብቆ ማቆየት እንደሚሻል መገመት አያዳግትም። ታሞ ከመማቀቅ አስቀድሞ መጠንቀቅ እንዲሉ (ኤፌ 2፥ 19፥4፥3)።

ለመረጃ ቅርብ መሆን ከሚያጎናጽፈን በረከቶች አንዱ እውቀት ነው። እውቀት ገንዘብ ላደረገው ሰው እግዚአብሔር ከሰጠን ታላላቅ ጸጋዎች መካከል ይመደባል። መንፈሳዊም ይሁን ዓለማዊው እውቀት አእምሮን ያሰላል፤ አስተሳሰብን ፈር ያስይዛል፤ አመለካከትን ይቀርጻል። በእውቀት መታነጽ ስለራሳችንም ይሁን በዙሪያችን ስላለው ዓለም የሚኖረንን ግምት በተወሰነ ደረጃም ቢሆን ፣ ሚዛናዊ የማድረግ ብቃት ይሰጠናል። መሃይምነትም ይሁን ማይምነት ጨለማ ነው። ከጨለማ ጋር አንደራደር፤ ጌታ ከጨለማ ሥልጣን አድኖናል። ስለዚህ እውቀትን ሊሰጠን የሚችለውን የትኛውንም ጤናማ የመረጃ ምንጭ ለአገልግሎታችን ስኬታማነት መጠቀምን እንጀምር። ነፍስ እውቀት የሌለባት ትሆን ዘንድ መልካም አይደለም ተብለናል (ምሳ. 19፥2) ።

ከዚህ በላይ በአጭሩ ለመቃኘት ከሞከርናቸው እውነታዎች አኳያ የመሰረታዊ የአሠራር ሂደት ለውጡ ነፋስ በመካከላችን እንዲነፍስ ልንፈቅድለት አይገባም ትላላችሁ?። እግዚአብሔር አንድንለወጥ ይሻል፤ እኛም መለወጥ እንዳለብን በግማሽ ልብም ቢሆን ማሰባችንም ይሁን መጸለያችን አልቀረም። ካልተለወጥን የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ ማወቅም ይሁን መለማመድ አንችልም (ሮሜ 12፥1)፤ ለመለወጥ ደግሞ ከሁሉም በላይ እስትንፋስ መለኮት የሆነ ህያው ቃሉና መንፈስ ቅዱስ ተሰጥቶናል። ይሁንና ዛሬም ሥጋ ለባሽ በመሆናችን የመጀመሪያውን አማራጭ ማለትም እንኖርበት ዘንድ በፈጣሪያችን የተቀመጠልንን ደረጃ ልንደርስበት አንችልም እያልን ማመካከታችንን የምንቀጥል ከሆነ ደግሞ መሠረታዊ የአሠራር ሂደት ለውጡ ቢያንስ ሥራን እወድዳለሁ ወይም

ሥራ ክቡር መሆኑን እንዘባለሁ በሚል በማናቸውም ሰው ልክ የተሰፋ ተጨማሪ ምርጫ ሆኖ ቀርቦልናል። ጥያቄው ለእግዚአብሔር ክብር እና ለሰዎች ጥቅም እንለወጥ? ወይስ ራሳችን የገነባነው ክብራችን! ስማችን! ጥቅማችን እንዳይደፈር በምንፈጥረው አምባ ጓሮ ስንናወጥ እንኑር? መሆን አለበት።

ማን ያውቃል? (ለክብሩ መገለጫነት ብንፈለግስ)

ጊዜው በ460 ዓ.ዓ ገደማ ሥፍራው ደግሞ በፋርስ ግዛት አዲ ውስጥ የነገሥታቱ የክረምት ማረፊያ በነበረችው ሱሳ በተባለች ከተማ ነበር። አርጤክስስ የተባለው ንጉሥ ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ በመቶ ሃያ ሰባት አገሮች ላይ የነገሰበትን ሶስተኛ ዓመት ክብረበዓል ተከትሎ በቤተመንግስቱ ውስጥ ያልተጠበቁና ድንገተኛም የሚመስሉ ሁኔታዎች ተከስተዋል፤ ሹም ሽርም ተክናውኗል።

በዙፋኑ ዙሪያ፣ በቤተ መንግስቱ ቅጥር ጊቢም ይሁን በከተማይቱ የተደበላለቀ ስሜት ያለመረጋጋትና ጥርጣሬ ሰፍኗል። ያ ቅልጥ ብሎ የሰነበተ በዓል ሳያምርበት እንዲያልቅ ፈተና ተጋረጠበት። ንጉሥ የስሜቱ ግለት ጫፍ ሲደርስ ንግሥት አስጢን ተገልጣ ውበቷ እንደ ንጋት ጮራ ሲፈነጥቅና ፍጥረትን ሲያስደምም መመልከት ፈለገ። ንግሥት ግን ምን እንደነካት ሳይታወቅ በንጉሡ ትዕዛዝ ትመጣ ዘንድ እምቢ አለች። ንጉሡም እጅግ ተቆጣ፣ በቁጣውም ተናደደ።

ይህ ስህተት መቀጣት ነበረበት። እንደ ሕጉ የምናደርገው ምንድር ነው? ሲል ንጉሥ ነገር አዋቂዎችን ጠየቀ። እናም ንጉሡንና አዛውንቱን ደስ የሚያሰኝ አንድ ምክር ፈለቀ። ንጉሥ ቢፈቅድ አስጢን ወደ አርጤክስስ ፊት ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትገባ፣ ንግሥትነትዋም ከእርስዋ ለተሻለችው ለሌላይቱ እንዲሰጥ፣ ሕጉ እንዳይፈርስም በፋርስና በሜዶን ሕግ እንዲጸፍ ብለን እዘን ፋይሉን ዘግተናል። አዲዎስ።

በዚህ ምስቅልቅል መካከል አንዲት እውነተኛ ማንነቷ ለጊዜው የተደበቀ ግን በሚያዩለት ሁሉ ዓይን ሞገስ ያገኘች ሴት ወደ ዙፋን ብቅ አለች፤ ሐደሳ ወይም አስቴር የተባለች።

ተከትሎም ንጉሡን ገድሎ መፈንቅለ መንግሥት ለማድረግ የተጠነሰሰ ሴራ ሲከሸፍ፣ ሳይታሰብም አዲስ ጠቅላይ ሚኒስትር መሾሙ የወቅቱን

ፖለቲካዊ ትኩሳት እንድንገነዘብ ብርሃን ይፈነጥቅልናል። በአጭሩ ሠፈሩ ቀውጢ ሆኗል ። ከጠቅላይ ሚ/ር ሐማ ሹመት ጋር ተጣምሮ የንጉሡ ባሪያዎች ሁሉ ተደፍተው ለሐማ እንዲሰግዱ በወጣው አዋጅ መሠረት ሁሉ ሲሰግድ እንድ ሰው ግን ይህን ትዕዛዝ መፈፀም ቸግሮት እንመለከታለን ፤ እርሱም መርዶክዮስ ነበር ። ይህም መርዶክዮስ በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ቤተሰቦቻቸው በምርኮ ተግዘውባቸው በባዕድ ምድር ከተወለዱት አንዱ ሳይሆን እንዳልቀረ ድርሳናት ያመለክታሉ፤ የክፍሉ ምንባብም ፍንጭ ይሰጠናል (አስ.2: 5-7)።

እድሉን ካገኘሁ ዘንድ እዚህ ላይ አንድ ነገር ልጠቁም ፤ ...«በንጉሡ በር ተቀምጦ ነበር...» የሚለው ሐረግ በኢትዮጵያዊኛ ባህል ለመፈታት በመሞከሩ መርዶክዮስን እንደ አንድ ምስኪን ደጀ ጠፂ፤ አልፎ ተርፎም እንደ ለማኝ አድርገን ስንቆጥረው መቆየታችን ተገቢ አይመስለንም ። ሌላው ቀርቶ እኛ ሰባኪዎችም እንኳ ለዚህ የግንዛቤ ሕፃን በመጋለጣችን ሐማ ያንን በደጃፍ የተጣለ ወንድም ሊያጠፋው ተነሳ በሚል ስብከታችን የታዳሚያችንን አንጀት የሚበሉ ስብከቶች ስናቀርብ መቆየታችን እሙን ነው ። የሐረጉ ትክክለኛ ፍቺ ሊገኝ የሚችለው ግን ምንባቡን ለዐውዱ ትኩረት ሰጥቶ በማጥናትና ታሪኩ ከጥንት ከተሞች ሁኔታ ጋር ተዛምዶ ሲታይ መሆኑን ልብ ማለት ይገባናል። የጥንት ከተማ መግቢያ በሮች ዋነኛ የንግድና የችሎት ተግባራት ማከናወኛ መዕከል የነበሩ ሲሆን ፤ መርዶክዮስ በንጉሡ በር ላይ መቀመጡ መገለጹ በአርጤክስስ አስተዳደር ውስጥ ሥልጣን ከነበራቸው ሹማምንት አንዱ መሆኑን ያሳያል፤ እንጂ ሌላ ድብቅ መልእክት የለውም ። ክፍሉ ...በንጉሡ በር ያሉት የንጉሡ ባሪያዎች ሁሉ ተደፍተው ለሐማ ይሰግዱ ነበር... (አስ.3:2) የሚለውን ልብ እንበል።

ገበታና ታራ የተባሉት የንጉሡ ጃንደሮችን ሴራም ይሁን ሐማ ለግምጃ ቤቱ የመዘነውን ብርና (አስ.4: 7) የአዋጁን ቅጂ ማግኘቱም ይህንን ዕውነታ ይጠቁመናል ።

ታዲያ መርዶክዮስ ለሐማ መስገድ ለምን ተፀየፈ ? ይህንን በማድረግስ የንጉሥን ትዕዛዝ መተላለፍና አደጋ በራሱ ላይ መጋበዝስ ምን አስፈላጊው?። በዘጸአት 20:4 ላይ ...በላይ በሰማይ ካለው ፤ በታችም በምድር ካለው፤ ከምድርም በታች በውሃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ የተቀረጸውንም ምሥል ለአንተ አታድርግ አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውምም...የሚለውን መለኮታዊ ትዕዛዝ እስከ ይሆንን?። የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች ሚዛን የሚደፉ አሳብ አድርገው የሚያቀርቡልን ምክንያት አጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ አማሌቃዊ ስለነበረ ነው ይለናል ። አማሌቅ ደግሞ የቱንም ያህል ጊዜ ከፍ ከፍ ቢያደርገው ከአይሁዳዊ ስግደት ሊቀበል እንደማይገባው ስለተረዳ መርዶክዮስ ተደላድሎ ሳይናወጥ ተቀመጠ ።

አማሌቅ የአይሁድ ታሪካዊ ጠላት ነበር ፤ ነውም (ዘጸ. 17:8-18 ፤ 1ኛ ሳሙ. 15: 1-3) ። እሥራኤል 430 ዓመታትን ከፈጀ አስጨናቂው የምድረ ግብጽ ባርነት በአምላኩ ጽኑ እጅ ነጻ ወጥቶ ወደ ተስፋዪቱ ምድር ጉዞ ሲጀምር በዚህ አታልፍም ምድሪቱንም አትወርስም ብሎ የተገዳደረው ሕዝብ ቢኖር የመጀመሪያው አማሌቅ ነበር። ይህም አማሌቅ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ለተነሱ ክፉ ኃይሎች ሁሉ ምሳሌ ወይም ወካይ ሆኖ ተቆጥሯል ፤ የነገሩ ቁልፍ ይኸውና ። በመጽሐፈ አስቴር ውስጥ የምናስተውለው ጦርነት መርዶክዮስ እስራኤልና እግዚአብሔር በአንድ ጎራ ፤ ሐማ አማሌቅና ዲያቢሎስ ደግሞ በሌላ ግንባር ቆመው የተፋጠጡበት ዐውደ ውጊያ ነው ።

መጽሐፍ ቅዱሳችን ይህንን ትግል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም እስኪመጣ ድረስ የሚቀጥል እውነታ እንደሆነ ተረድተን ሁልጊዜ ዝግጁና ንቁ ሆነን እንድንገኝ ይመክረናል (1ጴጥ. 5:8)። በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ከዚህ ዕድል ነጻ ሊሆኑ አይችሉም ። ነገሩ በግል ምርጫ ላይ ስለሚመሰረት እኛ የአዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን በተናጠልም ሆነ በወል ከዚህ ዕጣ ፈንታ ማፈንገጥ

ወይም አለማፈንገጣችንን መፈተሽ ይኖርብናል። መከራ ሥደት እጦት ወይም ጊዜአዊ አለመሳካት የሐጢአተኝነት ምልክቶች እንደሆኑ መቁጠር ማቆም አለብን፤ ቅሬታዎች ወይም ትሩፋን (Remnants) ከእነዚህ የሕይወት ቋያዎች ውስጥ እንደ ትንታግ ተነጥቀው የሚወጡ የጌታ ልጆች ናቸውና።

መርዶክዮስ ተደፍቶ ሥግደት አለመስጠቱን የተመለከቱና ይልቁንም በአገር አማን ወቅት እይሁዳዊ መሆኑን ነግሯቸው የነበሩ የንጉሡ በር የሚገኙ ሌሎች ባሪያዎች የንጉሡን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋለህ? እያሉ ዕለት ዕለት ወተውቱት። በእምቢታው ሊጸናም አሳበቁበት፤ እበላ ባዮች ለሐማ አሳልፈው ሰጡት። እስኪ ምን አገባቸው? ዝም ብለው የራሳቸውን ስግደት አይፈጽሙም፤ የራሳቸውን ቢዝነስ አያጣጡፋም ብለን መጠየቃችን መቼም አይቀርም። ያም ሆነ ይህ ግን አደረጉትና ለአዲሱ ሹም ታማኝነታቸውን መግለጫ አጋጣሚ ሆነላቸው። ሐማም የዋዛ ሰው አልነበረምና ነገሩን መርምሮ ከደረሰበት በኋላ ለመልስ ምት ተዘጋጀ። እጅግ ተቆጣበት። ለዓይኑ ጠላው፤ እርሱን ብቻ ሳይሆን ዘሩንም ጭምር ተፀየፈው፤ እነርሱን አጥፍቶም ለሌሎች መቀጣጫ ሊያደርጋቸውም ታጥቆ ተነሳ።

ሥልጣኑና ገንዘቡ ከጨለመ ልቦናው እንዲሁም ከመንፈስ አባቱ ከሠይጣን ጋር ተባብረው በሰጡት ኃይል ሄራውን አቀነባብሮና ለንጉሠ ነገሥቱ ተቆርቋሪ መስሎ “እንድ ሕዝብ” በሚል ሽፋን በንግሥት አስቴር አገላለጥ ልጠቀምና የኪዳኑ ሕዝብ ለመጥፋትና ለመገደል ለመደምሰስም የተሸጠበትን ሕግ አወጣ። በንጉሡም ቀለበት ታትሞና ቀኑ ተቆርጦ አዋጁ በመቶ ሃያ ሰባቱም አገሮች ተበተነ ጅምላ እልቂት (Genocide) ሲፈፀም ማለት ይመስለኛል። በጣም የሚገርመኝ ነጥብ ግን በክሱ ውስጥ የመርዶክዮስ ስም አለመጠቀሱ ነው። አላስፈላጊ ጥያቄ ያጭራላ። እስኪ በእርጋታ ይጣራ ይባል ይሆናላ?፤ ጭፍን ጥላቻውን እርቃን የሚያስቀር አንዳች እውነት ይገለጣላ?።

ሐማ ናላው በቁጣ ተበጥብጦ ጥቂት ቆም ብሎ ለማሰብ አቅምም ፋታም በማጣቱ በእሣት መጫወት ጀመረ።

ለክብር መቋመጥ፤ በስውር መስገብገብና መቅናት ከዚያ ዘመንና ሥፍራ በላቀና በረቀቀ መንገድ ዛሬና እዚህ በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ተንሰራፍቶ ባለበት መገኘታችንን ማናችንም ብንጭን ማስተባበል የምንችል አይመስለንም።

ንጉሡና ሐማ ለጤናችን እያሉ ውሃ ሊወሳስዱ ሲቀመጡ ከተማይቱ ሱሳ ግን ተደናገጠች (እስ. 3:15)። ለምን? ምን አገኛት? ። አንዳች ፍርሃት ከሠማይ ወደቀባት። ወትሮስ በእግዚአብሔር አሳብና እጀንዳ ላይ እምሃ ምን ሠላም ይኖራል? በየትኛውም ጊዜና ሥፍራ ይህንን መንገድ ለሚመርጡ መሠሪዎች የተወሰነላቸው ብድራት በሕይወትም ሆነ በአገልግሎት ሞገዱ የሚተምም የተናወጠ ባሕርን መሆን ወይም መምሰል ነው። አመጸኞች ራሳቸውንም ሕዝቡንም ባልተጠበቀ ድንጋጤ ውስጥ ጣሉት። ሁልጊዜም እንዲሁ ይሆናል። መርዶክዮስና እይሁድ ሁሉ የተደረገውን ባወቁ ጊዜ ራሳቸውን በአምላካቸውና በፍጥረትም ሁሉ ፊት በግልጥ አዋረዱ።

መርዶክዮስም ለአስቴር ጥብቅ መልዕክትን ላከባት ወደ ንጉሡ ገብተሽ ስለ ሕዝብሽ ትለምኚውና ትማልጂው ዘንድ አዝዝሻለሁ አላት። መጀመሪያ ላይ ስትሰማው ነገሩ አንቀጠቀጣት ብርክም ያዛት፤ መላ ያጣ ጉዳይ። እርሱ ከላይ የተጠቀሰውን የንጉሥን ሕግ ላለመታዘዝ መርጦ እዚህ ጣጣ ውስጥ ተዘፈቅን፤ አሁን ደግሞ እኔም ሌላ የንጉሥን ሕግ እንድጥስ ይጋብዘኛል። ባልታዘዘው ሕዝቤ፤ ታዝዢ ብገባ ደግሞ የገዛ ሕይወቴ እያለች ስታመነታታ ሳለ የጨከነና ቁርጥ ያለ ምናልባትም ከውሃ የቀጠነ ሌላ ትዕዛዝን በድጋሚ ሰደደላት።

ልጅ አስቴር ሆይ ስሚ! “አንቺ በንጉስ ቤት ስለ ሆንሁ ከእይሁድ ሁሉ ይልቅ እድናለሁ ብለሽ በልብሽ ብታስቤ፤ በዚህ ታሪካዊና ወሳኝ ጊዜ የተሰጠሽን ተልዕኮ ወይም መልካም ዕድል መወጣትን ቸል ብትዩ

ዕረፍትና መዳን ለአይሁድ ከሌላ ሰፍራ ይሆንላቸዋል፤ እንደና የአባትሽ ቤት ግን ትጠፋላችሁ፤ ደግሞስ ወደ መንግሥት የመጣሽው እንደዚህ ላለው ጊዜ እንደ ሆነ ማን ያውቃል ?” የሚል (እስ. 4:13-14) ፡፡ ጉድ ፈላ ፤ የጊዜው አንገብጋቢ አጀንዳ ፍንትው ብሎ ታያት፡፡ ሲገባት ለካስ ነገሩ እህል ውሃ የማያሰጥ የመኖር ወይም አለመኖር ጥያቄ ነው፡፡

ጊዜውን ወይም የጊዜውን ተጨባጭ ሁኔታ አለመረዳትን ሊወዳደር የሚችል ዕውርነት ወይም ምስኪንነት ይኖር ይሆን ? ዘመንን የማያስተውሉ በሚሰራበት ሰዓት ያንቀላፋሉ፤ በሚዜምበት ወቅት ያለቅሳሉ፤ ዋይታ ማለማት በሚገባቸው ጊዜ ደግሞ ይጨፍራሉ፡፡ እንዲህ ዓይነት ሰዎች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረበት ዘመንም ነበሩ፤ አሁንም ሞልተዋል (ሉቃ.7:31-35) ፡፡ ጊዜና ነባራዊ ሁኔታዎች በትክክል የሚገጥሙበትን ወቅት የተገነዘቡ አምልጠው አስመልጠዋል ፤ ለመገንዘብ ያልፈለጉ በፀፀት አምጠዋል፡፡ ታሪክን በራሳችን ላይ እንዳንደግም አንድዬ ይርዳን ፡፡ እናም ንግሥት አስቴር ጌታ ረዳትና ነቃች፡፡ “ወገኖችን ሰብስቦ በየህዌህ ፊት ውደቁ ፤ እንወደቅ ፡፡ ምንም እንኳ ያለ ሕግ ቢሆን ወደ ንጉሡ እገባለሁ ፤ ብጠፋም እጠፋለሁ ፡፡ ሕይወቴንም ሞቴንም ከእናንተና ከሕዝቤ ጋር ያድርገው” ስትል አወጀች፡፡

ውጫዊ ውበቷ ከዚህ ቀደም ተፈትሾ አልፏል ፤ አሁን ደግሞ ውስጣዊ ሰብእናዋ በቀረበላት የመታዘዝ ፈተና ውስጥ ተፈልቅቆ ወጣ ፡፡ ይህችን ቤት አስቴርን ሳስባት የማውቃት የማውቃት ሰው ትመስለኛለች ፤ ግርማ ሞገሷ ዝናዋን በሰሙ ሁሉ ላይ የማጥላት አንዳች ጉልበት አለው፡፡ ለዚህም ሳይሆን አይቀርም ብዙ ኢትዮጵያውያን አስቴሮች ያሉን፡፡ ከልጅነት እስከ እውቀት በሰፈራ፤ በትምህርት ቤት ፤ በማህበራዊ ኑሮ ፤ በሥራ ዓለምና አገልግሎት ሕይወቴ ያወቅጋቸው በደርዘን ሊቆጠሩ የሚችሉ ጴጌዎች የሆኑም ያልሆኑም ወዳጆቹ አስቴሮች ወደ ልቦናዬ ይመጣሉ ፡፡ ውስጣቸውን ጠንቅቀው የሚያውቁት ራሳቸውና

ጌታ ብቻ ቢሆኑም በውጫዊ ገጽታቸው የሚማርክ ውበት የተጎናፀፉ ሆነው አግኝቻቸዋለሁ፡፡ ለሁሉም ዛሬ ድረስ የዘለቀ ፍቅርም እክብርትም አለኝ፤ ሆኖም እንደ ድፍረት ካልተወሰደብኝ በዚህ አጋጣሚ በተለይ ጴጌዎች ለሆኑት ማቅረብ የምሻው ኮርኳሪ ጥያቄ ግን “አስቴርን እንደሰሟ ሁሉ ምግባራዊ ሕይወቷንም ትጋራላችሁ ወይ?” የሚለውን ይሆናል (1ጴጥ.3:1-6)፡፡

ነገሮች ሁሉ ባሉበት ቀጥለው፤ አንዱ ቤት ፍርሃትና ሠቀቀን ሌላኛው ቤት ደግሞ ብቀላና አብራት ነግሰዋል፡፡ በተመሳሳይ ጊዜ በአስቴርም በሐማም ቤት የእግዚአብሔርንም የሠይጣንንም አጀንዳ ሲያስፈጽሙ ይችላሉ የተባሉ ግብዣዎች ተሰናድተዋል ፡፡ ሐማ እስቴር ቤት በተዘጋጀለት ግብዣ ደስ ብሎት በልቡም ሐሴት እድርጎ ቢወጣም፤ አይሁድ እንዲጠፉ እስከ ተቆረጠው ቀን መርዶክዮስን ሊታገስ ስላቃተው በገዛ ቤቱ ሸንጎ ጠርቶ የእግዚአብሔር ሰው የሚሰቀልበትን ግንድ አዘጋጀ ፤ የሞት ድግስ ደገሰለት ፡፡ የእግዚአብሔር ህዝብ ሆይ! ይህ አጥፍቶ መጥፋትን የሚጋብዝ የአብደት መንገድ ዛሬም ቢሆን ሰይጣን በኪዳን ልጆቹ አማካይነት እያከናወነ ያለው ድርጊት መሆኑን ከቶ እንዳንስተው ያሻል፡፡ እጃችንንም ማንጸት አለብን፡፡

ነገሮች መሥመር የለቀቁ በመሰሉበት በዚያች ሌሊት ታዲያ እግዚአብሔርም በአንባራዊ ሁኔታ የተፈጥሮ ሕግን ጥሶ ወደ አርጤክስስ መኝታ ክፍል ከተፍ አለ፡፡ በተለምዶ የሚታወቀው ንጉሥ ቀን አድካሚ ሕዝብ የማስተዳደር ተግባሩን ፈጽሞ ሌሊት ጎኑን ከመኝታ አገናኝቶ በእንቅልፍ ማረፍ ነበር፡፡ በዚህች ዕለት ግን የግድ መከናወን የሚኖርበት የነገሥታት ንጉሥ አጀንዳ/ፈቃድ ስለነበረ አርጤክስስ ማንቀላፋት አልተፈቀደለትም ፡፡ እንቅልፍ እንደ ክፉ ቀን ወዳጅ ሸሸው፡፡ ቢገላበጥ ቢገላበጥ ከየት ያምጣው ? ፤ ማዘዝ ከሚችልበት ሥልጣን ክልል ውጪ ነው፡፡ ቢቸግረው “መደበሪያ” ይሆነው ዘንድ ይመስላል የዘመኑን ታሪክ መጽሐፍ እንዲያመጡለት አዘዘ፡፡ ወደድንም ጠላን ይህ መለኮታዊ ምሪት

ወይም ጣልቃ-ገብነት ይባላል ።

እናም ቀን መጣ። የተሸፈነ ታሪክ ተገለጠ ። ወርቅ አበድሮ ጠጠር የተመለሰለት የአንድ የእግዚአብሔር ሰው ነገር የወይይት አጀንዳ ሆኖ ቀረበ ። መርዶክዮስ ሠይጣን ባበጀለት መሥቀያ ግንድና እግዚአብሔር ባዘጋጀለት የክብር ዘውድ መካከል ቆሞ ታየኝ ለአንድ አፍታ። እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ነገሩን መገለባበጥ ጀመረ ፤ ምን ታደርገዋለህ? ።

ታሪክን መርምሮ ከተረዳ በኋላ አርጤክሰስ ክብርና በጎነትን ለመርዶክዮስ ሊያደርግለት ወዶ ይህን አስፈጻሚ ሰው ፈለገ። በተመሳሳይ ጊዜ ሐማ ደግሞ መርዶክዮስን እርሱ ባዘጋጀለት ግንድ ላይ በአደባባይ ሰቅሎ፣ ድብቅ አጀንዳው እውን ሲሆን እጅይ ሊል ፈቃድ ጥየቃ ነጋ አልነጋ ብሎ በንጉሥ አዳራሽ ተገትሯል ። ሰኔና ሰኞ የገጠሙበት ሰው ከመሆን ያውጣችሁ ። የሚገርመው በእግዚአብሔር አሠራር ክብራችሁ የሚታወጀው ለጥፋትና መፍረሳችሁ እንቅልፍ አጥቶ ጉድጓድ በሚምሰላችሁ በዚያውሰው በኩል መሆኑ ነው ።

“ሐማ እንኳን ደህና መጣህ። እኔ ለመሆኑ ንጉሥ ለወደደውና ሊያከብረውም ለሚፈልገው ሰው ምን ይደረግለታል?” ብሎ ንጉሥ ጠየቀው። መቼም ሐማ አሳቡ ታውሮአልና አንዳች ሳያቅማማ እንዲህና እንዲህ ይደረግለት የሚል የውሳኔ አሳብ አቀረበ። በእርሱ መረዳት ለዚህ ወግ ማዕረግ ከራሱ ይልቅ ቅርብ የሚሆንና የተገባው ሌላ ሰው በ127ቱም የንጉሡ ግዛቶች ይኖራልን እንዴት አስቦ! ። “በል ፍጠን ፤ እንደ ተናገርኸውም ልብሱንና ፈረሱን ውሰድ ፤ በንጉሡም በር ለሚቀመጠው አይሁዳዊ ለመርዶክዮስ እንዲሁ አድርግለት። ከተናገርኸውም ሁሉ ምንም አይቅር” አለው ። በዚህች ቅጽበት ሐማ መጫሚያ ውስጥ እግሮቻችንን አስገብተን እስኪ ጥቂት እናስብ። ነገሩ ከላይ ተቆርጧልና መሬት ተከፍታ እንድትውጠው ቢመኝ እንኳን እሺ አትለውም። ስለሆነም በሐፍረት አቀርቅሮ አዲሱን አዋጅ ሊነግር ወጣ ።

ለጊዜው ምሥጢሩ ገባንም አልገባን የተገለጠልንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመታዘዝ እሺ ስንል እርሱ የተዘጉ በሮችን መክፈት ይጀምራል ። ልብ ይበሉ እኛ እርሱን ለመታዘዝ ስንወስን እርሱ ደግሞ ፍጥረት ሁሉ እንዲታዘዙን ያደርጋል ።

ምርጫው በእኛው እጅ ነው ፤ በመታዘዝ በረከትን በሁሉም ገጽታው መውረስ ወይም ባለመታዘዝ እርግማንን ወደ ሕይወታችን በመጋበዝ ለሠይጣን ዒላማ መሆን ። እዚህ ላይ ቆም ብለን “ ደግሞስ ወደ መንግሥት የመጣሽው/የመጣኸው እንደዚህ ላለው ጊዜ እንደሆነ ማን ያውቃል?” ተብሎ እንደ ዋዛ የተሰነዘረውን ዘመን ዘለል ሞጋች ጥያቄ እንድናስብ እጋብዛለሁ። አስቀድሞ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣዔ በማመን በጸጋ የዘላለም ድነትን እንደተቀበልን ለምናስብ፣ ቀጥሎም ስሙ-እግዚአብሔርን ገብቶንም ይሁን ሳንረዳው ለምንጠራ ኢትዮጵያውያን ወገኖቹ ሁላችን ራሳችንን በአስቴር መጫሚያ ውስጥ አስገብተን ከሕያው ቃሉና ከመንፈስ ቅዱስ መስማት ይኖርብናል ብዬ አስባለሁ።

ዛሬ በቤተክርስቲያንም ይሁን መንግሥታዊ በሆኑና ባልሆኑ ተቋማት ውስጥ በሥልጣን ላይ የተቀመጥን ሁላችን አሁን ባለንበት ወንበር ላይ የተገኘነው ባጋጣሚ ወይም በገዛ ኃይላችን አይመስለንም። ሁሉን በፈጠረና ሁሉን በሚገዛ ብቻውን ሕያውና እውነተኛ አምላክ በሆነ በእግዚአብሔር አብ ፤ በእግዚአብሔር ወልድና በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ፈቃድና ዓላማ እንጂ። ስንቶቻችን ይህን ማስተዋል እንደምንችል በውል ባለውቅም፤ ከሠማይ ካልተሰጠው ሰው አንዳች ሊቀበል እንደማይችል በጽኑ አምናለሁ (ዮሐ. 3፡ 27) ። እግዚአብሔር ሰዎች ወደዱትም ጠሉትም፤ በአሁኑም ሆነ በሚመጣው ዓለም ላይ ሉዓላዊ ገዢ ስለሆነ ኢ-አማንያን እንኳ እርሱ አውቆና ፈቅዶ ካልሆነ በስተቀር ወደ የትኛውም መንበረ ሥልጣን አይመጡም። የባቢሎን ንጉሥ የነበረውን ናቡከደነፆርን አስቡ (ዳን.4፡28-33)።

ታዲያ ወንድሜና እህቴ አሁን ባለንበት ስፍራ ላይ እንገኝ ዘንድ የተፈቀደልን ለመድሃኒትነት እንደሆነ ማን ያውቃል?:: አንተ/አንቺ መሃንዲስ፣ሐኪም፣ትውልዱን ለማነጽ በመማር-ማስተማር መቶ ላይ የተሾምህ ምሁር፣ ኢንቨስተር፣ዲያስፖራ፣ ማኅበረሰብ አደራጅ፣ የኢኮኖሚያችን ዋልታና ማገር አርሶና አርብቶ አደሩ፣ ፖለቲከኛው...ወ.ዘ.ተ አሁን የሆንከውን ሆነህ እንድትገኝ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ከሆነው ፈጣሪ የተፈቀደልህ ለምንድር ይመስልሃል?:: ለዘመናት ሳያባራ የወረደ የመከራ ፣ ጦርነት ፣ ሠቆቃ ረሃብና ዕርዛት ደፍ ቅስመን ሰብሮ እንገቱን ላስደፋው ትውልዳችን ፣ ሁሉ እያላት በድህነት ለምትቆራመድ የወላድ መካን አገራችን ኢትዮጵያ ፈውስ ትንሣዔና እፎይታ ምክንያት እንሆን ዘንድ እንደሆንን ማን ያውቃል?::

በምንባብ ክፍላችን የሚገኘው ንጉሥ አርጤክስስ እንደደረሰበት ዕጣ ሁሉ አንተ/አንቺ ሕግ አውጪ፣ሕግ ተርጓሚና ሕግ አስፈጻሚ በሚሉ መዋቅሮች ተደራጅቶ በሚሠራው መንግሥታዊ አውታር ውስጥ በየትኛውም ቦታ ለማገልገል ዕድሉን ከሰማይ አምላክ ያገኘህ ወገኔ ቆም ብለህ አስብ:: በሁለት ሚሊኒየሞች ጫፍ ላይ ሆነን የኢትዮጵያን ሕዳሴ ለማብሰር ይፋ የሆነ እንቅስቃሴ ማድረግ ከጀመርን ዓመት ባስቆጠርንበት ማግስት በዚህ ጊዜ ቆም ብለህ ራስህን ብትቃኝ፣ ሁላችንም እንደ ዜጋ መንገዳችንን ብንፈትሽ ከዚህ አኳያ ሕሊናችን የሚረካበት አንዳች ፍሬ ተገኝቶብን ይሆን?::

በተለይም ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት የሆንን ሲቪል ሰርቫንቶች እጥፍ ድርብ ኃላፊነት እንዳለብን ይሰማን ይሆን?:: ባለንበት ሥፍራ በጨለማው ላይ እንድናበራ፣ መራራውን እንድናጣፍጥ ከአባታችንም ከእዳናችንም የተሰጠንን የቤት ሥራ ምን እያደረግነው ይሆን? (ማቴ.5:13-15)::

ዳሩ ግን “ምንም እንኳ የዘመኑ ሁኔታ ቢገባንም ይህንን ለግል

ሕይወታችን ሥጋት የሚያስከትልብንን ኃላፊነት ለመውሰድ ዝግጁ አይደለንምና ተወን:: በእሳት መጫወት አንሻም፣ወይም ያልበላንን እናክክ ዘንድ ግድ አትበለን:: ጭንቅም አታውራብን፤ አሁን በዚህ ጉዳይ ላይ ለማሰብ ጊዜ የለንም ቢዚ ነን...ወ.ዘ.ተ እያልን ልዩ ልዩ አሳማኝ ሊሆኑ የሚችሉ ምክንያቶችንም በመደርደር በዚህ ወቅት ይህን መለኮታዊ ጥሪና ዕድል ቸል ብትሉ/ብንል እረፍትና መዳን ለአገራችን ለኢትዮጵያና ለሕዝባችን ከሌላ ሥፍራ ይሆንላቸዋል:: ነገር ግን አንዳች መፍትሔ ማምጣት ሊቻለን ከምቶት ቀጣናችን ላለመውጣት ሰግተን ዕድሉን ላልተጠቀምንበት ለእኔና ለእናንተ ግን ወዮልን::

መጽሐፈ አስቴርን አትኩረን ስናጠና የምናስተውለው ነገር ቢኖር ድርጊት በድርጊት ላይ እየተነባበረ ሁኔታዎች ለፍጹሜያቸው ሲጣደፉ ነው:: ልክ እንደ ዘመናችን ልብ አንጠልጣይ ሲኒማዎች:: መጽሐፉን እንዲጽፍ መንፈስ ቅዱስ የተጠቀመበት ሰብዓዊው ጸሐፊ ሆነ ብሎ የእግዚአብሔርን ስምም ሆነ ሃይማኖታዊ ክንዋኔዎችን በይፋ ከመግለጥ ተቆጥቦ የእይታ ካሜራውን እያነጣጠረ እንድንቃናቸው የፈቀደልንን ጉዳዮች አስቡ:: ግምት ሊሰጣቸው የሚችሉ ከማይመስሉ ክስተቶች በስተጀርባ እንቅስቃሴያቸውን የሚመራና የሚቆጣጠር መለኮታዊ ጉልበት መኖሩን አጉልቶ ለማሳየት ተጠቅሞበታል::

ወትሮስ እርሱ ይነሳ እንጂ ማን ወይስ ምን ከፊቱ ሊቆም ይችላል?::ሐማ አፍሮ፣ ምናምንቴ ሆኖ ላይነሳ ወድቋል:: ይሁንና ያገኘው ይህ ብቻ አይደለም:: ታሪኩ የተቋጨው ለእግዚአብሔር ሰው መርዶክዮስ መስቀያ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ተንጠልጥሎ ነበር (እስ.7:10) :: እግዚአብሔር ጸድቅና ቅን ፈራጅ ዳኛ ነውና::

አዲስ የታሪክ ምዕራፍ ድንገት ተከፈተ:: ወዲያውኑም በዚያው ንጉሥ ፈቃድ፣ ከዚያው ቤተመንግሥትና በተመሳሳይ ቀለበት ማገተም አሮጌው አዋጅ በአዲስ አዋጅ ተተካ::...የንጉሡ ትእዛዝና አዋጅ ሊፈጸምበት በነበረው ቀን፣የአይሁድ ጠላቶች ሊሰለጥኑባቸው በነበረው ቀን፣ አይሁድ

በጠላቶቻቸው ላይ እንዲሰለጥኑ ነገሩ ተገለበጠ...(እስ.9:1) ። ነገሩ ተገለበጠ፣ የሽብርና ሁከቱ ሠፈር ተቀየረ። ሠይጣን በብሉይ ኪዳን ዘመን ታሪክ መካከል የሴቲቱን ዘር ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከጥላኔት ምድር ለመደምሰስ ነድፎት የነበረው እቅድ ፈረሰ፤ ሴራው ከሸፈ።

በመጨረሻም አይሁድ ለጊዜውም ቢሆን ከጠላቶቻቸው ዐረፉ። የሚገርመኝ አንድ ነገር ይህ እኔና እናንተ በእግዚአብሔር ወዳጅ በአብረሃም እምነት በኩልና በልጁም በሊየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደገና የተወለድንበት ዘር የሚጠፋ አይደለም። አስተውሉ ከ709.ም እስከ 1948.ም ከዚያም እስከዚህ ቅጽበት የቱንም ያህል አስቸጋሪ ቢመስል ይህ የኪዳን ህዝብ ያለፈበትን ጎዳናና የእግዚአብሔርን ትድግና አስቦ።

ትውልዳችንና ምድራችን እረፍትና መዳን ይመጣላቸው ዘንድ የማይመኝ ማንም ኢትዮጵያዊ ይኖራል ብዬ አላምንም። ይሁንና ምኞትና ተሥፋ ብቻውን በቂ አይደለም፤ ከድርጊት የተፋታ ህልመኛነት፣ ምጽአትም ይሁን ሌላ ሃይማኖታዊ ሥርዓት የኑሮ ቀንበር ያደከመውን ሕዝብ ጉልበት አንጠፍጥፎ ከማሟጠጥ የዘለለ ፋይዳ አይኖረውም። እግዚአብሔር ለዚህ ዘመንና ጊዜ ለእኛ ያለውን ዓላማና በቃሉና በመንፈሱ የገለጠልንን ፈቃዱን ፈልገን አግኝተን ለመታዘዝ መምረጥ ይኖርብናል።

መርዶክዮስና አስቴር እግዚአብሔርም ለእነርሱ የሰጣቸው ያ ትውልድ የመረጡትን ጎዳና መስዋዕትነት ያለበት፤ እልህ አስጨራሽም ቢመስል ከእግዚአብሔር ጋር ለመጓዝ መስማማት ይኖርብናል። ጎበዝ እንጨክን፣ ሁለት ወድዶ አይሆንም። መርዶክዮስም በአይሁድም ዘንድ የተከበረ፣ በብዙ ወንድሞችም ዘንድ የተወደደ፣ ለሕዝቡም መልካምን የፈለገ፣ ለዘፋም ሁሉ በደህና የተናገረ ነበረ (እስ.10:1-3) ። አንተ/አንቺ ሰው ፣ የዘመኔ፣ የትውልዴ፣ መርዶክዮስ ምናልባት አንተ/አንቺ/እኔ ብንሆንስ ማን ያውቃል?።

ተዛምዶ

እያንዳንዳችን ልዩ ሆነን ተሠርተናል። በዚህች ምድር ላይ ልንኖር የምንችለው ደግሞ አንድ ጊዜ ብቻ ነው። ዘመናችን ቢገመት 70 ዓመታት ግፉ ሲልም 80 ዓመታት ቢሆን እንጂ አይበልጥም። በአጭሩ ቆይታችን ከእግዚአብሔር አብ ዘንድ የታቀደልን ከእኛ በስተቀር በሌላ ሰው ሊፈጸም የማይችል አንድ እጣ-ክፍል አለ። በእያንዳንዳችን ውስጥ ለግላችንም ይሁን ለምድራችን ያዘጋጀልንን ያንን መልካም ፍጻሜ መውረስ እንድንችል በእርሱ ምሪት ሥር መመላለስ አማራጭ አይኖረውም።

ጌታ ሊየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ባከናወነው ቤዛዊ መስዋዕትነት መንፈሳዊ ስፍራን(Position) ሰጥቶናል። በእለታዊ ኑሮአችን ወደዚህ ስፍራ ገብተን በውስጡ መዋል-ማደርና መለማመድ(Experience) የልጅነት መብታችን ሲሆን፣ ይህ በመስቀሉ ላይ የተፈጸመው ሕይወት በእኛ ውስጥ ዕለት በዕለት እውን እንዲሆን ሊረዳን መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ አድሯል።

ታዲያ በቀኑ መጨረሻ አወዳደቃችን እንዲያምር የራሳችንን ፈቃድና ዓላማ ለጊዜው ወደ ጎን አድርገን ከሰማዩ አባታችን ፈቃድ/ዓላማ ጋር ብንስማማ አይበጀንም? ወገኔ ። በሙሉ ልባችን ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ኑሮና አገልግሎት ብንመለስ ምናለበት?። "ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው" የሚለው ቁልፍ የወንጌል መልእክት ብርሃን በአንጎላችን ላይ በርቶ አስተሳሰባችንን፣ አመለካከታችንን፣ ንግግራችንን ፈር እንዲያሲዛቸው ብንፈቅድለትስ? ፣ ሊቀርጽልን እሺ ብንለውስ?።

እኛ ደግሞ በፊናችን ጤናማና ጠንካራ የሆኑትን ነገሮቻችንን ጠብቀን፣ ትምህርት-ስብከቶቻችንን፣ እኗኗራችንን፣ ጎብረቶቻችንን፣ ልምምዶቻችንን፣ ምስክሮቻችንን፣ ታሪኮቻችንንና ጓዳዎቻችንን እንደገና ማደራጀት ብንጀምርስ?። አሮጌው ነገር አልፏል፤ እነሆ ሁሉም አዲስ

ሆኖአል። ከሰው ይልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይጠበቃል፤
የእግዚአብሔርም ድካም ከሰው ይልቅ ይበረታልና(1ቆሮ.1:18-31)።
የእግዚአብሔር ድምጽ ከተማይቱን ይጠራታል።

ማራናታ!

አሜን፤ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ሊየሱስ ክርስቶስ ሆይ ቶሎ ና ።

ዋቢ መጻሕፍት

- The NIV Study Bible. Zondervan Publishing House, 1995.
The New Dictionary of Biblical Theology: Inter-Varsity Press, 2000
Erickson J. Millard. Christian Theology; Baker Book House; Grand Rapids Michigan, 1985.
The Dictionary of Paul and His Letters, Inter-Varsity Press, 1999
The Greek New Testament. Biblia-Druck, D-Stuttgart, 1998. P.62
OTT, E. Stanley. The Vibrant Church. Regal Books: Ventura, California 1989.
J. Nicholls, Bruce. The Church: God's Agent for change. Paternoster Press, 1986.
Bruce & Carol Britten, Answers For Your Marriage. Uzima Press, 1994.
J. OSWALD SANDERS, SPIRITUAL LEADERSHIP (CHICAGO : MOODY PRESS, 1994), P.18.
David Fisher, The 21st Century Pastor (Grand Rapids : Zondervan, 1996)
John C. Maxwell, Developing The Leaders Around You (INJOY Inc.)
John MacArthur, Jr. Rediscovering Pastoral Ministry. Word Publishing, 1995.
K. Shridhara Bhat (Prof.). Business Process Reengineering: Himalaya Publishing House, 2007
Harold T. Bryson. Expository Preaching. Broadman & Holman Publishers, 1995.
Rachels, James. The Elements of Moral Philosophy. Philadelphia: Temple University Press, 1986.
Robertson, McQuilkin. An Introduction To Biblical Ethics. Tyndale House Publishers, Inc. Illinois, 1995.
Watchman Nee. The Spiritual Man. Christian Fellowship Publishers, 1968.
ጆን ደብሊው ሉረንስ የሕይወት ምርጫዎች ደረሰ ብሩና ዱርኦ ቡርጂ እንደተረጎሙት፤ አዲስ አበባ፤ 1986.
ተስፋዬ ሮብል፤ የሥነ ምግባር መርሐ፤ ብራና ማተሚያ ድርጅት። 1996
መልሳቸው መስፍን (ዶ/ር)፤ ቤተክርስቲያን፤ (አ.አ. 1997)
መለሰ ወጉ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም (አ.አበባ ብርሃንና ሰላም ማ.ቤት 1993) ፣ ገጽ 100-151 .
ተሾመ ነጋሽ ካሳዬ ፤ የሚፈለግ መሪ (አታሚ ያልተገለጸ 1993)
ዘረቡን አስፋው ፤ የሰነጽ ሁኔታ መሰረታዊያን (አዲስ አበባ፡ ንግድ ማተሚያ ድርጅት፤ 1996) ፣ ገጽ 21-71.

እግዚአብሔር አረኛዬ ነው፣ የሚያሳጣኝም
የሰም።

በሰመሰመ መስክ ያሳድረኛል፤

በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል።

ነፍሴን መሰላት፣

ለሰ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ።

በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ

አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፋን አልፈራም፤

በትርህና ምርኩዝህ እነይሱ ያጸናኑኛል።

በፊት ገበታን አዘጋጅህልኝ

በጠላቶቼ ፊት ሰፊት፤

ራሴን በዘይት ቀጣህ፣

ጽዋዬም የተረፈ ነው።

ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን

ሁሉ ይከተሉኛል፣

በእግዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።

መዝሙር ፳፪።(፳፫)

